

ՄԱՅՐ ԱԹՈՈ ՍՈՒՐԲ ԷԶՄԻԱԾԻՆ

**ԱՍՏՎԱԾ
ԻՆՉ ՍԻՐՈՎ Է ՍՏԵղծԵԼ**

**ԴՊՐՈՑՎԿԱՆ ՎԱՂ ՏԱՐԻՔԻ ԵՐԵԽԱՆԵՐԻ
ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ՈՒՍՈՒՑՄԱՆ ԶԵՌՆԱՐԿ**

6 ՏԱՐԵԿԱՆ

II ՄԱՍ

19-36 դասեր

ԵՐԵՒԱՆ-2009

ՀՏԴ 373. 167.1 : 23/28 (075)

ԳՄԴ 86.37 յ 72

Ա 762

Ա 762

Աստված ինձ սիրով է ստեղծել: Դպրոցական վաղ տարիքի երեխաների
քրիստոնեական ուսուցման ձեռնարկ (6 տարեկան), II մաս-Եր:
Ասողիկ - 2009թ.: 128 էջ:

ԳՄԴ 86.37 յ 72

ISBN 978-9939-50-096-6

© World Vision Armenia, 2009

© WORDIRECT, 2009

ՀՐԱՄԱՆԱԴ

Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. ՊԱՐԵԳԱԿԻ Բ

**ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐքԻ ԵՒ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ
ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ**

ԹԱՐԳՄԱՆԻՉ ԵՎ ԽՄԲԱԳԻՐ՝

ՏԵՐ ՊԱՐՈՒՅՐ ՔԱՇԱՆԱ ԱՎԵՏԻՍՅԱՆ

ՀՈՎԱՆԱՎՈՐՈՒԹՅԱՄ ֊ WORLD VISION
ՄԻՋԱՋԳԱՅԻՆ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ
ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ

ԵՎ WORDIRECT ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ

ԴԱՄԱԿԱՐԳՉԱՅԻՆ ՁԵՎԱՎՈՐՈՒՄ՝ ՅՈՒԼՅԱՆԱ ԱԲՐԱՄՅԱՆ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ԳԼՈՒԽ Զ	ԻՄ ՄԵԾ ՀՆՏԱՄՆԻՔԸ	7
Դաս 19. Նոռմին փափիկի պալմությունը	9	
Դաս 20. Ռեսսեհ որդի Դավիթը	15	
Դաս 21. Դավթի որդի Սողոմոն թագավորը	21	
Դաս 22. Մարիամն այցելում է իր զարմուհի Եղիսաբեթին	27	
ԳԼՈՒԽ Է	ՀՆՏԱՄՆԻՔՆԵՐԸ ՀՈԳԱՏԱՐ ԵՆ ՄԻՄՅԱՆՑ ՀԱՄԴԵՊ	33
Դաս 23. Մարիամը փրկում է եղբորը	35	
Դաս 24. Ծնողները հոգ են փանում իրենց զավակների մասին	41	
Դաս 25. Մայրիկները երեխաներին քերում են Դիտուի մով	47	
Դաս 26. Ռովսեսին օգնում է իր ընդանիքին	53	
ԳԼՈՒԽ Ը	ՀԱՇՏ ԼԻՆԵՆՔ ՀՆՏԱՄՆԻՔՈՒՄ	59
Դաս 27. Եղբայրները ներում են	61	
Դաս 28. Ավագ եղբոր նախանձը	67	
Դաս 29. Ասլծո ընդանիքն ընդգրկում է բոլորին	73	
Դաս 30. Լիդիան հյուրընկալում է Ասլծո ընդանիքին	79	

ԳԼՈՒԽ Թ-**ՀՆՏՎԱՀՔՆԵՐԸ ՇԱՏ ԼՎՎ ԲԱՆԵՐ ԵՆ ԱՆՈՒՄ ՄԻԱՅԻՆ** 85

Դաս 31. Երկու որդիների առակը	87
Դաս 32. Դիտուած պաշտամունքի է գնում ծնողների հետ	93
Դաս 33. Դիտուած մոր հետ գնում է հարսանիք	99
Դաս 34. Մարթան և Մարիամը հյուրասիրում են Դիտուածին	105

ԳԼՈՒԽ Ժ-**ԱՍՏԾՈ ՀՆՏՎԱՀՔԸ ՏՈՆՈՒՄ Է** 111

Դաս 35. Դարության փոնը	113
Դաս 36. Դամբարձման փոնը	119

ԱՄԵՆՈՐՅԱ ԱՂՈԹՔՆԵՐ 125

Դայրիկից,
մայրիկից, եղբայրներից ու
քույրերից բացի այլ հարազարդներ ևս ունենք մեր
ընդառնիքում: Պապիկս ու վագիկս, հորեղբայրներս ու
հորաքույրերս, քետիներս ու մորաքույրերս և
զարմիկներս՝ ահա իմ մեծ ընդառնիք:

Ծնողների համար

Երեխայի կյանքում շատ կարևոր դեր է խաղում ընդունիքը, որը նպասգում է երեխայի ինքնության առողջ զարգացմանը: Այս գլուխն ուսումնասիրում է երեխայի մեծ ընդունիքը: Նոոմինի և Շոութի մասին պատմվածքը ներկայացնում է հարաբերությունը մեծ ծնողների՝ պապիկների և քափիկների և նրանց ծնողների հետ: Մեծ ծնողները կենդրոնական դեր են գրավում Շեսեի որդի Դավթի մասին պատմող դասում, իսկ Սողոմոն թագավորի մասին դասը հնարավորություն է դասում կենդրոնական նրանց ընդունիքի ավելի մեծ անդամների իմաստության վրա, որոնցից երեխաները կարող են շար բան ստվորել: Ի վերջո, Մարիամի՝ իր զարմուհի Եղիսաբետին այցելելու պատմությունն ընդգծում է զարմիկների հագուստը:

ՆՈՌՄԻՆ ՏԱՏԻԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆԸ

«ՃԵՐԵՐԻ ՊԱՎԿՆ ԻՐԵՆՅ ՈՐԴԻՆԵՐԻ ՈՐԴԻՆԵՐՆ ԵՆ ...»:
Առակներ 17.6

ՀԱՅՏԱԳՈՐԾԵՆՔ

Հայրիկիս հայրիկը և մայրիկը իմ պապիկն ու փափիկն են: Մայրիկիս հայրիկն ու մայրիկը նույնպես իմ պապիկն ու փափիկն են:

պապիկ

տատիկ

Դոքս հայրիկն իմ _____ է:

Դոքս անունը _____ է:

Դոքս մայրիկն իմ _____ է:

Դոքս անունը _____ է:

Մոքս հայրիկն իմ _____ է:

Մոքս անունը _____ է:

Մոքս մայրիկն իմ _____ է:

Մոքս անունը _____ է:

Պապիկներն ու
փափիկները սիրում են
պապմվածքներ պապմել:

Ահա մի նկար այն
պապմվածքի մասին, որը
լսել եմ իմ _____ :

Մեր հաջորդ պատմվածքում գրի՞ր, թե ո՞ւմ լրացրիկն է Նոուինը:

ԱՍՏՎԱԾԱՇԽԻՆԾ

Նոուրն ՏԱՏԻԿԻ ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆ ՀԱՂՋԱՆԴԻԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ ՀԱՅ ՀՐՈՒԹԻ ԳՐԻ

Հետևիք պարմությանն ուսուցչի ընթերցելու ընթացքում: Ներքևի նկարներին հանդիպելիս ասա՝ պարկերված անձի անունը:

Հռութ

Սոոմին

Օրեն, բալիկս, արի քեզ համբուրեմ, - ասաց , - դու այսօր վեց փարեկան դարձար:

- Տափիկ ջան, այսօր ինձ մի հերիաթ կպարմե՞ս:

- Իհարկե, իմ փոքրիկ: Ես քեզ կպարմեմ մի պարմություն, որը միշտ սիրում եմ պարմել: Այն պարմում է, թե ինչպե՞ս ծնողներդ իրար հետ ծանոթացան:

Օրեղը մով նսփեց, որ լավ լսի իրեն հետաքրքրող պարմությունն ամբողջությամբ:

- Երկար փարիներ իմ ընդանիքը երջանիկ ապրում էր Բեթղեհեմում: Մի գարնան քիչ անձրև եկավ: Արփերը երաշփից չորացան, և ցորենը խանձվեց: Մեր ընդանիքը հեռացավ Իսրայելից ու զնաց ապրելու բարեկամ մովարացիների հետ:

- Որքա՞ն ժամանակ, - հարցրեց Օրեղը:

- Լրիվ փասը փարի, - պարասիսնեց :

- Ռեփո ի՞նչ պարահեց, - հետաքրքրվեց Օրեղը:

- Ամուսինս և որդիներս մահացան: Ես որոշեցի վերադառնալ Բեթղեհեմ, որպես երաշփն անցել էր, - ասաց փափիկը: Տղայիս՝ Մաալոնի կինը մնաց մենակ: Նա մովարացի էր՝ անունով: Մենք շատ էինք սիրում նրան: Ռութն ասաց. «Մայրիկ, ես ու դու երեք չենք բաժանվի: Դու զիփես, որ սիրում եմ քեզ: Ուր դու

գնաս, ես էլ կգամ, քո Ասդվածը կիհնի իմ Ասդվածը, քո ժողովուրդը կիհնի իմ ժողովուրդը»:

Բեթղեհեմ հասանք զարու բերքահավաքի ժամանակ:

Ես մի հարուստ ազգական ունեի՝ Բոռու անունով: Նա սիրալիր էր Հռութի նկապմամբ: Նա թույլ փվեց, որ Հռութը հավաքի իր դաշտերի զարու թափված հասկերը: Մի օր ականջիս հասավ նրանց զրույցը: ասաց.

- Ես օգար եմ այսպես: Ինչո՞ւ ես այդքան բարի իմ հանդեպ:

- **Այն՝** ես այդպիսին եմ, - ասաց Բոռուր, - բանի որ դու զրավեցիր իմ սիրուր քո ազնվությամբ ու բարեխիղճ աշխարանքով: Որքա՞ն ուրախ էր նա Բոռուի խոսքերից: Հռութի այգերը վարդագույն դարձան արևի շիկացնող ճառագայթի նման: Մի գեղեցիկ աշնանային երեկո և Բոռուն ամուսնացան:

Բոռուր, և ես երջանիկ ապրում էինք միասին: Ասդված օրինեց մեր աշխարանքը և ավելացրեց մեր ուրախությունը, երբ շուրջով դու, Օքե՞ն, ծնվեցիր: Հարևաններս շնորհակալություն հայդնեցին Ասդուն՝ ինձ որդի, դուսքը և այժմ քեզ՝ թռոնիկիս, պարզեւելու համար:

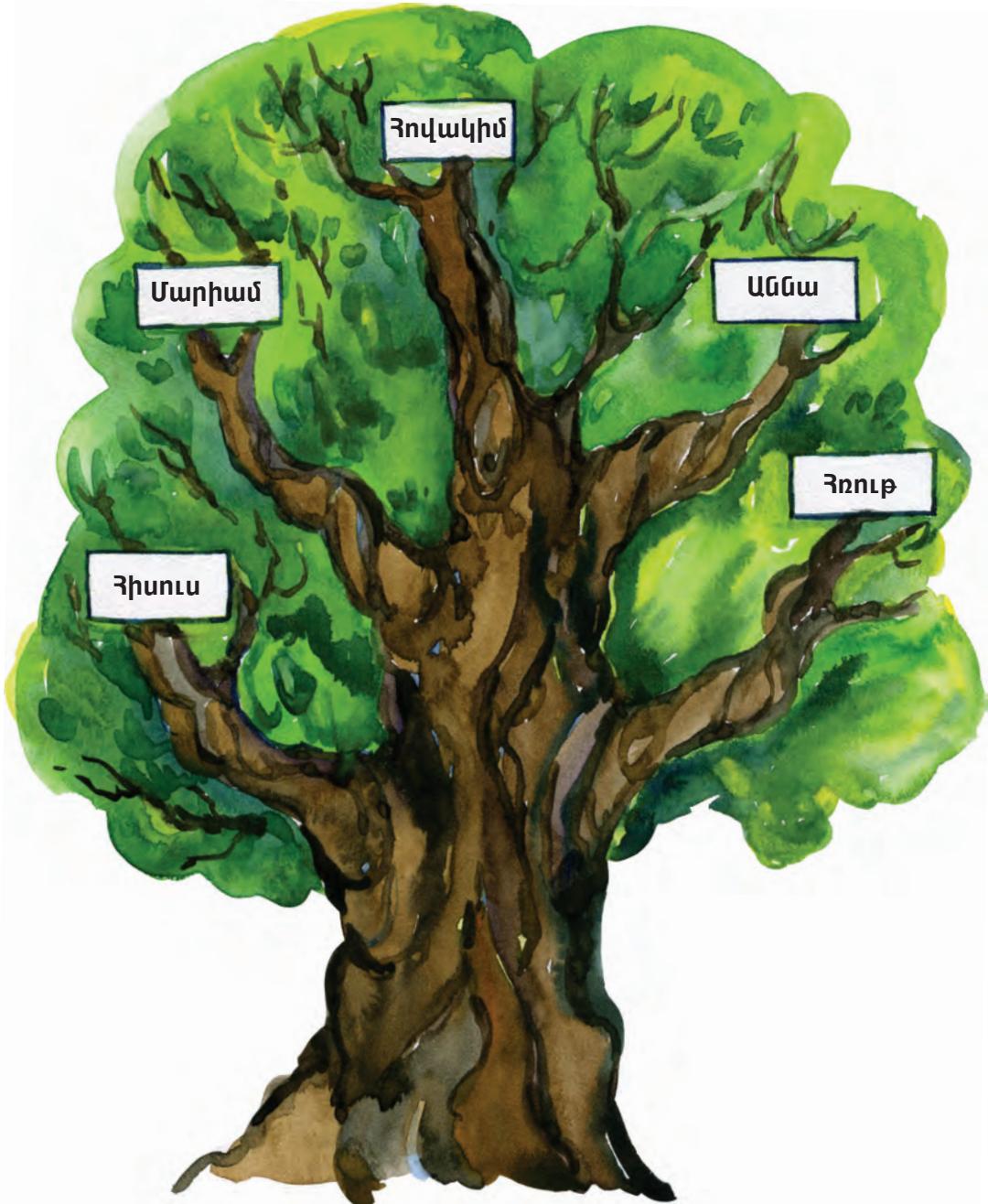
Գարու րնկած հասկերի մեջ զդի՛ր Նոուինի թռոնիկի անունը: Գդի՛ր նրա անունը պատմության սկզբում:

ԾՈՇՄԱԾԱՌԻ ՎՐԱ ԳՏԵՐ ՄԵԾ ԾՆՈՂՆԵՐԻՆ

Տարեսկզբին մենք սովորեցինք մեկ այլ գույզ ծնողների մասին: Դրանք Հովակիմը և Աննան են՝ Մարիամ Աստվածածնի ծնողները: Կարո՞ղ ես ասել, նրանք ո՞ւմ պապիկն ու դրապիկն են: Հնարիիր ծառի վրայի անուններից:

Ներկիր թռոնիկի անվան շրջանակը դեղին,
իսկ մեծ ծնողների անունների շրջանակը՝ կանաչ գույնով:

Ամեն փարի Զաքիի փոնին Հովակիմն ու Աննան հագուկ ճաշ էին ուրում, որ կոչվում էր Պասեք կամ Բաղարջակերաց: Այս ճաշի ընթացքում Հովակիմը Մարիամին՝ իրենց փոքրիկ դստերը, պարմում էր մի հետաքրքիր պարմություն: Նա պարմում էր, թե ինչպե՞ս Աստված վրանցից փրկեց իրենց ժողովրդին՝ խրայելացիներին, և նրանց առաջնորդեց դեպի իրենց սեփական երկիրը: Մարիամը հիշում էր Աստծո սիրո մասին վկայող այս պարմությունը և շատ ուրախ էր:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Գրիգոր Տայրապետի պատմած պատմությունները

Զվարճակի է պատմություններ լսելը: Ասդվածաշնչային մեր դասից իմացանք, թե Օրեղն ինչքա՞ն էր սիրում լսել իր Նոռմին դաստիկի պատմած պատմությունները:

Նրա նման Գրիգոր Կաթողիկոսը սիրում էր պատմել այն մարդկանց մասին, ովքեր շափ էին սիրում Աստծուն: Նրանք իրենց սերն արդահայրում էին այնպես, ինչպես վերաբերվում էին մարդկանց: Եկեղեցին այդպիսի մարդկանց սուրբ է անվանում:

Գրիգոր Տայրապետը Տայաստրանից ճանապարհ ընկավ դեպի հեռավոր սուրբ Վայրեր: Նա զրուցում էր շափերի հետ և դեղեկանում սուրբերի մասին պատմություններին: Եթե նա դուն վերադարձավ, զրի առավ ամեն բան, որպեսզի նրանց պատմությունները կարդացվեն եկեղեցում:

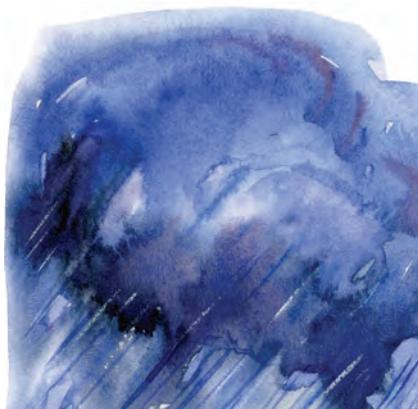
Ի՞նչ ես կարծում, Գրիգոր Կաթողիկոսին ի՞նչ էր ամենաշատը պետք ճամփորդության ընթացքում:

Նայի՛ր նկարներին և դրանք նկարագրող բառերին: Շրջագծի՛ն այն երկուսը, որոնց կարիքը նա հասկաց կունենար:

Հոգիոր Բառարան

Սուրբ՝

այն անձը, ով սիրում է Աստծուն և սիրալիր վարվում մարդկանց հետ:

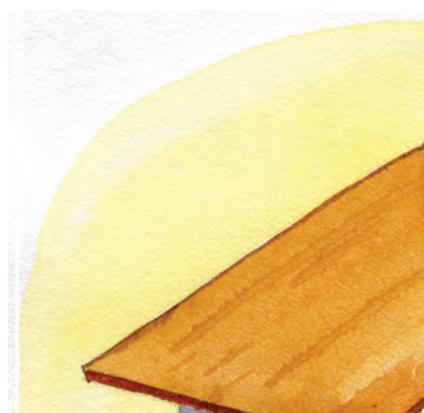
անձը

լսել

հիշել

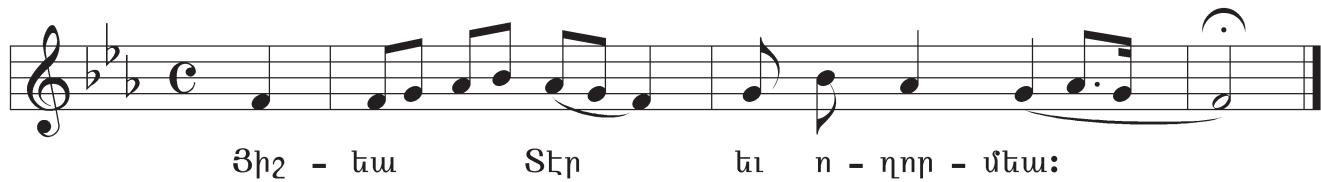
դասարան

ՄԵՆՔ ՏԻՇՈՒՄ ԵԱՔ ԱՌԵՐԵՐԻՆ

Երիքասարդ Մարիամը լսեց ասպվածային սիրո պարմությունները Բաղարջակերաց կոչվող ճաշին: Մենք փոնում ենք Դիսուսի հարուկ ընթրիքը Սուրբ Պատրարազ մաքուցելիս: Մենք նաև հիշում ենք սուրբերին, ովքեր ցույց փառացին մեզ Ասպծո սերը:

Սարկավագը կոչում է մեզ հիշել սուրբերին: Մենք խնդրում ենք, որ Ասպված հիշի նրանց նույնական և երգում ենք հեղինակը.

Տիշ'ռ, Տի՛ռ, և ողորմի՛ռ

ԾԱՆԸ՝ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՀԵՏ

Այսօրվա դասը չորս դասերից առաջինն է, որ կենդրոնանում է մեծ ընդառնիքի կամ գերդասպանի պապիկների ու փափիկների, հորեղարքների ու քետիների, հորաքույրների ու մորաքույրների և զարմիկների վրա: Դուրիք և Նոռմինի պարմության միջոցով ձեր երեխային առիթ փրվեց ուշադրություն դարձնելու պապիկ-փափիկների և թոռնիկների միջև առկա հարուկ հարաբերությանը: Մեր դասը ներկայացնում էր Նոռմին փափիկների, ով իր կյանքի պարմությունը վերիշելով այն պարմում էր Օքեղին՝ իր թոռնիկին: Դա նրա ծնողների հանդիպման պարմությունն էր: Այս պարմուվ նա հետևում է հնագույն հասարակության մեջ ընդունված մի շաբ կարևոր երևույթի՝ պարմության բերանացի ավանդմանը և նրա կարևորությանը ընդառնեկան կապերի ամուր պահպանման համար:

Երեխաները ծանոթացան Դիսուսի մորական պապիկի ու փափիկի՝ Շովակիմի և Աննայի հետը, ովքեր խրայելական սովորության համաձայն պարմում էին Ելքի պարմությունը դստերը՝ Մարիամին, ամեն Զարկին, Պատեր ընթրիքի ժամանակ:

Պարմություններ պարմելով միաժամանակ կապված են սուրբերի՝ մեր սուրբ նախնիների կյանքի պարմությունների հետ և նրանց հիշարակությանը Սուրբ Պատրարազի ժամանակ:

Շահ որոշ ցուցումներ, որ կարող եր միասին անել՝ ձեր երեխային օգնելով երախարագեկ լինել պապիկների ու փափիկների նկարմամբ և սովորել հիշելու Եկեղեցու սուրբերին, ովքեր հոգևոր առումով ներշնչում են մեզ:

1. **Պարմության Ժամ:** Ընդառնիքով հիշարակության երեկո անցկացրեք: Թող ծնկանից յուրաքանչյուրը պարմի մի հուշ պապիկի կամ փափիկի մասին: Երեխաները զուցե ցանկանան նայել ընդառնեկան լուսանկարները կամ նկարել պապիկի կամ փափիկի հետ կապված մի հիշողություն:
2. **Կազմե՛ր Վրհմածառ:** Գրե՛ք ընդառնիքի մեծ ծնողների, ձեր և ձեր զավակների անունները թղթի փոքր կտրոնների վրա և դրանք կախե՛ք փանը ավագի կամ հողի մեջ աճեցված փոքր ծառի կամ բույսի ճյուղերին:
3. **Շովակ Երգեցողություն:** Երգե՛ք «Յիշեա Տէր և ողորմեա», որը Սուրբ Պատրարազի ժամանակ երգվող պարմախանն է սարկավագի կողմից ընթերցվող սուրբերի հիշարակությունների:
4. Երեխային պարմե՛ք ձեր կողմից սիրված որևէ սուրբի կամ ձեր երեխայի պահպան սուրբի պարմությունը:

ՀԵՍՍԵՒԻ ՈՐԴԻ ԴԱՎԻԹԸՆ

«ՏԵՐՈՉ ՇՈԳԻՆ ԴԱՎԼԹԻ ՎՐԱ ԷՐ»:

Հայ Ա Թագ. 18.13

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Դայրս շապ ուրախ էր՝ լավ փրամաղրությամբ: Նա ասաց, որ արագ պարրասպնվենք:

- Մենք պիդի այցելենք ձեր պապիկին ու տափիկին:

Կրփսեր քույրս, որ հազիվ չորս տարեկան էր, ասաց.

- Դայրիկ, իսկ դու պապիկ ու տափիկ ունե՞ս:

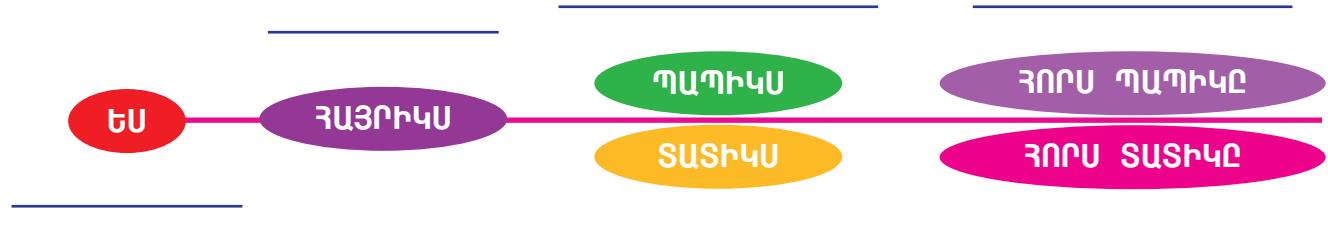
- Իհարկե, անուշիկս, նրանք հորս հայրիկն ու մայրիկն են, - ասաց հայրը:

- Դայրիկ, նրանք ի՞ւ մեր պապիկն ու տափիկն են:

- Նարե՛ ջան, նրանք քո մեծ պապիկն ու տափիկն են: Դե արա՛գ, զնացինք, նրանք անհամբեր ձեզ են սպասում:

Գրի՛ն քո իմացած անունները: Երբ դժվարանաս, դիմի՛ն ծնողներիդ օգնությանը:

Ասրւածաշնչային պատմության մեջ գրի՛ն Դավիթի հոր պապիկի ու տափիկի անունները:

ԱՍՏՎԱԾԱԾԱՇՈՒՆՉ

ԴԱՎԻԹԸ՝ ՀԵՍՈՒՏԻ ՈՐԴԻՒՆ

Ա Թագավորություններ 16

Պավիլո

Սամվել

Յոնոս

Հեսուս

իր ութ որդիներին պարմեց իրենց Օքեղ պապիկի և իրենց մեծ պապիկի ու քափիկի՝ և Հռութի մասին: , որ ամենափոքրն էր, օգնում էր իր հորը և արածեցնում իրենց զառների հովը Բեթղեհեմի սարերում: Ոչ մի զայլ չէր համարձակվում քանել նրա զառներին: Երբ զայլը մոփենում էր հովին, նա իր պարսադիկով հարվածում էր նրան:

նաև լավ սրինգ էր նվազում: Գառները ճանաչում էին սրինգի ձայնը: Երբ

նվազում էր, զառներն իրենց ապահով էին զգում, քանի որ զիվեին, որ նա իրենց կողքին է: Մի օր Տիրոց քահանա այցի եկավ նրա հորը՝ : Ասրված ասաց .

- Եղջյուրիդ լի յոնդ լցրու և այժմ զնա՞ Բեթղեհեմ ու զփիր իմ ընտրած փղային, որը մի օր թագավոր պիտի դառնա իմ ժողովրդի համար: Ես ցոյց կրամ, թե ո՞ր մեկն է նա:

Հեսուսի որդիներից մի քանիսի հետ հանդիպելուց հետո հարցրեց.

- Ելուրիշ որդի չունե՞ս:

- Ունե՞մ, - պատասխանեց , - փոքրիկ փղաս՝ Դավիթը, ոչխար է արածեցնում:

ասաց.

- Մարդ ուղարկիր և բերե՛լ փուր նրան:

զգան սրինգ նվազելիս և կանչեցին.

, հայրդ ուզում է, որ հիմա փուն զաս: Երբ փուն եկավ, Աստված ասաց

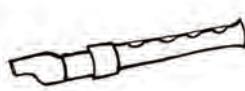
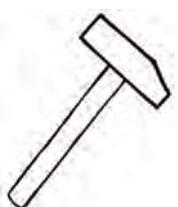
- Սա՛ է իմ ընդունությալը: Վե՛ր կաց և սուրբ յուղով օծի՛ր նրան: Նա մի օր թագավոր պիտի դառնա:

կապարեց այն, ինչ Աստված պատվիրեց: Այդ օրվանից Տիրոջ հոգին իշավ Դավիթի վրա: Երբ ծոռը՝ , մեծացավ և դարձավ Իսրայելի թագավոր, լավ ծառայում էր Տիրոջը:

Դավիթը շնորհալի տղա էր: Ներկի՛ր այն բաները, որ նա կարողանում էր անել:

Այսպիսի և նշան դի՛ր Դավիթի մեծ պատի անվան կողքին:

Դավիթ

Ռեսսե

Օքեղ

Բոնս

Հոգևոր Բառարան

Բ Ո Ո Ս՝

Դավիթի մեծ պատը:

ԵՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Հավիթի հոգևոր երգերը

Դավիթը շաբ էր սիրում Տիրոջը: Նա զեղեցիկ հոգևոր երգեր նվազելով գովում էր Ասպծուն: Նա շաբ աղոթքի երգեր է գրել՝ Ասպծուն շնորհակալություն հայփնելու և Նրա օգնությունը խնդրելու համար: Եկեղեցում մենք երգում ենք նրա հոգևոր երգերը: Կա մի հապուկ բառ, որով կոչվում են Դավիթ արքայի հոգևոր երգերը:

Լրացրո՞ւ խաչրատը, որ գտնես այդ բառը:

1

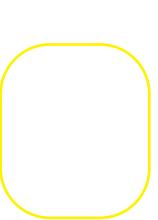
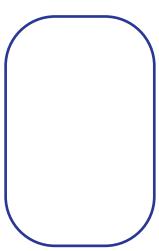
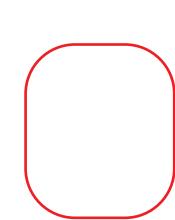
2

3

4

5

6

1

Վերջին տառը **ՊԵՏՐՈՍ** բառի:

2

Հորրորդ տառը **ԴԱՍԱՍԵՂԱՆ** բառի:

3

Երկրորդ տառը **ԱՌԱՎԱՆԻ** բառի:

4

Երրորդ տառը **ԼԻՄՈՆ** բառի:

5

Աախավերջին տառը **ԽԱՃՈՐ** բառի:

6

Երկրորդ տառը **ԱՍՏՎԱԺԱԾԻՆ** բառի:

Սուրբ Եղիսաբետ օգնական

Սուրբ Ներսես Մեծը Սուրբ Գրիգոր Լուսավորչի ծոռն էր: Դավթի նման նա շափ լավ էր հոգ քանում իր ժողովրդի մասին: Ներսես Հայրապետը հետևում էր, որ յուրաքանչյուր մանուկ խնամված լիներ:

Նա օգնում էր, որ ծնողները երեխաներին ուղարկեն:

Նա էր քալիս քաղցածներին:

Նա է կառուցել հիվանդների համար:

Նա է կառուցել ճամփորդների համար:

Նա Ասպծո է ցուցաբերել՝ հոգալով իր ժողովրդի կարիքները:

Նկարին մի պատրկեր՝ ցույց տալու, թե դու ի՞նչ կանեհր ի սեր Ասպծո:

Գովարձական սառաւ

Սառաւ 46.2

Ուսուցիչ օգնությամբ կարդա՛սաղմուի տողը: Օգտագործի՛ն նկարները՝ բաց թողնված բառերը գրնելու համար:

մարդիկ

ծափ

աղաղակով

Բոլոր

զարկեք

ցնծության

դիմեցե՛ք Աստծուն:

Տառը ՃՆՏԱՆԻՔԻ ԴԵՏ

Այօրվա դասը ներկայացնում է չորսից երկրորդ դասը, որի առանցքը գերդասպանն է՝ իր բոլոր անդամներով: Ասրվածաշնչային պարմությունը ներկայացնում է Դավիթ թագավորին՝ Նեսեի որդուն և Բոռսի ծորին, որոնց մասին անցանք նախորդ դասին: 6-ամյա երեխաները դրակավին չունեն պարմական ժամանակագրությունն ընկալելու կարողություն, որի պարմատով գուցե դյուրին շասկանան ապուպապերի գաղափարը: Մինչդեռ նրանք ճանաչում են իրենց պապիկներին ու դրակավիներին, որով դասը պարկերավոր բացաբերեց, որ նրանց ծնողների պապիկն ու դրակավիկը հենց իրենց մեծ պապիկն ու դրակավիկն են: Դասը նաև շեշտում է, որ գերդասպանն ունենում է շատ անդամներ:

Սույն դասում աշակերդներին ներկայացվեց Դավիթը՝ որպես հրաշալի թագավոր, որին Ասրված ընթրեց իր ժողովրդի համար: Դավիթն օգտագործեց երաժշգիր ու հովվի իր կարողությունները՝ սիրելու և խնամելու իր ժողովրդին, ինչպես նաև գովելով արքահայրելու իր սերը Ասքծո հանդեպ: Նրանք ծանոթացան նաև Սր. Ներսես Մեծ կաթողիկոսին՝ որպես իր ժողովրդի կարիքները հոգացող մեկ այլ առաջնորդի:

Քանի դեռ վեցամյա երեխաները ընդունելան հարաբերությունները ճանաչելու ամման շրջանում են, Դավիթ արքայի պարմությունը լավագույնս հնարավորություն է փայլս նրանց ուշադրությանը ներկայացնելու նրա գոհոմազիծը՝ սկսած Բոռսից և Նորդից և նրանց որդի Օրենդից մինչև վերջինիս որդի Նեսեն, որը դարձավ Դավիթ թագավորի հայրը: Պարմությունը նաև հող է նախապարասպում ճանաչելու Դիսուսի նախահայրերին՝ բայց մարդկային սերնդաբանության:

Ընդանելան պարմություններին ծանոթանալը հասպարում և ամրապնդում է երեխաների սեփական ինքնությունը: Ձեր զավակի հետ կապարե՛ք հեփսեյալ մի քանի առաջարկությունները:

1. Ճանաչե՛լ փեք իրենց ապուպարերին կամ պահպանված նկարների, կամ եթե նրանք ողջ են, նրանց այցելելով:
2. Աղոթե՛ք Սաղմոս 46.2 միասին: Թող ձեր մանուկը ծափ դափ և ցնծության աղաղակ հնչեցնի դողի համապատասխան հարվածում:
3. Թող ձեր փոքրիկը պարկերի մի նկար՝ ցույց դրալով, թե Սր. Ներսեսն ի՞նչ արեց իր ժողովրդի կարիքները հոգալու համար:

ԴԱՎԹԻ ՈՐԴԻ ՍՈՂՈՄՈՆ ԹԱԳԱՎՈՐԸ

«ԼՍԻՌ ՏՈՐԴ ԽՐԱՏԸ, ՈՐՊԵՍԶԲԻ ԻՄԿԱՏՈՒՆ ԴԱՌՆԱՍ»:

Առակներ 19.20

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Դիմա դու արդեն վեց տարեկան ես,
ուսպի կարող ես ինքնուրույն շափ բան
անել: Գրի՞ր կամ նկարի՞ր՝ ինչ
ինքնուրույն կարող ես:

Երբեմն գուցե օգնության կարիք զգաս մի նոր բան անելու համար: Կամ միզուցե պետք
ունենաս մեկին հարց փալու, որպեսզի գրնես պարասիանը: Ո՞ւմ կղիմեիր օգնության
համար:

Գծով նախադասությունը միացրո՞ւ քո ընդուած նկարին:

* սովորել հեծանիվ քշել *

* որոշել բարի բան անել *

* օգնել թվաբանության մեջ *

* սովորել Սուրբ Ծննդյան շարական*

* սովորել լավ պահվածք *

Սողոմոն արքան ո՞ւմ դիմեց օգնության համար: Այն պարզին
Ասրւածաշի պարմության մեջ:

ԱՍՏՎԱԾԱԾԱՇՈՒՅՑ

Սորոյս թագավորի հմատուն որոշումը

Գ Թագավորություններ 3.3-28

Դավիթ թագավորն իր որդուն՝ Սորոյսնին, ընքրեց որպես իր հաջորդ: Սորոյսնը շաբ էր սիրում Ասթուածական:

Մի օր Ասթուած խոսեց նրա հետ երազում:

- Ի՞նչ որ ուզես, կրամ քեզ, - ասաց Տերը:

Սորոյսնը լավ մրածեց ու ասաց.

- Տե՛ր, քո շնորհիվ ես թագավոր դարձա: Բայց ես երիտասարդ եմ և քո օգնության կարիքն ունեմ: Խնդրում եմ ինձ իմասպություն գույք, որպեսզի զիվենամ ճիշդն ու սխալը:

Ասթուած զոհ մնաց Սորոյսնի խնդրանքից և ասաց.

- Ես քեզ մեծ իմասպություն կրամ:

Երբ Սորոյսնն արթնացավ երազից, փառք դվելց Ասթուածուն:

Մի օր երկու կին եկան Սորոյսն արքայի մոտ և ներկայացրին իրենց վեճը: Կանանցից մեկն ասաց. «Ձերդ մեծություն, այս կինը և ես ապրում ենք միևնույն հարկի փակ: Մի զիշեր նրա նորածին փղան մահացավ, և նա գողացավ իմ փղային»:

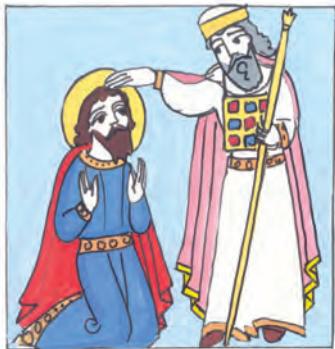
Մյուս կինն առարկեց. «Ո՞չ, Ձերդ մեծություն, ապրող փղան իմն է, մահացածն է նրանք»: Եվ այսպես նրանք շարունակում էին վիճել թագավորի առջև:

Սորոյսնը մրածեց ու ասաց. «Ինձ մի սուր քերեք»: Երբ ծառան սուրը քերեց, Սորոյսնը հրամայեց նրան. «Մեջքեղից կիսի՛ր երեխային, մի կեսը փո՛ր մայրերից մեկին, մյուս կեսն էլ՝ մյուսին»:

Առաջին կինը, որի որդին ողջ էր, ասաց. «Ո՞չ, Ձերդ մեծություն, երեխային մի՛ սպանեք, այլ դվելք մյուս կնոջը»: Իսկ մյուս կինն ասում էր. «Նրան մեջքեղից կիսե՛ք»: Սորոյսնն ասաց. «Երեխային չսպանե՛ք, այլ դվելք առաջին կնոջը, նա է մայրը»: Պալապում բոլորը

զարմացած մնացին Սողոմոնի իմաստուն որոշման վրա՝ իրական մորք գրնելու համար: Շուպով լուրջ փարածվեց ամբողջ Իսրայելում, և բոլորն իմացան, թե որքան իմաստուն թագավոր ունեն, և փառք դվեցին Աստծուն:

Նաև արակալի՛ նկարները՝ 1, 2, 3, 4, 5, 6, ցույց տալով, թե ինչպե՞ս պատրահեց:

Սողոմոնը թագավոր է դառնում:

Երկու կին եկան
Սողոմոն արքայի մով:

Սողոմոնը փառք է փալիս Աստծուն:

Սողոմոն թագավորը
երազ է փեսնում:

Սողոմոն արքան պարզում է երեխայի իրական
մորք:

Սողոմոն թագավորը
հրամայում է երկու մասի
բաժանել մանուկին:

Կ ՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Ի հիւսն իմաստություն է լրակիս մեզ

Դիսուսը սովորեցնում է մեզ իմաստուն լինել: Նա օգնում է մեզ լավ ընդունակություններ կապարել: Ահա մի քանի եղանակներ, որ նա թելադրեց իր հետևողներին գործադրել:

Օգբազործիք գունային հուշումները՝ բաց թողնված գրառերը լրացնելու համար: Ապա կարդա՛, թե ի՞նչ ուսուցանեց Դիսուսը:

1. Բ __ րի՛ եղիր մյուսների հանդեավ:

2. Յ __ գ __ աղքատների մասին:

3. Ս __ ր __ ո և խնամի՛ր երեխաներին:

4. Միշտ ճիշտ __ խ __ սի՛ր:

5. Յ __ րգի՛ր ծնողն __ րիդ:

ԻՄՊԱՏՈՒՆ ՏՂԱՄԱՐԴԻԿ ԵՎ ԿԱՆԱՅՔ, ՈՐ ՍԻՐՈՒՄ ԷԻՆ ԱՍՏծՈՒՆ

Ժամանակով Եզիպրոսում ապրում էին մարդ ու կին, ովքեր աղոթում էին, որ Աստված իրենց իմաստուն դարձնի: Նրանք անում էին այն ամենը, ինչը հաճելի էր Աստծուն: Նրանք ապրում էին անապափում, աշխափում և աղոթք անում ամեն օր: Մարդիկ այցելում էին նրանց և աղոթում նրանց հետ: Մարդիկ դիմում էին նրանց օգնության, որպեսզի ընդրեն լավը վարից:

Գիտե՞ն մեկին քո ընտանիքից, եկեղեցուց կամ քաղաքից, ով կարող է օգնել քեզ ընտրելու լավը վարից: Շրջագծին այն բաները, որոնք նա կօգներ քեզ ընտրել:

Վիզենի ընկերն ուզում է, որ նա գողանա շոկոլադը:

* Վերցրո՞ւ շոկոլադը:

* Մի՞ գողացիք:

Ուսկանի ընկերը փորձում է կռվել նրա հետ:

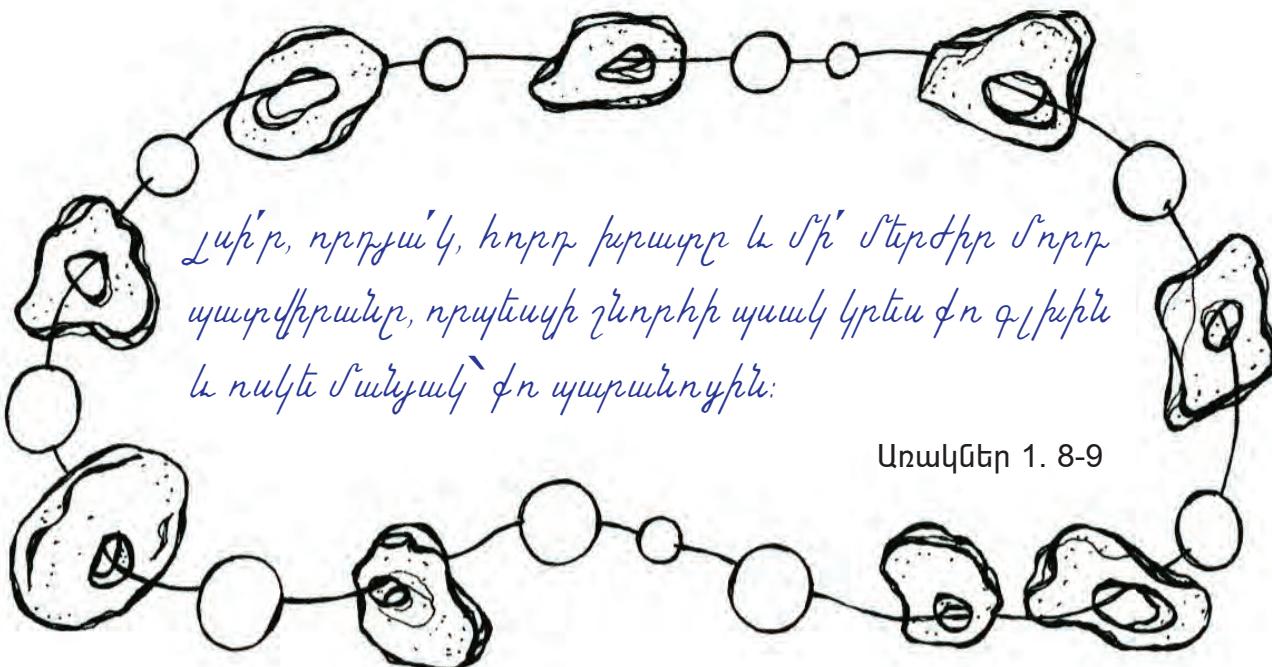
* Մի՞ կռվիք :

* Խսիիր նրա դեմքին:

Հոգևոր Բառարան
Ի մ ա ս պ ո ւ թ յ ո ւ ն՝
իմանալ և ընդունել այն, ինչ
ճիշդ է և լավ:

Առակները սովորեցնում են մեջ իմաստոն լինել

Առակներն ասդպածաշնչային ասույթներ են, որոնք սովորեցնում են մեզ ինչպե՞ս իմաստուն լինել: Ահա մի հարուկ խրապ երեխաների համար:

Տառը բնաւանդի ճես

Սողոմոնի պարմությունը մեր աշակերդներին ներկայացնում է իմաստության օրինակներ, որոնք ունեցել են նրանց նախահայրերը: Սողոմոնն իր առջև ուներ իր հոր՝ Դավթի օրինակը, որի հավաքարմությունը Ասպծուն և արդար կյանքը ներշնչում էին նրան խնդրել Ասպծո օրինությունը: Զեր երեխաները նույնպես ակնածանքով են նայում ձեզ՝ իրենց ծնողներին, ովքեր ճիշդ որոշումներ են կայացնում:

Սողոմոնն աղոթում էր իմաստության շնորհ սրանալու համար՝ իր հույսը դնելով Ասպծո սիրառափ ողորմածության վրա: Ասպծուց իմաստությամբ օժբված լինելը երևում է երկու մայրերի վեճը լուծելու հայտնի պարմության միջոցով:

Դասը նաև ներկայացնում է Դիտուի ուսուցումները՝ որպես կյանքի ամենօրյա ուղեցույց: Երեխաները ծանոթացան բարեպաշտ ու առաքինի մարդկանց օրինակին, որոնք ապրում են Եգիպտոսի անապարում: Շաբերը գնում էին նրանց մով խորհուրդ սրանալու և առաքինի կյանքով ապրելու համար: Զեր երեխաները նույնպես ունեն բարեկամներ, հարևաններ և ընկերներ, ովքեր կարող են օգնել նրանց ընդունության ճիշդը սիսակից և սովորեցնելու նրանց արթերներ՝ հասպարված Դիտու Քրիստոսի պարզամների վրա:

Ընդհանիքով ընդունելով և կարպելով հետևյալ առաջարկները որքան հնարավոր է:

1. Իրեն հիշեցում ապրելու Ասպծո պարմիքանների համաձայն՝ թող ձեր երեխան պարկերի մի նկար՝ ա/ լավ վերաբերվելով մյուսներին, բ/ հոգալով կարիքավորների պետքերը, գ/ հարգելով ծնողներին:
2. Թղթի վրա գրե՛ք Առակներ 1. 8-9 փողը մեծ դառերով: Թող ձեր երեխան գարդանկարի և այն փակցրեք բոլորին դրեսանելի մի փեղում:
3. Շնարավորություն սրեղծելը ձեր երեխաների հետ այցելել ձեր ընդանիքի կամ շրջապատի հարգված դարձեց անձանց և զրուցել նրանց հետ: Թող ձեր երեխան ասի, թե ինչպե՞ս այդպիսի մարդիկ արդահայքում Ասպծո սերը նրանց նկարմամբ:

ՄԱՐԻԱՄՆ ԱՅՅԵԼՈՒՄ Է ԻՐ ԶԱՐՄՈՒՆԻ ԵՂԻՍԱԲԵԹԻՆ

**«ԻՄ ԱՄԲՈՂՋ ՀՈԳՈՎ ՓԱՌԱՎՈՐՈՒՄ ԵՄ ՏԵՐՈՉԸ ԵՎ
ՈՒՐԱԽ ԵՄ ԻՄ ՓՐԿԻՉ ԱՍՏծՈՎ»:**

Հմմպ. Ղուկաս 1.47

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Ունե՞ն հորեղբայր կամ հորաքույր, քետի կամ մորաքույր: Իսկ նրանք ունե՞ն երեխաներ: Եթե այս, ուրեմն նրանք քո զարմիկներն ու զարմուիխներն են:

Զարմիկներն ու զարմուիխները միասին շար ուրախ ժամանակ են անցկացնում: Նրանք խաղում են միասին և օգնում իրաք:

Գրի՞ն քո զարմիկներից ու զարմուիխներից մի քանիսի անունները ներքուի կետզգելիք վրա:

Իմ զարմիկը՝

**Իմ հորեղբայրը
կամ քետին**

Իմ զարմուիխն՝

**Իմ հորաքույրը
կամ մորաքույրը**

Իմ զարմիկը

Իմ զարմուիխն

Ասդուածաշնչից իմացի՞ր, թե Մարիամն ինչպես հանդիպեց իր զարմուիհու հետ:

ԱՅՏՎԱԾԱԾՈՒՆՉ

Մարիամ այժելում է Իր Զարտուհի Եղիսաբեթին

ՀԱՅ ԴՆԿ. 1.26-56

Մարիամն ապրում էր Նազարեթում: Մի օր հրեշտակն ասաց նրան:

- Ես Գաբրիելն եմ՝ Ասպծո հրեշտակը: Դու պիտի որդի ունենաս և նրա անունը Դիսուս կղնես: Նա քազավոր պիտի լինի, ինչպես Դավիթ արքան:

Մարիամը հարցրեց.

- Ինչպե՞ս դա կլինի: Ես դեռ ամուսնացած չեմ: Դրեշտակը պատրասխանեց.
- Մի՛ մփահոգվիր, Ասպված Իր Սուրբ Հոգին կուղարկի քեզ վրա, և դու երեխա, կունենաս: Ասպծո համար անհնար բան չկա: Տես քո զարմուհի Եղիսաբեթը շուկով երեխա կունենա՝ չնայած շաբ ծեր է: Մարիամը հավաքաց հրեշտակին և ասաց.
- Ես ահա մնում է Տիրոջ աղախինը և կանեմ այն ամենը, ինչ Ասպված է ուզում:

Մի բանի օր հետո Մարիամը որոշեց այցի գնալ իր զարմուհուն: Եղիսաբեթն ամուսնո՝ Զաքարիայի հետ ապրում էր բարձրադիր շրջանում: Մարիամը կապեց իրերը և պատրաստվեց մեկնելուն: Վաղ առավոտյան նա սկսեց քայլել լեռնակողմ գրանող ոլորապիույք, հողե ճանապարհով:

Շուկով երևաց զար-

մուհու գրունը: Նրա սիրառը հուզմունքից

սկսեց ավելի արագ

2 իսկել: Վերջապես նա հասավ նրանց գրուն և թակեց դուռը:

- Ողջո՞յն զարմուհի,

1 բացիր դուռը ինդրում եմ, ես եմ՝ Մարիամը:

Եղիսաբեթը բացեց դռան փականը և, ժպիլը դեմքին առաջ գալով, զրկարաց ընդունեց Մարիամին: Նույն պահին երեխան խաղաց նրա որովայնում: Եղիսաբեթը լցվեց Սուրբ Դոգով և ուրախությունից բացականչեց.

- Մարիամ, դու օրինյալ ես կանանց
մեջ, և օրինյալ է քո որովայնի պարուղը ...
Երանի՛ է քեզ, որ հավաքացիր Ասքծոն
խոսքին, որ պիտի պատահի:

5

Մարիամն ասաց.

- Իմ ամրող հոգով փառավորում եմ Տիրոջը և ուրախ
եմ իմ փրկիչ Ասքծով: Ասքված լսեց Իր խոնարի
աղախնի աղոթքը: Այսուհետք բոլոր ազգերը պիտի
ասեն, որ Ասքված օրինել է ինձ»:

Մարիամը երկար ժամանակ մնաց իր զարմուհի Եղիսաբեթի վանը: Նրանք երկուսով խոտում էին իրենց ծնվելիք որդիների մասին: Մարիամն ու Եղիսաբեթն ուզում էին իմանալ, թե Ասքված ի՞նչ ծրագրեր ունի իրենց որդիների համար: Երեք ամիս անց Մարիամը վերադարձավ գոտուն:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Չարմուիի Եղիսաբեթը մեծարում է Կույս Մարիամին

Եղիսաբեթը զիվեր իր սրբում, որ իր զարմուի Մարիամն առանձնահապուկ է: Մարիամը պես է դառնար Շխուսի՝ Ասպծո Որդու մայրը:

Եղիսաբեթը փառաբանում էր Ասպծուն և օրինում Մարիամին: Նա խնդրեց, որ Մարիամը որոշ ժամանակ մնա իրենց ընդառնիքի հետ: Երկու զարմուիիները վայելում էին միասին լինելը, քանի որ երկուսն էլ սպասում էին իրենց որդիների ծննդյանը:

Դիշո՞ւմ ես այն պահը, երբ այցելել ես քո զարմիկին կամ զարմուիուն: Նկարի՞ն մի պատկեր, որը ցույց կտա, թե ի՞նչ եք արել միասին: Մի քանի քառով գրի՞ն, թե ինչպե՞ս էիր քո զարմիկի հետ փառավորում Ասպծուն: Ապա գրի՞ն մի քանի քարի խոսքեր, որ զարմիկներով ասել եք իրար:

Եղիսաբեթի օրինությունը.

«Մարիամ, օրինյալ ես դու կանանց մեջ»:

Խոսքեր՝ փառաբանելու Ասպծուն

Լավ խոսքեր՝ իմ զարմիկին

ԿՈՒՅՍ ՄԱՐԻԱՄԸԼ

ՍՈՎՈՐԵՑՆՈՒՄ Է ՄԵԶ ՓԱՌԱԲԱՆԵԼ ԱՍՏԾՈՒՆ

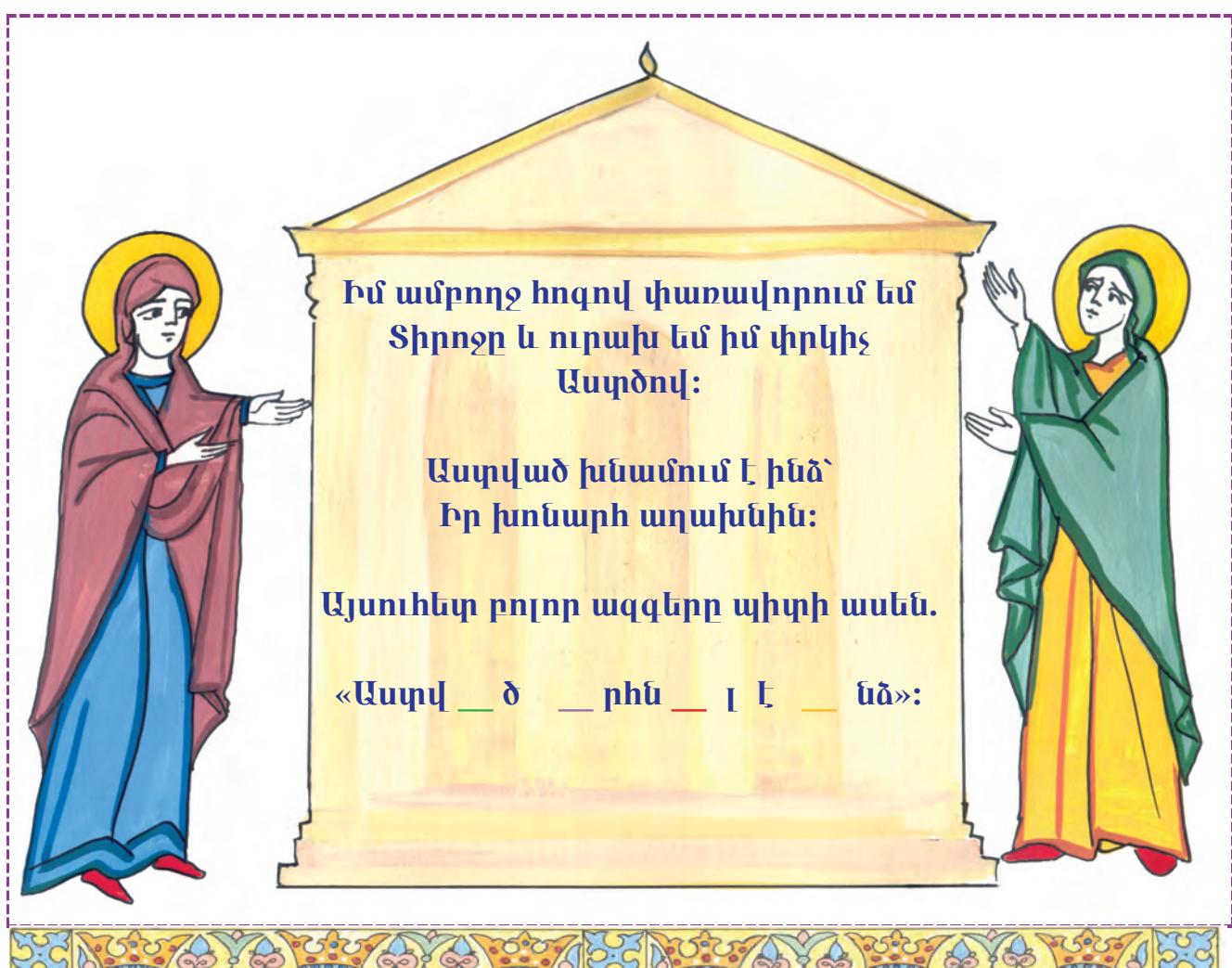
Մարիամը շնորհակալ էր Ասպծուց, որ իրեն էր ընդունել դառնալու Հիսուսի մայրը: Նա օրիներգում էր Տիրոջը և փառք բաղիս: Ահա նրա օրիներգի խոսքերը, որոնք գրված են Ղուկասի Ավելարանում: Մենք ամեն օր երգում ենք այդ խոսքերը եկեղեցում:

*Օգտագործի՛ն զունային հուշումներ՝ լրացնելու
բաց թողնված տառերը: Արդյունքում կպարզեն, թե
ի՞նչ էր Մարիամն ասում Ասպծու մասին:*

«**Հոգեոր Բառարան**

Աղոթի՛ր մեզ համար՝

մենք կարող ենք
խնդրել Մարիամին և
բոլոր սուրբերին՝
աղոթելու մեզ համար:

ԱՏՎԱԾՎԱՅՐԻ ԱԴՐԵՆԻՄ Է ՄԵԶ ՀԱՄԱՐ

Կոյս Մարիամը սիրում և խնամում է բոլորին՝ ինչպես իր որդի Շիտուին: Մենք կարող ենք խնդրել նրան միշտ աղոթելու մեզ համար: Եկեղեցում մենք խնդրում ենք նրա բարեխոսությունը՝ աղոթքի հետևյալ փողը երգելիս:

Մայր Սուրբ, բարեխոսի՛ր մեզ համար:

ՏԱՆԼ՝ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՇԵՏ

Առաջին այս գլխում, որը նվիրված էր երեխայի մեծ ընդանիքին, Մարիամի պարմությունը զարմուհուն՝ Եղիսաբեթին այցելելու մասին պարունակում է այն բոլոր գործերը, որոնցով բնորոշվում է զարմիկների հարաբերությունը: Վեցամյա երեխաները կարող են սա հասկանալ իրենց փորձառության միջոցով, որ զարմիկների կամ զարմուհիների ենք կարող են խաղալ, լավ ժամանակ անցկացնել, ընդանեկան կարևոր զանազան առիթներ նշել, ինչպես օրինակ՝ երեխայի ծնունդ, հարսանիք կամ պարզ այցելություն: Նրանք գուցե հիշեն նաև այն պահերը, երբ զարմիկներ լինելով օգնել են իրար:

Մարիամը զնաց իր զարմուհուն այցելելու, երբ սրացավ Գարբիել հրեշտակապետի ավելիսը Աստծո Որդու մայրը դառնալու վերաբերյալ: Նա այցելեց իր զարմուհուն իր կյանքի մի շաբ կարևոր ժամանակ, որպեսզի կիսի իր ուրախությունը և գալիքի բարի սպասումները: Թերևս կրիպասարդ Մարիամը նոյնպես կարիք ուներ իրենից փարիքով մեծ զարմուհու աջակցության ու խորհրդի:

Այս դասի միջոցով մենք վեց գործեկան երեխաների համար պարարգ հող ենք նախապարբասպում զգալու հարուկ հարաբերությունը Աստվածամոր ենք՝ նրանց հոգում սերմանելով պարիվն ու մեծարումը, որ Եկեղեցին գործում է նրան և այն վարահությունը, որով մենք խնդրում ենք նրա աղոթքն ու բարեխոսությունը:

1. Ուրախությամբ լսեք, երբ որ ձեր երեխան պարմի Մարիամի՝ Եղիսաբեթին այցելելու պարմությունը:
2. Նասբարենք այն մեծարումը, որ Եղիսաբեթը գովեց Մարիամին՝ նրան կոչելով «օրինալ կանանց մեջ»: Նույն ասաց նաև Գարբիել հրեշտակապետը՝ ցույց գործում, թե ինչպիսի՞ նվիրում պիտի ունենանք Աստվածածնի հանդեպ: Եթե ուներ Շիտուի ծննդյան սրբանկարը, այն դրեք ձեր գործ աղոթքի անկյունում, որպեսզի ձեր ընդանիքը կարողանա գիտենել Աստվածածնին և մեծարել նրան:
3. Ձեր երեխայի ենք աղոթե՛՝ խնդրելով. «Մայր Սուրբ բարեխոսի՛ր մեզ համար» ամեն անզամ, երբ աղոյելու գրամադրություն կունենաք:
4. Եկեղեցում թո՞յլ գովեք, որ ձեր մանուկը նկատի առնի, որ Սուրբ Ծննդյան սրբապարկերը՝ Աստվածամայրը մանուկ Շիտուը գրկին, միշտ գետեղված է Հայ Եկեղեցու մայր խորաններում:

ԳԼՈՒԽ Է

ՀԱՏԱԿՆԻՔՆԵՐԸ ՀՈԳԱՏԱՐ ԵՆ ՄԻՄՅԱՆՑ ՀԱՆԴԵՊ

Իմ ընդունիքը հոգ է փանում իմ
մասին և ես Էլ՝ նրանց: Ծնողները խնամում են իրենց
զավակներին: Նրանք հետևում են, որ իրենց երեխաները
կուշփ լինեն, առողջ մնան և միշփ ապահով ապրեն: Նրանք
երեխաներին դպրոց են փանում: Եղբայրներն ու
քույրերն օգնում և ուշադրություն են
դարձնում իրար:

ԳԼՈՒԽ Է

Ղ ԱՏԱՆԻՔՆԵՐԸ ՀՈԳԱՏԱՐ ԵՆ ՄԻՄՅԱՆՑ ՀԱՆԴԵՊ

Ծնողների համար

Հոգաբարությունը, որ ընդանիքները ցուցաբերում են մնկը մյուսի նկարմամբ մարմնավորվում է ասդաշնչային հեփսյալ չորս պարումների միջոցով: Ծնողական խնամքը զավակների հանդեպ ներկայացվում է Հայրուի աղջկա հարության և հարյուրապես որդու բժշկվելու դրվագներում: Ծնողի ցանկությունն իր զավակներին լավագույնը դառն ներկայացվում է մայրերի պարմության մեջ, որոնք իրենց երեխաներին բերում են Հիսուսի մոտ օրինվելու: Մարիամի և Մովսեսի, ինչպես նաև Հովսեփի՝ սովի ժամանակ իր եղբայրներին ուժեղիք դարձու պարմությունը ցոյց է դալիս հարազարների սերն ու հոգաբարությունը միմյանց նկարմամբ:

ՄԱՐԻԱՄԸ ՓՐԿՈՒՄ Է ԵՂԲՈՐԸ

«ՄԱՆԿԱՆ ՔՈՒՅՑՐԸ ՏԵՌՎԻՑ ՏԵՏԵՎՈՒՄ ԷՐ՝
ՏԵՍՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ, ԹԵ ԻՆՉ ԿՊԱՏԱՋԻ ՆՐԱՆ»:

Ելք 2.4

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Երեխաններին խնամելու համար մայրիկներն օգնության կարիք ունեն: Ավագ եղբայրներն ու քույրերը սիրում են պահել իրենց փոքրիկ եղբորը կամ քրոջը և խաղալ նրանց հետ:

Երբնէ խնամն' ես քո փոքրիկ եղբորը կամ քրոջը:

Նայի՛ն նկարներին և նշի՛ն այն, որը դու արել ես՝ մայրիկիդ օգնելու համար:

Ասրվածաշնչի պատմության մեջ ყեւն, թե ինչպես Մարիամն օգնեց
իր եղբորը:

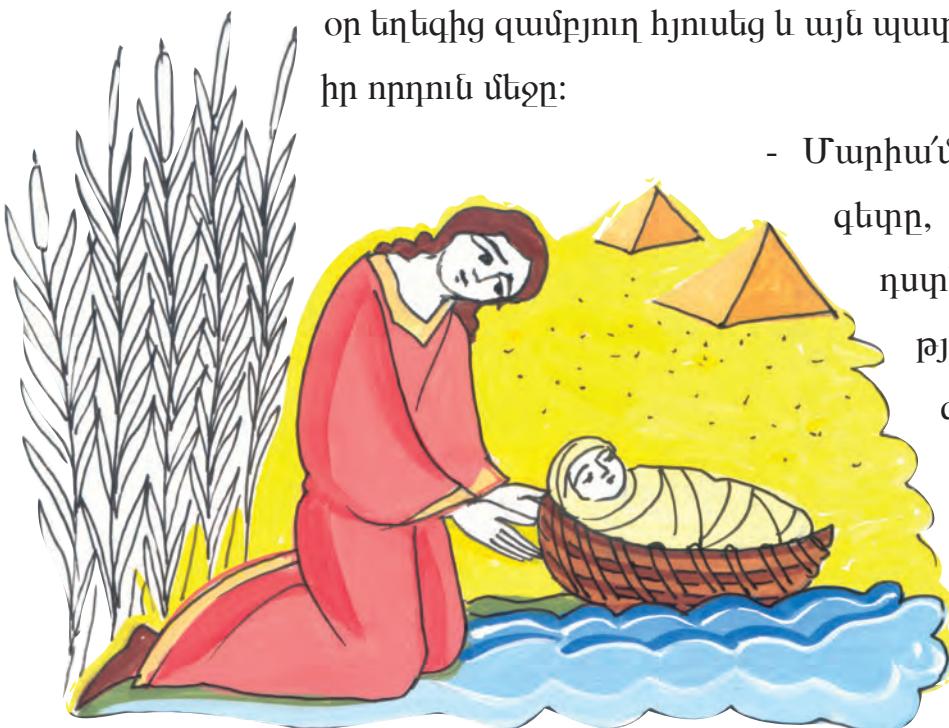

ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒՆՉ

Մարիամը Փրկութ է Փոքրիկ Մովսեսին

ՀԱՅ ԵԼ 1-2.10

Հովսեփի բարեկամներն ապրում էին Եգիպտոսում: Նրանք կոչվում էին հրեաներ: Եգիպտոսի թագավորը չէր սիրում հրեաներին: Նա հրեաներին աննաշապն էր աշխափեցնում: Մի օր նա հրամայեց, որ հրեա բոլոր նորածին փղաներին սպանեն: Շափ մայրիկներ լացում էին, երբ իրենց փղա երեխաներին վերցնում, փանում էին: Մի հրեա մայրիկ փանը թաքուն պահում էր իր որդուն: Մի օր եղեգից զամբյուղ հյուսեց և այն պափեց ձութով: Ապա դրեց իր որդուն մեջը:

- Մարիամ, արի գլանք դեպի գետը,
- ասաց մայրն իր դսպերը: Մայրն զգուշությամբ զամբյուղը դրեց գետափին աճած խոփերի մեջ:
- Մայրիկ, ես կսպասեմ այսպեղ և կհակեմ եղբորս, - շշնջաց Մարիամը:

Եղեգների եփսում կուչ եկած Մարիամը մենակ նայում էր եղբորը: Որոշ ժամանակ անց նա կանանց խոսակցության ձայներ լսեց: Նրանք եկել էին գետում լողանալու: «Նրանք հասպար փարավոնի պալափից են», - մրածեց նա: Փարավոնի դուսպը նկափեց ջրի վրա լողացող զամբյուղը: Նա իր աղախիններից մեկին ուղարկեց զամբյուղը բերելու: Արքայադուսպը նայեց զամբյուղի մեջ և ասաց. «Սա պեփք է որ հրեա փղաներից լինի: Ի՞նչ մեղք է, խեղճ փոքրիկը լաց է լինում»:

Մարիամն արագ գնաց փարավոնի աղջկա մով ու ասաց.

- Ուզո՞ւմ ես, որ հրեա մի դայակ կին կանչեմ, որ կերակրի նրան: Փարավոնի աղջիկն ասաց՝ գնա՞ւ:

Երբ Մարիամը վերադարձավ մոր հետ, փարավոնի դուստրն ասաց նրան.

- Վերցրո՛ւ այդ մանկանը և կերակրի՛ր նրան ինձ համար: Ես կփամ քո վարձը: Մանուկը կերակրվեց և օր օրի մեծանում էր: Մարիամն այնքան ուրախ էր

եղբորն օգնելու համար: Երբ մանուկը բավական մեծացավ, Մարիամի մայրը նրան բերեց պալար, փարավոնի դստեր մոտ, ով որդեգրեց երեխային: Նրա անունը որեցին Մովսես:

Պատրւության մեջ զրի՞ն գունավոր տառերը և դրանք լրացրո՛ւ լսու իրենց համապատասխան գույնի: Արդյունքում կզրնես, թե ի՞նչ արեց Մարիամը՝ եղբորն օգնելու համար:

Մարիամը ու օքնեց փրելի իր փոքրիկ եղբայրը՝
Մովսեսը եւ ին:

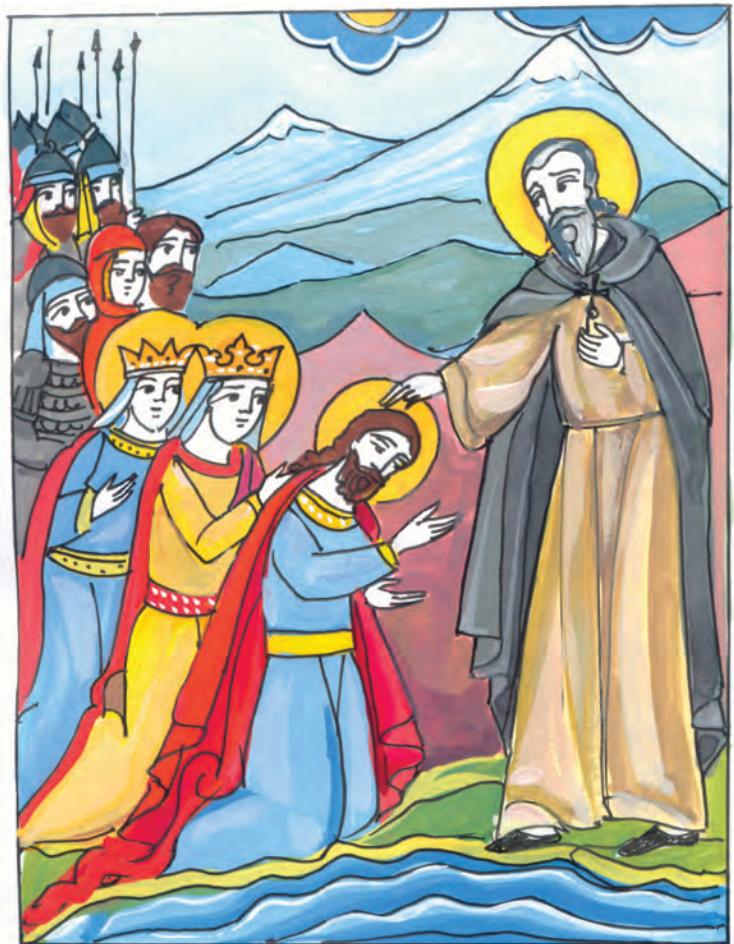
ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

ՀԱ ՈՒՐՈՎԱԴՈՒԽՎՐ Իշխանուիին օգնում Է Եղբորը

Խոսրովադուխվրը ցանկանում էր օգնել Եղբորը՝ Տրդափ արքային: Նա շափ ծանր հիվանդ էր: Բայց նա շափ ուրախ էր, որ իր ընկերը՝ Գրիգորը, պարմել էր իրեն Դիսուի մասին: Մի զիշեր նա աղոթում էր. «Տե՛ր, Դիսուս Քրիստոս, Աստված իմ, խնդրում եմ օգնի՛ր իմ Եղբորը և նրան առողջացրո՛»:

Որոշ ժամանակ հետո
արքայաքույրը երազ փեսավ:
Երազում հրեշտակն ասաց.
«Խոսրովադուխվր, Աստված լսեց քո
աղոթքը: Դիսուս կօգնի քո ընկերոջը՝
Գրիգորին, որպեսզի նա բուժի քո
Եղբորը»:

Տրդափ թագավորը Գրիգորին
բանկը էր զցել, որովհետք նա Դիսուս
Քրիստոսին էր պաշտում:
Իշխանուիին կերակրում էր նրան՝
խնդրելով, որ նա աղոթի և օգնի
Տրդափ արքային: Գրիգորը խղճաց իին ընկերոջը և աղոթեց թագավորի համար. «Իմ սիրելի՝ ընկեր, Դիսուս Քրիստոսի անունով բուժվի՛ր»: Արքան առողջացավ: Այժմ նա հավաքում էր, որ Դիսուս Քրիստոսը Աստծո Որդին է: Խոսրովադուխվր իշխանուիին շափ երջանիկ էր Եղբորն օգնելու և օգբակար լինելու համար:

ԵՍ ՆՈՒՅՆՊԵՍ ԿԱՐՈՂ ԵՄ ՕԳՆԵԼ

Ինչպես Մարիամը, այնպես և Խոսրովադուխսը քույրեր էին, ովքեր օգնեցին իրենց եղբայրներին:

Հոգեոր Բառարան

Ա դ ո թ ե լ՝

Խոսել Ասքծո հետ:

Գծով նրանց օգնությունը պատկերող նկարները միացրու նրանց անուններին:

Խոսրովադուխս

Մարիամ

Հնդրին այն նկարը, որը ցոյց կտա, թե ինչպէ՞ն կօգնես եղբորդ կամ քրոջը: Կարող ես մեկից ավելի շնորհել: Տեսրին ուսուցչի ցուցումներին:

Եղբայր

Քույր

ԵՐԱՎՅՈՒՄՆԵՐՆ ՈՒ ՔՈՒՅԹԵՐԸ ՍՈՎոՐԵՑՆՈՒՄ ԵՆ ԱՂՋԱԾ

Ես սովորել եմ այս աղոթքը իմ _____ եղբորից/քրոջից: Ես աղոթում եմ ամեն օր դպրոց գնալուց առաջ:

Իմասպություն Հոր՝ Դիտիւ,

պո՛յր ինձ իմասպություն բարին,

Վիրկի՞ր ինձ չար մփքերից, ինսրերից ու

զործերից և ողորմի՞ր քո արարածներին

ու նաև ինձ:

ՏԱԼ՝ ԷՆՏԱՆԻՔԻ ՇԵՏ

Սա այս գլխի չորս դասերից առաջինն է, որը նվիրված է ընդունիքի անդամների՝ միմյանց նկարմամբ ունեցած հոգագործությանը: Երեխաների համար ընդունիքը շատ կարևոր իրականություն է: Վյաբեղ են նրանք ունենում պարկանելության զգացում, իրենց ապահով զգում և պաշտպանվում ծնողների և ընդանիքի մյուս անդամների կողմից:

Երեխաներին Մովսեսի մանկության դեպքերը ներկայացնելը հնարավորություն է դրախս դրեսնել, թե ինչպես են ընդունիքի անդամները հոգ դանում միմյանց մասին: Մասնավորապես այս պարմությունն օգնում է երեխաներին ճանաչել Մարիամի սերը և հոգագործությունը իր եղբոր հանդեպ: Վյա պարմության միջոցով մենք հոյս ունենք, որ երեխաները կդառնան ավելի իրազեկված և կզնահարթեն իրենց արյունակից հարազարդների սերը, ինամբը և ընկերակցությունը:

Վյա դասում նաև ներկայացվում է մեկ այլ քրոջ՝ Խոսրովադուխտ իշխանություն մասին պարմությունը, ով հոգ դարավ իր եղբոր մասին: Իր նախաձեռնության շնորհիվ ոչ միայն Տրդակ թագավորը բժշկվեց, այլ նաև հայոց արքան ճանաչեց մեր Տեր Դիտու Քրիստոսի ամենափրկիչ սերը և զորությունը:

Մր. Ներսես Շնորհալու աղոթքի գունը ևս ընդգրկված է այս դասում՝ իբրև աղոթք, որ երեխան գուցե սովորած լինի իր ավագ եղբորից կամ քրոջից:

Սովորեցրեք նրանց աղոթքը և հաճախ աղոթե՛ք ձեր երեխաների հետ:

ԾՆՈՂՆԵՐԸ ՀՈԳ ԵՆ ՏԱՆՈՒՄ ԻՐԵՆՅ ԶԱՎԱԿՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

«ՄԻ ՎԱԽԵՑԻՐ, ԱՅԼ ՄԻԱՅՆ ՀԱՎԱՏԱՌ, ԵՎ ՔՈ ԱՂՋԻԿԸ ԿԼԱՎԱՆԱ»:

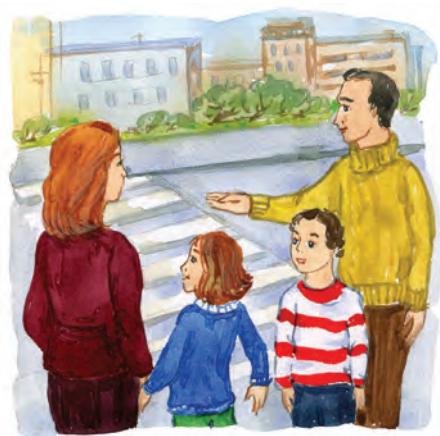
Հսկ Ղուկասի 8.50

ՀԱՅՏԱՎԱԳՈՐԾԵՆՔ

Մեր ծնողները ցույց են փալիս մեր նկարմամբ իրենց սերը և հոգափարությունը շար եղանակներով:

- * Նրանք հեփենում են, որ լավ ուփենք:
- * Նրանք լավ հազցնում են մեզ:
- * Նրանք սովորեցնում են մեզ անվանգության կանոնները:
- * Նրանք բժիշկ են կանչում, երբ հիվանդանում ենք:

Նկարի՞ն մի բան՝ ցույց տա-
լու, թե ծնողներդ ի՞նչ են արել
քեզ ինաւելու համար:

Ասրվածաշնչի այսօրվա պարմություններից պարզի՞ն, թե ինչպես են հայրիկներն ու մայրիկները հոգ բանում իրենց երեխաների մասին:

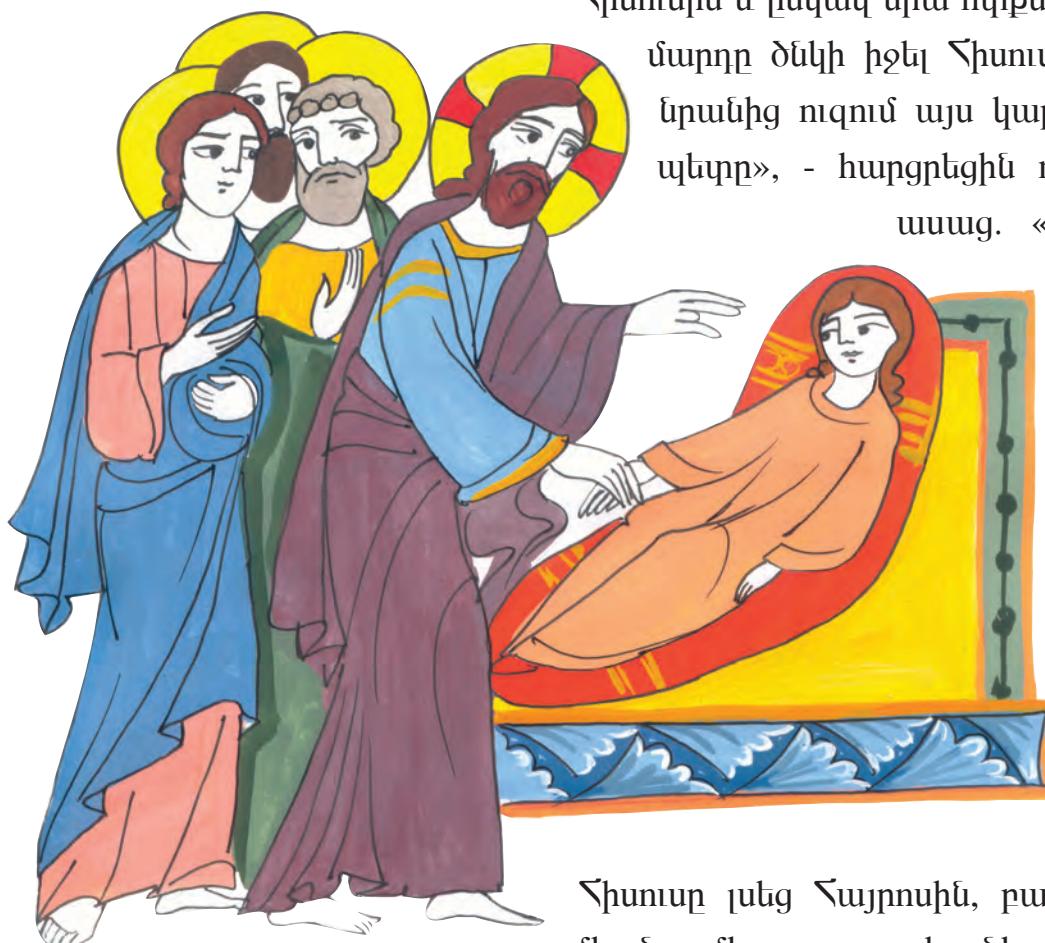
ԱՍՏՎԱԾԱԾՈՒՆԴ

ԵՐԿՐԻ ԵՐԵՒԱՆԵՐՆ ԷԼ ՂԱՎԱՖԱՆ

ՀԱՅ ՂՈՒ. 8.40, ՀՈՎՀ. 4.46-54

Դիտուքը վերադարձավ Գալիիա, որպես նրան շափ մարդիկ էին սպասում: Նրանք կարովել էին Դիտուի բարությանը: Հայրոս անունով մի մարդ վազելով մոփեցավ

Դիտուին և ընկավ նրա ովքերը: «Ինչո՞ւ է այս մարդը ծնկի իջել Դիտուի առաջ: Ի՞նչ է նրանից ուզում այս կարևոր ժողովրդապետը», - հարցրեցին ոմանք: Հայրոսն ասաց. «Մինուճար աղջիկս շափ հիվանդ է: Նա ընդամենը 12 դարեկան է, վախենում եմ, որ մահանա: Դիտու, աղացնում եմ, մեր գուն արի և օգնի՛ր, որ նա լավանա»:

Դիտուը լսեց Հայրոսին, բայց չկարողացավ միանգամից պարասխանել նրան: Մարդիկ հրմշփում էին իրար, որպեսզի ավելի մոփենան Դիտուին: Նենց այդ պահին մեկը Հայրոսի գրնից եկավ և ասաց նրան. «Չո դուսփրը քիչ առաջ մահացավ, այլս մի՛ անհանգստացրու Վարդապետին»: Սակայն Դիտուն ասաց Հայրոսին. «Մի՛ վախեցիր, միայն հավաքա՛, և նա կապրի»: Միասին եկան Հայրոսի գուն: Դիտուը սենյակից դուրս հանեց բոլորին, ներս թողեց միայն աղջկա հայրիկին ու մայրիկին և պարվիրեց, որ դադարեցնեն լացուկոծը: Ապա ասաց. «Նա մահացած չէ, այլ քնած է»: Շարերը ծիծաղեցին նրա վրա, քանի որ զիվեին, որ աղջիկը մահացել էր:

Դիտուը բռնեց աղջկա ձեռքից և ասաց. «Վե՛ր կաց, մանո՛կ»: Աղջնակը միանգամից վեր կացավ: Դիտուը պարվիրեց, որ նրան ուփելու բան դան: Ծնողներն ապշել էին, բայց և շնորհակալ էին և շափ երջանիկ:

Կափառնայումում ապրում էր մի բարձրասդիման զինվորական, որի որդին շաբ ծանր հիվանդ էր: Նա եկավ ու աղաչեց Հիսուսին.

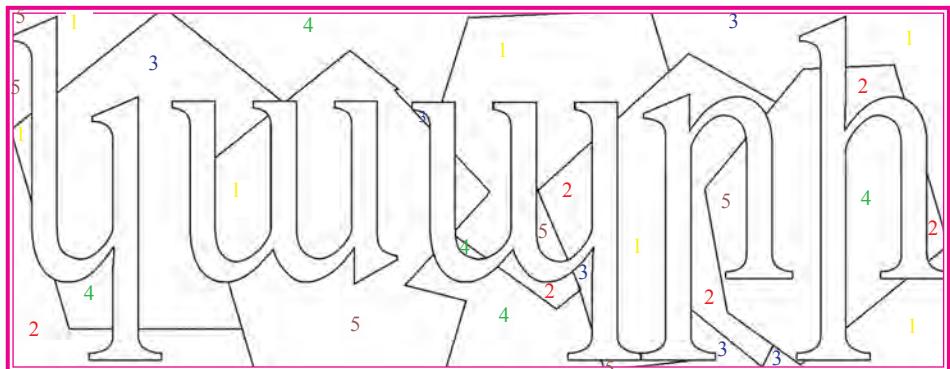
- Խնդրում եմ, Տե՛ր, շրապի՛ր, քանի դեռ որդիս չի մահացել: Հիսուսը պարասիսնեց.

- Գնա՛, քն որդին կլավանա: Մարդը հավաքաց Հիսուսի խոսքին և քայլեց դեպի գրուն:

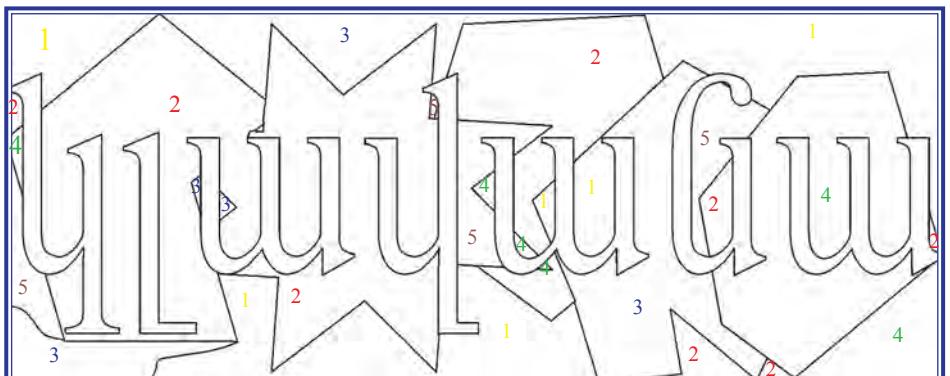
Տուն չհասած՝ ճանապարհին ծառաները մոփեցան նրան ու հայրնեցին, որ փրան արդեն լավ է: Հայրը հարցրեց նրանց. «Ե՞րբ նա սկսեց լավանալ»: Պարասիսնեցին. «Երեկ, մով ժամը մեկին»: Հայրը հասկացավ, որ դա հենց այն ժամն էր, երբ Հիսուսն ասաց, թե իր որդին կլավանա: Բոլորը նրանց ընդունիքում հավաքացին Հիսուսին:

Հիսուսի խոսքերը միախարեցին երկու հայրերին: Գունավորի՛ր հանելուկը, որ գտնես, թե Հիսուսն ի՞նչ ասաց նրանցից յուրաքանչյուրին:

Քն աղջիկը

Քն որդին

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Տերն իմ Հովհան է

«Տերն իմ հովհան է,

և ինձ ոչինչ չի պակասի:

Դոգենը Բառարան

Շ Ո Վ Ի Վ՝

ոչիսարներ արածեցնող
և հովհանք:

Դալար վայրերում
նաև ինձ բնակեցրեց

և հանդարտ ջրերի մոտ ինձ
անուցեց:

Դու իսկապես լավ հովհան ես,

քանի որ
առաջնորդեցիր ինձ

ապահով
ճամփաներով:

Եթե նույնիսկ անցնեմ խալար դաշտերով, չեմ վախենա:

Դու ինձ հետ ես, և ես ինձ ապահով եմ զզում քո հովվական
զավագանք տեսնելիս:

Հմմդ. Սաղմոս 22

ՀԻՍՈՒՍԸ ԲԱՐԻ ՇՈՎԻՎՆ Է

Դիտուն ասաց իր ընկերներին. «Ես եմ Բարի Տովիվը»:

Ընդունած բառերը ներքևի ցանկից և լրացրո՞ւ նախադառյունները:
Արդյունքում կգրնես չորս պատճառներ, թե ինչո՞ւ է Դիտունը քո Բարի Տովիվը:

Դիտուն օգնում է ինձ
կապարել _____
ընդունած ներ:

Դիտունը միշտարում է
ինձ, երբ _____
եմ լինում:

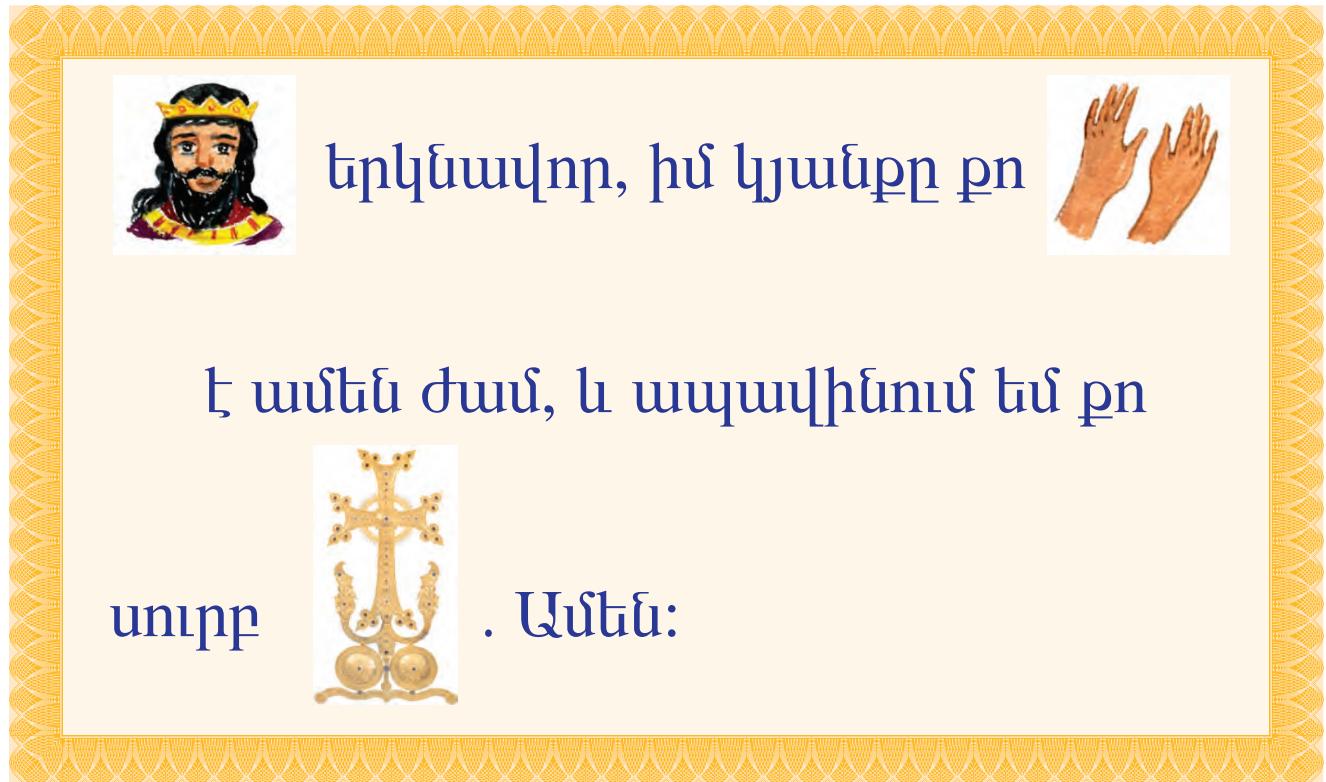
Դիտուն _____
է պահում ինձ:

Դիտուն օգնում է ինձ
լինել:

Ես աղոթում եմ

Մենք կարող ենք միշտ դիմել Տիսուսին օգնության համար թե՛ առողջ և թե՛ հիվանդ ժամանակ: Ամեն օր արբասանի՛ր հեփսյալ աղոթքը:

ՏԱՆՃ՝ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՀԵՏ

Այս դասում ներկայացված երկու պարմությունները ցոյց են դրախտ ծնողների անահման սերը, ովքեր ճգլում են փրկել իրենց երեխաներին՝ հույսը դնելով Տիսուսի նկարմամբ ունեցած իրենց հավատի վրա:

Ձեր երեխան արդեն շատ պարագաներում դրեսել է ձեր սերը և հոգափառությունը՝ հարկապես հիվանդ ժամանակ: Ձերմության դրեսելի մեջ վառվող երեխան իրեն ապահով ու միխթարված է զգում, երբ ծնողները միջոցներ են ծնննարկում դրախտությունը դեղերով իջեցնելու, բայց ամենայնի խնամելու և հարկ եղած դեպքում բժիշկ գրուն կանչելու համար: Որբան հրաշալի և հեշտ կլինի ձեր երեխայի համար սովորել, որ ծնողներից սպացած այդ նոյն հոգափառությունը Տայրոսին ու բարձրասրբին զինվորականին առաջնորդեց Տիսուսի մով՝ խնդրելու Տիրոջ օգնությունը: Այս պարմության միջոցով երեխանները կարող են միխթարվել՝ իմանալով, որ ծնողները հոգ են դրախտ մասին՝ Տիսուս Քրիստոսին որպես ապավեն ունենալով:

1. Թող ձեր երեխան **Վերապապմի** սովորած երկու պարմությունները: Ապա հանե՛ք Աստվածաշունչը և գլուխ այդ պարմությունները միասին: (**Ղուկաս 8.40-56 և Տովհաննես 4.46-54**)
2. Երեխային **համձնաբարե՛ք** զծանկարելու պարմություններից մեկը:
3. **Դիշե՛ք** մի ժամանակ, երբ նա հիվանդ է եղել, և ինչպես եք խնամել նրան: Թերևս քահանային խնդրել եք աղոթել ձեր երեխայի համար:
4. Միասին **սովորե՛ք** դպրոցում անցած աղոթքը: Դասում նշված է աղոթքի միայն առաջին նախադասությունը: Աղոթքը բաղված է Տանգարյան ժամերգությունից, որը սովորաբար կարպատվում է Մեծ Պահքի ընթացքում:
5. Սովորություն դարձրելք **աղոթե՛լ** ձեր երեխայի հեգ՝ մանավանդ հիվանդ ժամանակ, և խնդրե՛ք, որ Տիսուս Քրիստոսը բուժի նրան:

ՄԱՅՐԻԿՆԵՐԸ ԵՐԵԽԱՆԵՐԻՆ ԲԵՐՈՒՄ ԵՆ ՀԻՍՈՒՄԻ ՄՈՏ

«ԹՈՒՅԼ ՏՎԵՔ ԱՅԴ ՄԱՆՈՒԿՆԵՐԻՆ ԳԱԼ ԻՆՉ ՄՈՏ ԵՎ ԱՐԳԵԼՔ ՄԻ՛ ԵՂԵՔ ՆՐԱՆՑ»:

Մարկոս 10.14

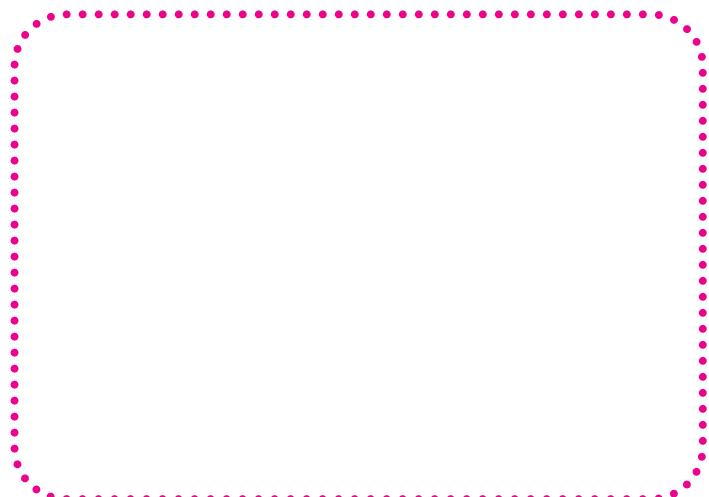
ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Ծնողները լավ բաներ են անում իրենց երեխաների համար:

Խ նշանը դի՞ր յուրաքանչյուր նկարի կողքին, որը ցույց կտա ձնողներիդ արածը քեզ համար:

Դրանցից մեկը նկարին ինքդ այսպէս:

Ասպածածնչի պարմության մեջ զփի՛ր, թե մայրիկներն ի՞նչ արեցին իրենց երեխաների համար:

ԱՍՏՎԱԾԱԾՈՒՆՉ

Մայրւկաւոր երեխաներին բերում եւ Հիսուսի մոտ

Հաս Մատօ. 19.13-15, Մարտ. 10.13-16

Մի գեղեցիկ զարնանային օր Դիսուսը եկավ Տորդանան գետի արևելյան կողմում գլուխող մի քաղաք: Եթք լուրջ հասավ ժողովրդին, բոլորը թողեցին իրենց գործերը և շփապեցին դաշտավայր, Դիսուսի մոտ: Դաքարկ դաշտը միանգամից լցվեց բազմաթիվ մարդկանցով: Ժողովուրդն այնքան էր սիրում Դիսուսին, որ հետևում էր նրան ուր-որ գնար:

Ժողովրդի մեջ կային շաբ երեխաներ: «Մայրիկ, ինձ բարձր պահիր, որ փեսնեմ Դիսուսին», - ասաց Դակորը: Բենիամինն ու Մարիամն այնքան էին

հուզվել, որ խցկվելով ամբոխի մեջ կարողացան մոփենալ Դիսուսին: Ոմանք սկսեցին բարկանալ: «Լո՛ո մնացեք: Ձեր

երեխաներին ասե՛ք, որ լուռ մնան», - բղավում էին

նրանք: Աշակերտները փորձելով կանգնեցնել

երեխաներին՝ ասացին. «Մայրե՛ր, նայե՛ք ձեր

երեխաներին, նրանց մի՛ թողեք, որ մոփենան

Դիսուսին, և թող լուռ մնան»:

Դիսուսը զայրացավ, եթք լսեց այս ամենը:

Նա դարձավ դեպի աշակերտները և ասաց.

«Թո՞յլ դպիեք, որ երեխաներն ինձ մոտ

գան և մի՛ արգելեք նրանց, քանի որ ես

սիրում եմ նրանց»:

Ապա գրկեց փոքրիկ-

ներին և դնելով իր ծնկներին օրինեց

նրանց: Տերը թույլ դպիեց, որ մանուկներն իր մոտ գան: Նա ձեռքը դրեց յուրաքանչյուր երեխայի գլխին, խոսեց նրանց հետ և օրինեց նրանց:

Ենթադրենք. ինքով քեզ պատկերին այս պատմության մեջ: Ենթադրենք, թե ծնողներդ քեզ բերել են Տիսուսի մով: Նա նստած է բարձրադիր գեղում իր ընկերների հետ:

Մրածին. ինքով քեզ ყո՞ր հետևյալ հարցերը.

- * Տիսուսը գեսնո՞ւմ է քեզ:
- * Կարողացա՞ր բարձրանալ նրա մով:
- * Ի՞նչ ասացիր Տիսուսին:
- * Իսկ Տիսուսն ի՞նչ ասաց քեզ:

Տիսուսն օրինեց ինձ և ասաց. «Ես

ՍԻՐՈՒՄ

եմ քեզ»:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Ծ նողներն իրենց երեխաներին քերում են եկեղեցի

Քո ծնունդից հետո ծնողներդ քեզ բերել են եկեղեցի: Նրանք զիվեմին, որ իրենց փոքրիկ պղան կամ աղջիկը Դիսուսի օրինութան կարիքն ունի: Եկեղեցի մքար մայրիկիդ գրկում, և քսիհանան Սուրբ Խաչի նշանով օրինեց քեզ և ասաց հետևյալ աղոթքը.

Կարդա՛ս և օգտագործի՛ր հնչող նկարները:

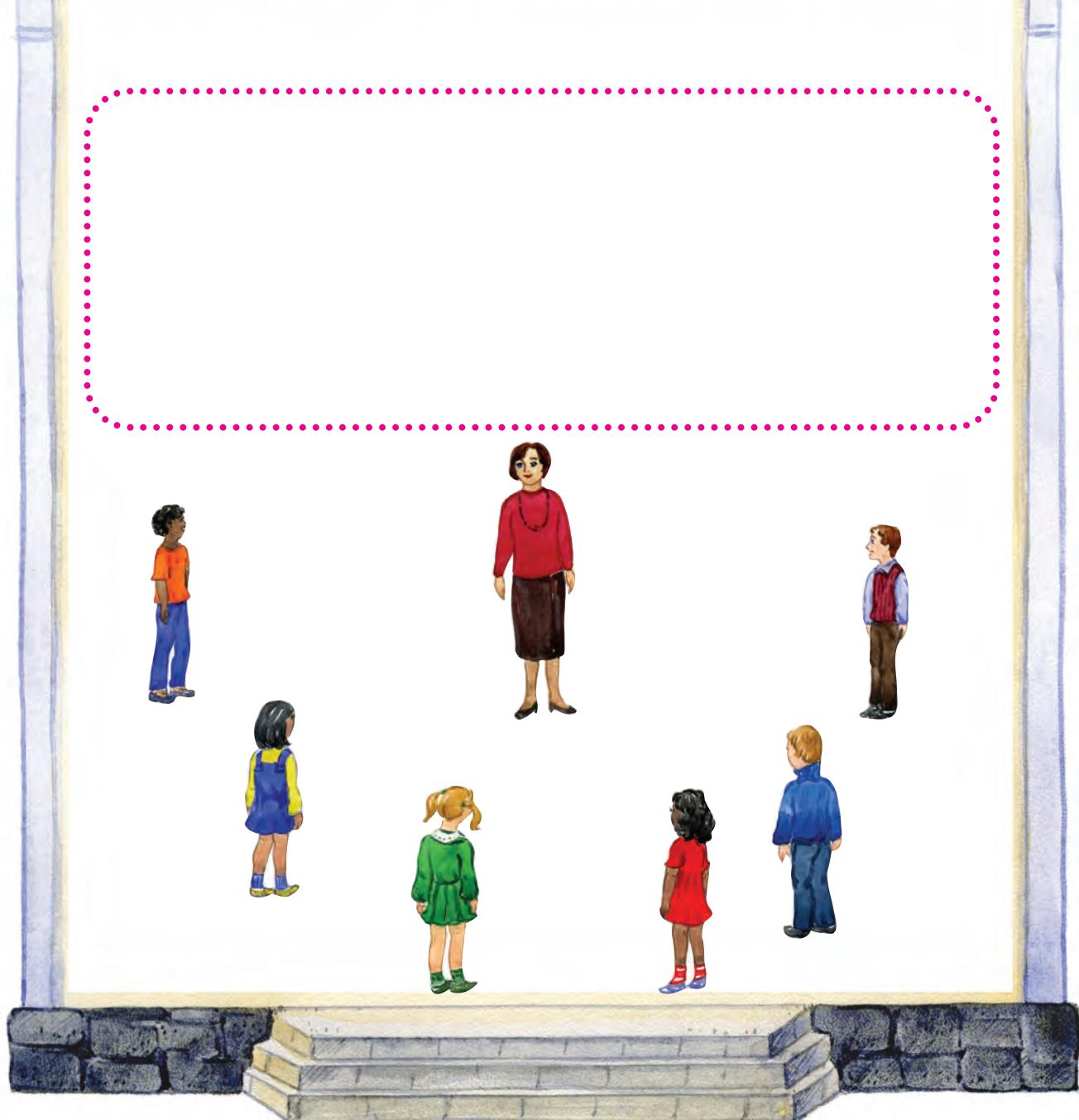
Ի սահման օրը կիրակնօրյա դպրոցում

Ի՞նչ լավ է, որ ծնողներդ քեզ եկեղեցու կիրակնօրյա դպրոց են բերել: Նրանց ցանկությունն է, որ սովորես Տիտոս Քրիստոնի՝ մեր Ասքծո մասին և սովորես ավելի ու ավելի սիրել Տիրոջը:

Տիշո՞ւմ ես կիրակնօրյա դպրոց հաճախելու առաջին օրը: Ո՞վ եր քո ուսուցիչը: Գրի՞ն նրա անունը ներբեսի գծի վրա:

Ուսուցիչ անունը _____ է:

Գրի՞ն կատար նկարի՞ն մի բան, որ սովորել ես կիրակնօրյա դպրոցում:

Երգեսք Սուրբ Ներսես Շնորհալու Հետ

Սուրբ Ներսես Տայրապեպը հորդորում է, որ ծնողները զավակներին սովորեցնեն Դիտուի մասին: Ահա նրա սիրած երգերից մեկը, որը պիտի սովորեն.

«Սուրբ Ասպած, սուրբ և հզոր, սուրբ և անմահ, որ
հարություն առար մերելներից, ողորմի՛ր մեզ»:

The musical notation consists of two staves of music. The top staff starts with a treble clef, a key signature of one flat, and a common time signature. The lyrics are: Սուրբ Ասպա - ռած, սուրբ Եւ հը - զօր, սուրբ Եւ ան - մահ, որ յա - րեար ի մե - ռե - լոց ո - դոր - մեա մեզ: The bottom staff continues the melody with the same lyrics. The notation is enclosed in a decorative yellow border.

Տառապահության համար

Ծնողները գիտեն, թե ինչն է լավ իրենց զավակների համար: Նրանք վսրահ են, որ իրենց երեխաները դպրոց են զնում սովորելու և շար գիտելիքներ ամբարելու համար: Երեխաներին Դիտուի մով բերող մայրիկների պարմությունը նկարագրում է ծնողական հենց այս բնավորությունը:

Երեխաներն իրենց խնամված են զգում վեսնելով մայրերի նախաձեռնությունը, որոնք ձգվում են իրենց փոքրիկներին անել այն, ինչ լավ է նրանց համար: Դիտուի գրկարաց վերաբերմունքը և օրինությունը գրավում է երեխաների վսրահությունը:

Այս դասում աշակերպները ծանոթացան մի աղոթքի, որը ասվում է, երբ նորածին երեխային վանում են եկեղեցի օրինություն սպանալու համար՝ սովորաբար ծննդյան քառասունքին: Շնում, երբ ծնունդները կարարվում են վաներում, մայրը ծննդյան ժամանակ կտպում է 40 օր զամվում էր անկողնին: Այս ամրող ընթացքում մայրը գրկված էր եկեղեցի զնալուց, մինչդեռ նորածին երեխային ութօրեքին վանում են մկրպելու: Եկեղեցին խրապում է, որ երեխան ծննդից հետո հնարավորինս շուրջ մկրպվի: Ենքեաբար նորածին զավակի մկրպությունից հետո մայրն ու երեխան միասին առաջին անգամը լինելով պետք է մփնեն եկեղեցի օրինություն սպանալու:

Դասը նաև շեշտում է երեխայի անդամակցությունը մեկօրյա դպրոցին, որը կիխի ծնողների կողմից երեխայի համար կարարվող մի լավ բան: Վերջինիս հաջորդում է Երեխարբյանը, որը Սր. Ներսես Շնորհալին խորհուրդ է դադարական ծնողներին սովորեցնել իրենց երեխաներին հենց որ նրանք կսկսեն խոսել՝ իբրև մաս նրանց հոգևոր գարգացման:

1. **Կարդացե՛ք Մարդեռու 19.13-15 կամ Մարկոս 10.13-16** կարճ հալվածը Դիտուի՝ երեխաներին օրինելու մասին: Եվ կամ թող ձեր մանուկը վերապարմի այսօրվա դասին անցած պարմությունը:
2. Զեր զավակի հետ հիշե՛ք այն օրը, երբ նրան իբրև նորածին դարաբ եկեղեցի՝ քառասունքի կարգը կարարելու համար: Կարող եք նրան հանձնարարել նկարելու այդ օրվա իրադարձությունն՝ ըստ ձեր պարմածի:
3. Միասին հաճախակի երգե՛ք Երեխարբյանը, որը դրված է այս էջի սկզբում: Չմոռանա՛ք «Սուրբ Ասպած» ամեն անգամ երգելիս խաչակնբվել:

ՀՈՎՍԵՓՆ ՕԳՆՈՒՄ Է ԻՐ ՀՆՏԱՌԻՔԻՆ

«ՈՐՈՎԴԵՏԵՎ ՔԱՂՑԱԾ ԷՒ, ԵՎ ԻՆՉ ՈՒՏԵԼԻՔ ՏՎԵՔ ...»:

Հայ Մատթեոսի 25.35

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Մենք կարող ենք օգնել շաբ եղանակներով: Նայիր նկարներին: Ասա՛, թե ինչպե՞ս է յուրաքանչյուր երեխա օգնում մեկին: Նշի՛ր այն մեկը, որը կպարկերեր քո նախընդրած օգնելու եղանակը:

Պարզի՞ր, թե ինչպե՞ս Դովուելին օգնեց իր ընդառնիքին Աստվածաշնչի մեր այսօրվա պատմության մեջ:

ԱՍՏՎԱԾԱԾՈՒՆՉ

Հովսեփս օգառու է իր ընտանիքին

ՀԱՅ ԾԱԼՈՒ 42

Երկար ժամանակ հացահարիկ չէր աճում Քանանի երկրում, որդեռ ապրում էր Նակորն իր ընդանիքով: Նակորն ուղարկեց իր որդիներին Եգիպտոս, որպեսզի ցորեն գնեն: Նրա ամենակրթսեր որդին՝ Բենիամինը, չգնաց իր եղբայրների հետ:

Նրանք ճամփորդում էին Էջերով: Շարաթներ անց եղբայրները հասան Փարավոնի պալատ և գրան այն մարդուն, ով գրաղվում էր հացահարիկի վաճառքով: Նրանք խոնարհվեցին այդ պաշտոնյայի առաջ և խնդրեցին հացահարիկ գնել: Նրանք չճանաչեցին, որ այդ պալատականն իրենց եղբայր Շովենին է, ում նրանք գրահներ առաջ վաճառել էին

Եգիպտոս գնացող քարավաններին:

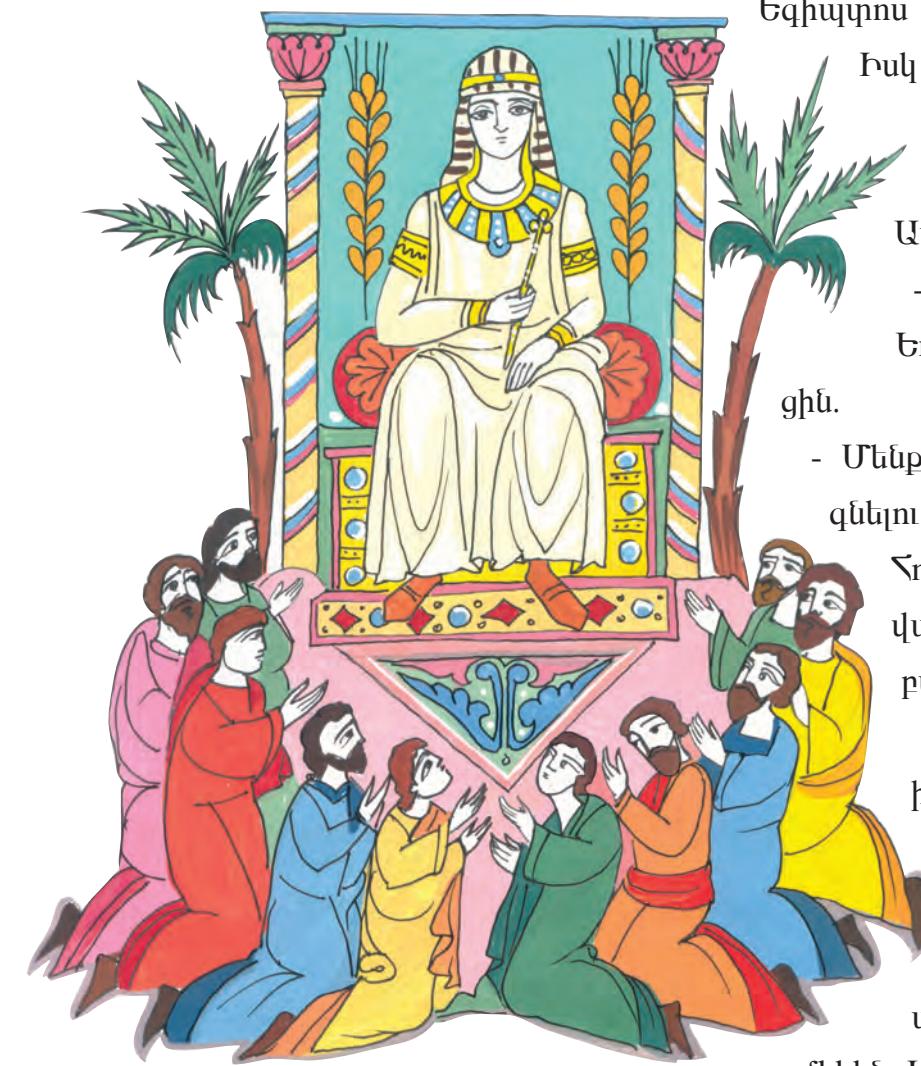
Իսկ Շովենիը միանգամից ճանաչեց իր եղբայրներին, բայց չասաց, թե ինքն ով է: Ապա հարցրեց.

- Ովքե՞ր եք դուք:

Եղբայրները պարասիանեցին.

- Մենք Քանանից ենք եկել հաց գնելու մեր ընդանիքների համար: Շովենիը ձևացրեց, թե չի հավաքում նրանց և ասաց եղբայրներին.

- Վերադարձե՞ք գուն և ինձ մով բերե՞ք ձեր կրրդսեր եղբորը: Այդ դեպքում ես կիավարամ ձեր խոսքերին: Մինչ այդ ես այսպես կպահեմ ձեզանից մեկին: Եղբայրներն իրար ասացին.

- Ասպած պարժում է մեզ Շովենիի համար: Շովենիը հասկացավ նրանց միջքը և ինքն իրեն մտածեց.

- Գուցե նրանք գղջում են իրենց արածի համար, որ գրադիներ առաջ գործել էին իմ դեմ:

Նովսեփը պարզիրեց, որ իր ծառաները եղբայրների պարկերը լցնեն ցորենով և մեջը դնեն այն դրամը, որ եղբայրները վճարել էին ցորենը զնելու համար:

Տուն հասնելուց հետո նրանք ամեն բան պարմեցին իրենց հորը և ասացին.

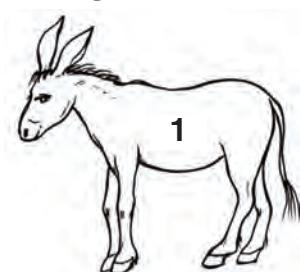
- Մենք պեսք է Բենիամինին փանենք մեզ հետ, եթք նորից գնանք հաց զնելու: Այդ եզիապացի պաշտոնյան ասաց, որ Բենիամինին մեզ հետք փանելու պայմանով ազատ կարձակի Սիմեոնին, և մենք կկարողանանք ազատ առևտուր անել Եզիապարուսում:

Մեծ անակնկալ եղավ եղբայրների համար, եթք նրանք բացեցին ցորենի պարկերը: Յուրաքանչյուրն իր պարկի մեջ զարմանքով զբավ իր փողի քանակը:

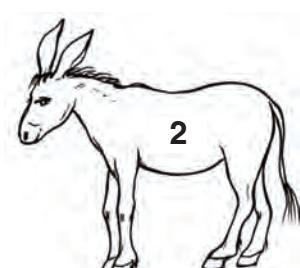
*Պատմության նկարները դասավորի՛ն հաջորդական կարգով:
Յուրաքանչյուր նկարը գծով միացրո՛ւ իր ճիշտ համարին:*

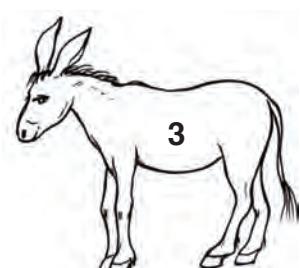
**Նովսեփը
վերադարձրեց
նրանց զումարը:**

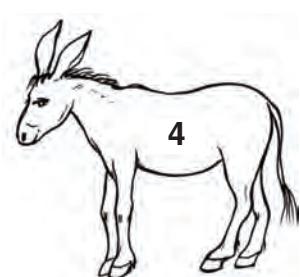
**Նովսեփը ցորեն
վաճառուց նրանց:**

**Նրանք նկան
հացահատիկ զնելու:**

**Նովսեփը նրանց
բանվարկեց:**

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Հիսուսը սովորեցնում է մեզ կարեկից լինել

Մատթեոս 25.34-40

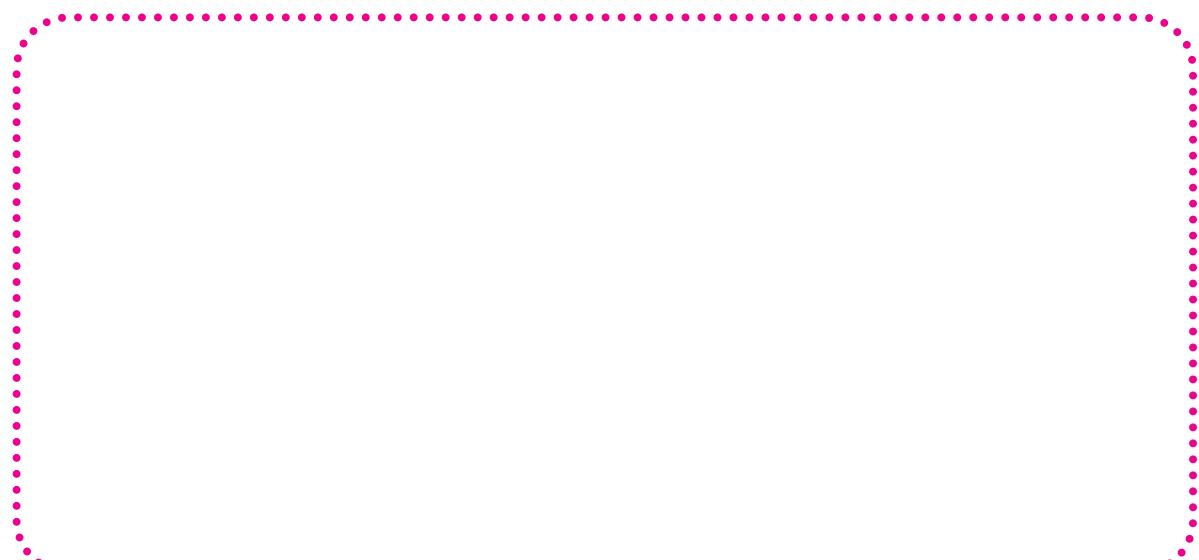
Հիսուսը խոսեց իր հետևորդների հետ և ասաց. «Դուք օրինված եք Իմ Նոր կողմից: Դուք միշտ կլինեք իմ ընկերները, որովհետք դուք ինձ ուժելիք բվիք, եթե ես քաղցած եմ, և խմելու ջուր բվիք, եթե ծարավ եմ»:

Ընկերները հարցրեցին. «Տե՛ր, ե՞րբ պարագաներ, որ քեզ քաղցած բենանք և կերակրեցինք, կամ ծարավ՝ և ջուր բվեցինք»:

Հիսուսը պարագանեց.

**«Ճշմարիք եմ ասում ձեզ՝ երբ
որևէ քաղցածի կերակրեցիք և
որևէ ծարավածի խմելու ջուր
բվիք, ինձ համար արեցիք»:**

Նկարի՞ն մի պատկեր, երբ ուտելիք կհսկի ես որևէ մեկի հետ:

ԱՐԵԾ ՊԻԱՆՔԸ ԺԱՄԱՆԱԿ Է ՀԻՇԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

Մեծ Պահքի ընթացքում Եկեղեցին օգնում է մեզ հիշելու Դիսուսի պարզամները և օգնելու ուժեղիք չունեցող մարդկանց: Մեզանից պահանջվում է պարզ կերպություններ ուժեղ: Մեր խնայած դրամով շոկոլադ կամ քաղցրավենիք զնելու փոխարեն կարող ենք ուժեղիք զնել կարիքավորների համար:

Ահա որոշ այլ բաներ, որ կարող ենք անել օգնելու նրանց, ովքեր բավարար ուժեղիք չունեն:

Լրացրո՞ւ նախադասությունները ցանկագրված բառերով: Նշե՞ն այն նկարը, որը ցույց կտա, թե դու ինչ կանեիր:

հարևանիդ

հողամասում

ուժեղիքը

անձրևով

Մի՛ թափիր _____ :

Վղոթի՛ր _____ և
արևով եղանակի համար, որպեսզի
բերքն առաք լինի:

Մայրիկի պարբասփած համով
ուժեղիքներից քո՛ր

_____ :

Օգնի՛ր հարևանիդ՝ աշխատելով նրա

_____ :

Տողեր թառարան

Պահք՝

Ժամանակ՝ Դիսուսին ավելի
նմանվելու համար:

ԵԿԵՂԵՑԻ ԱԴՈՐՈՒՄ Է ՀՈՊԱԳՈՐԾՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

Քահանան գնում է դաշիքեր ու այզիներ և օրինում արքերը, որքեղ աճում է մեր սնունդը: Կարդա՛ աղոթքն ուսուցի օգնությամբ:

«Օրինի՛ր, Տե՛ր, Երկնի՛ր , որպեսզի նրանք

քաղցրաջուր ցողեն մեր դաշիքերին:

Օրինի՛ր, Տե՛ր, մեր արքերը և պաշտպանի՛ր ամեն

փեսակի վնասից, քանի որ մեր աճում են այնպեղ:

Օրինի՛ր, Տե՛ր, մեր և նրանց , որպեսզի

նրանք առաք բերք հավաքեն առողջությամբ

և երջանկությամբ»:

ՏԱՆՐ՝ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՇԵՏ

Ծննդոց 42-րդ գլխից քաղված այս պատմությունը Հովսեսի հետք Հակոբի մյուս որդիների հանդիպման մասին հնարավորություն է տրամադրել աշակերդներին փեսնել ընդունիքի անդամների համագործակցությունը: Բացի նրանից, որ այս պատմության մեջ շատ դրամագիկ պահեր կան, որոնք գրավում են վեցամյա երեխաների ուշադրությունը, ամենակարևորն այն է, որ նրանում ներկայացված է նաև ընդունիքի անդամների կարեկից լինելու և միջյանց հասնելու հրաշալի օրինակը, ինչպես նաև օգարացած հարազարդների զոջումն ու ներողամբությունը: Զդումն ու կարեկցանքը, անկասկած, վեց տարեկանների մեջ կներարկն ու կզարգացնեն ներողամբության ու հոգագործության ոգին՝ հանդեպ իրենց ընդունիքի անդամները:

Մեր Տիրոց ուսուցումները միջյանց հոգ փանելու և մեր ունեցածը կիսելու մասին ներկայացնում են այս դասի հայեցակերպը: Երեխաները սովորեցին ընդունիք, թե ինչպես ապրել հոգալու և կիսելու վերաբերյալ Դիտուի պատգամները: Նրանց ծանոթացվեց այն զարափարը, որ Մեծ Պահքը մի ժամանակահարված է, եթե Եկեղեցին հիշեցնում է մեզ մնացնել մեր ջանքերը ասպամանին այս պատվիրանները կյանքի կոչելու համար: Ձեր երեխայի հետք ընդունիք կարարել ենթևալ առաջարկներից մի քանիսը՝ իբրև դասի լրացուցիչ ամրապնդում:

1. Թող երեխան վերապարմի Հովսեսի և նրա եղբայրների պատմությունը: Բացե՛ք Աստվածաշնչի **Ծննդոց 42-րդ** գլուխը, և բող ձեր օգնությամբ նա գիտի Հովսեսի անունը և փատը եղբայրներին վերաբերող հարվածը:
2. Արքազրե՛ք Դիտուի պատգամները **Մատքենու 25.40** համարում, որը վերաշարադրված է այս դասի **Կյանքը Եկեղեցու** ենթարամնում: Թող ձեր երեխան գծագրի և զունավորի մի զարդարուն շրջանակ ձեր արքազրած թղթի վրա և այն փակցերե՛ք լավ փեսանելի փեղում:
3. Սովորություն դարձրե՛ք և ձեր երեխային սովորեցրե՛ք պահպաննելու **բարեկործություն** անելու առարինությունն ամբողջ դարի՝ մասնավորապես Մեծ Պահքի ընթացքում: Արմեքավոր փորձառություն կիրակի նաև իրենց ունեցածն ավելի նվազ ունեցողների հետք կիսելը, որի համար մեծ ջանքեր չեն պահանջվի:
4. Նրանց մեջ զարգացրե՛ք իրազեկությունը հողագործների աշխատանքի կարևորության մասին, ովքեր ապահովում են բոլորի ուրիշիքը: Նրանց և նրանց աճեցրած բերքի համար աղոթելը հոգալու և կիսելու մեջ այլ եղանակ է նրանց հետք, ովքեր չունեն բավարար ուրիշիքը:

ԷԿԱՏ ԼԻՆԵՆՔ ՀԱՏԱՆԻՔՈՒՄ

Հնդանիքի անդամները պետք է
սովորեն հաշվ ու համերաշխ լինել միմյանց հետ:
Եթե եղբայրներն ու քույրերը վիրավորել են իրար, պետք
է պատրաստ լինեն իրար ներելու: Եթեմն եթե մեկը
նախանձում է եղբորը կամ քոջը, ծնողները հիշեցնում են, որ
նրանց հավասար են սիրում: Հնդանիք լինել նշանակում
է, որ մենք պատկանում ենք իրար, իսկ Պատծո
ընդանիքում ընդգրկված ու սիրով
ընդունված են բոլորը:

Ծնողների համար

Երեխաներին հարկավոր է դաստիարակել և ուղղություն ցույց տալ ընդանիքի անդամների հետ հարաբերություններում: Եղբայրների ու քույրերի միջև հաճախ ծագող մանկական վեճների ու կրիվների հետքնանքը պեսք է անմիջապես վերացնել ներողանքությամբ: Եղբայրների արարքը ներող Շովենիի պարմությունը լավ օրինակ է ներկայացնում: Եղբայրների ու քույրերի անհաշվ լինելը բնականորեն երեխաներին առաջնորդում է նախանձի կամ անապահով լինելու զգացումների: Անառակ որդու պարմությունը վսպահություն է դասիս նրանց, որ ծնողները սիրում են իրենց բոլոր զավակներին անպայմանավոր սիրով: Խսկ հեթանոս Կոռնելիոսի դարձի պարմությունը ցույց է դասիս երեխաներին, որ Աստծո ընդանիքում հրավիրված են բոլորը, և Լիոնիան նրանց քրիստոնեական հյուրասիրության օրինակ է ծառայում:

ԵՂԲԱՅՐՆԵՐԸ ՆԵՐՈՒՄ ԵՆ

«ՄԻՄՅԱՆՅ ՇԵՏ ԵՂԵՌ ՔԱՂՅՐ, ԳԹԱՌ՝ ՆԵՐԵԼՈՎ ՄԻՄՅԱՆՅ,
ԻՆՉՊԵՍ ՈՐ ԱՍՏՎԱԾ ՆԵՐԵՑ ՄԵԶ ՔՐԻՍՏՈՍՈՎ»:

Եփեսացիներին 4.32

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Երբեմն ընկերները վիրավորում են իրար: Գծով միացրու յուրաքանչյուր երեխայի վիրավորանքը նկարագրող բառերը՝ դրանք պատկերող նկարներին:

առլի խոսել

որոր տալով զգել

Ես չեմ վերցրել քո տիկնիկը:

Դա՛, հա՛, տեսա՞ր ոնց ընկար:

կապել վերը

*վերադարձնել
տիկնիկը*

Ընկերոջը վիրավորող երեխան պետք է ներողություն խնդրի:

Իսկ ի՞նչ պետք է վիրավորված երեխան պատասխանի. «Ն ___ ը ___ մ եմ քե ___ :

Տե՛ս, թե ի՞նչ ասաց Շովուեկն իր եղբայրներին մեր Աստվածաշնչի մեր այսօրվա պատմության մեջ:

ԱՍՏՎԱԾԱԾՈՒՆՉ

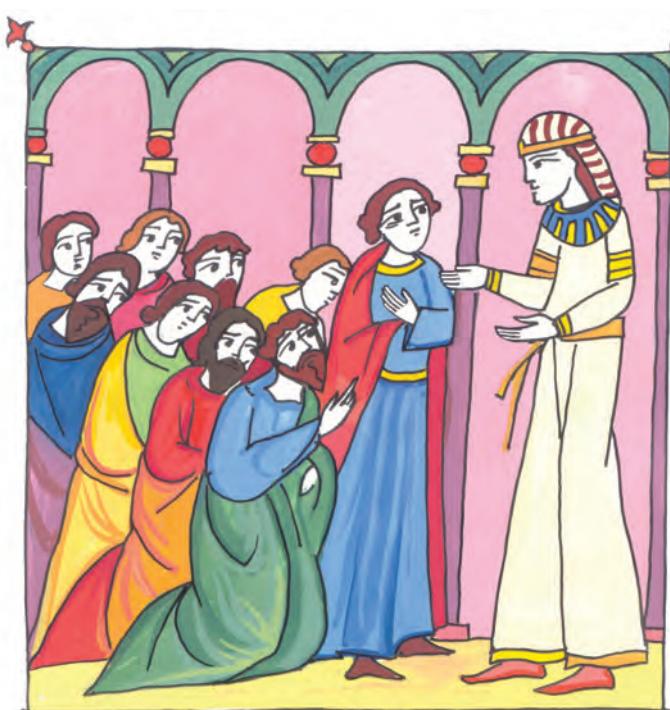
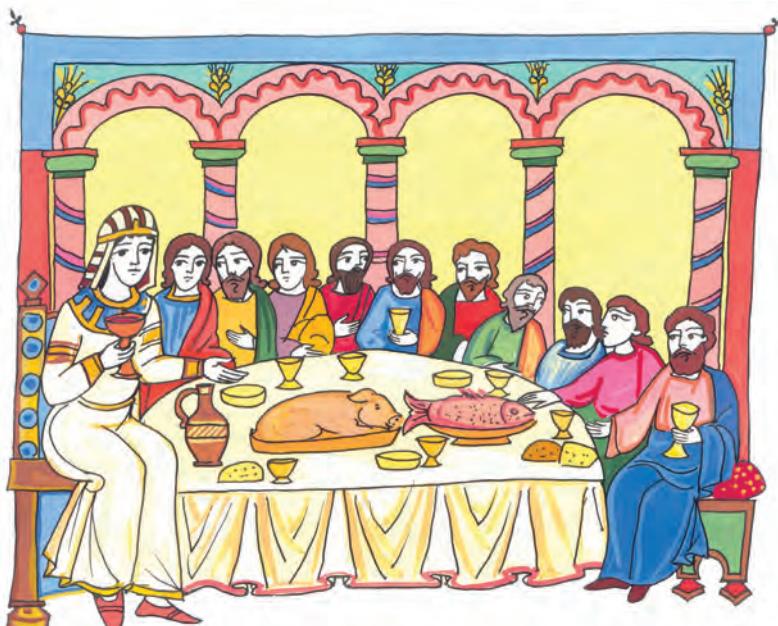
Եղբայրները սերում են

Հսկ Ծննդոց 43-45, 46.5-7

Դակորի որդիները Եգիպտոս վերադարձան իրենց ամենափոքր եղբոր հետի՝ ցորեն զնելու համար: Դովսեփը լավ ընդունեց նրանց փարավոնի պալատում և ընթրիքի հրավիրեց: Դովսեփը հարցրեց.

- Ինչպե՞ս է ձեր հայրը, ո՞ղջ է: Եղբայրները հարգանքով գլուխները խոնարհեցին և ասացին.

- Այո՛, մեր հայրը ողջ ու առողջ է: Նայելով Բենիամինին Դովսեփը հարցրեց.
- Սա՞ է ձեր ամենափոքր եղբայրը:
- Տե՛ր իմ, նա մեր հոր ամենափոքր դուռը մի բան պարահի, մեր հայրը կմահանա, որովհետեւ դարիներ առաջ նա կորցրեց մեկ այլ որդո՛՝ Դովսեփին՝ մեր

կրփսեր եղբորը: Կարծում է, թե զազաններն են հոշովել նրան:

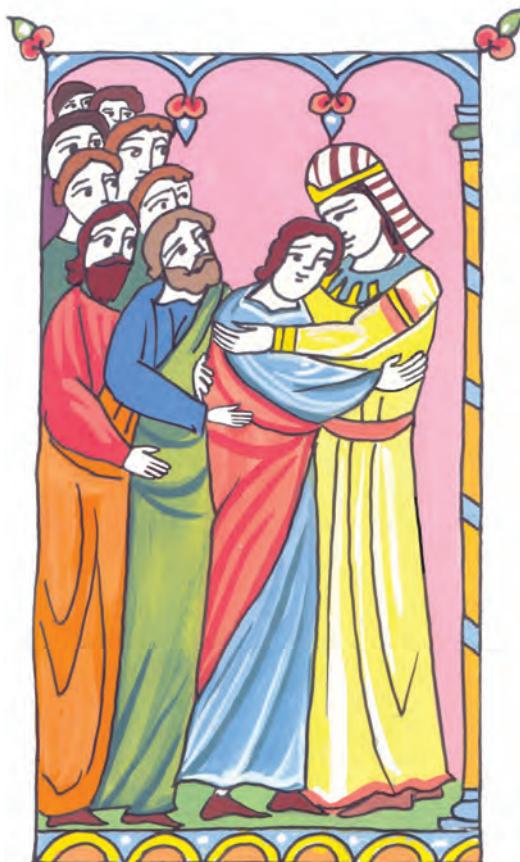
Դովսեփն այլս չկարողացավ զրսպել իր հուզմոնքը: Երբ մենակ մնացին, ասաց նրանց.

- Մո՛ք եկեք ինձ, ինդրում եմ, և լսե՛ք: Ես եմ ձեր եղբայրը՝ Դովսեփը, որին դուք դարիներ առաջ վաճառեցիք եզիպտացի առևտրականներին:

Եղբայրները ցնցված էին: Նրանք հիշեցին, թե ինչպե՞ս նախանձեցին

իրենց եղբորը՝ Հովսեսին, և նրան սպրուկի փեղ ծախեցին եզիպացի վաճառականներին: Նրանք շար գղջացին իրենց արածի համար: Ապա Հովսեսիր շարունակեց.

- Այդքան մի՛ փիսրեք և մի՛ մեղադրեք ինքներդ ձեզ՝ ինձ եզիպացիներին վաճառելու համար: Ձեր զործած սխալը Աստված փոխեց լավի: Տեսեք, ես այժմ կարող եմ օգնել իմ ընդունիքին:

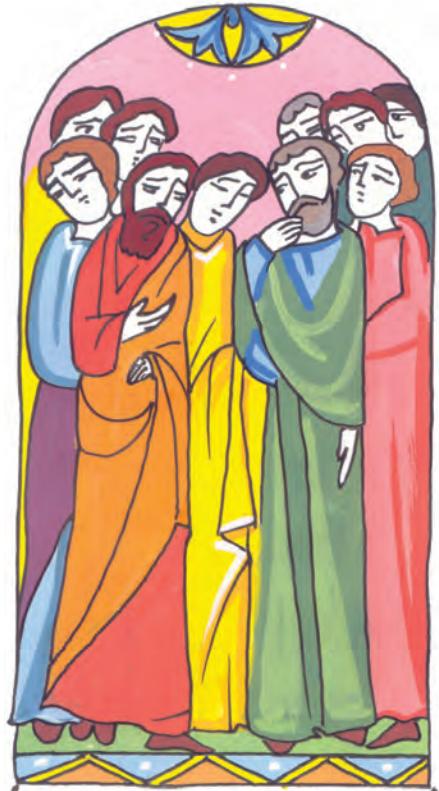

Եղբայրները
երջանիկ գրկա-
խառնվեցին,
համբուրեցին
իրար և միմյանց
ասացին.

- Խնդրում եմ, ներիր ինձ, քո դեմ զործած
սխալի համար: Իսկ Հովսեսին ասաց.

- Ես ներում եմ ձեզ, իմ Եղբայրներ:

Հովսեսին իր ամրող ընդունիքին հրավիրեց
Եզիպացում ապրելու: Եղբայրները վերադար-
ձան և բերեցին իրենց հորը, կանանց ու երեխա-
ներին և հասրադվեցին Եզիպացում:

ներում գղջացին

Հովսեսիի Եղբայրները կամ իրենց
եղբոր դեմ զործածի համար:

Հովսեսին ասաց. «Ես կամ իմ ամենը՝ իմ
Եղբայրներ»:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Ի իսուսը սովորեցնում է մեզ ներել

Դիսուսը խոսեց Իր աշակերպների հետ միմյանց հետ հաշվ լինելու մասին: Նա ասաց.

- Ուշադի՞ր եղեք, որ սխալ բան չանեք: Բայց եթև իմ հետքնորդներից մեկը սխալ գործի և վիրավորի ձեզ, խոսե՛ք նրա հետ և փորձե՛ք հարթել խնդիրը:

Պետքուր հարցրեց Դիսուսին.

- Տե՛ր, բանի՞ անգամ պիտի ներևմ եղբորս իմ դեմ գործած սխալի համար: Չոք անգամը բավարա՞ր է: Դիսուսը պարասխանեց.

- Ոչ թե յոք անգամ, այլ յոթանասունյոթ անգամ և ավելին:

Նկարի՞ն մի պատկեր, երբ դու ներել ես եղբորդ կամ քրոջդ քո դեմ գործած սխալ արարքի համար:

Հոգեւոր Բառարան

Ն ե ր ե լ

դադարել զայրանալ
մեկի վրա:

Ծրջագծի՞ն երկու բառեր, որոնք կնկարագրեն քո զգացողությունը ներելուց հետո:

ԶԴԱՅՆ

ՈՒՐԱԽ

ԿԻՒՈՐ

ԵՐՋԱՆԻԼ

ՀԻՇԵՆՔ ԱԵՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

Տերունական աղոթքն արդասանելիս մենք հիշում ենք Շխուսի խոսքերը միմյանց ներեկու մասին:

«Տայր մեր, որ երկնքում ես,
սուրբ թող լինի Քո անունը,
Քո արքայությունը թող գա,

Քո կամքը թող լինի երկրի վրա, ինչպես որ երկնքում է:

Մեր հանապազօրյա հացը փո՞ր մեզ այսօր,

և **ԱԵՐԵԼՈՒ Ք ՄԵԴԱ** մեր մեղքերը,

ինչպես որ **ՄԵԴԱՔ ԵԿԱ ԱԵՐԵԼՈՎ** նրանց,

ովքեր մեղք են զործել մեր դեմ:

Եվ մի՛ փանիր մեզ փորձության,
այլ փրկի՛ր մեզ չարից.
Ամեն»:

Ներկի՛ր վերսի գծագիր բառերը հետևյալ գույներով..

ԱԵՐԻՒՐ ՄԵԶ՝ կարմիր,

ՄԵՆՔ ԵՆՔ՝ կանաչ,

ԱԵՐՈՒՄ՝ կապույտ:

Նկարը գծով միացրո՛ւ ճիշտ կապակցությանը՝ նախադասությունը լրացնելու համար:

Ես սխալ եմ գործել, ...

**Դու վիրավորել ես ինձ:
Ես**

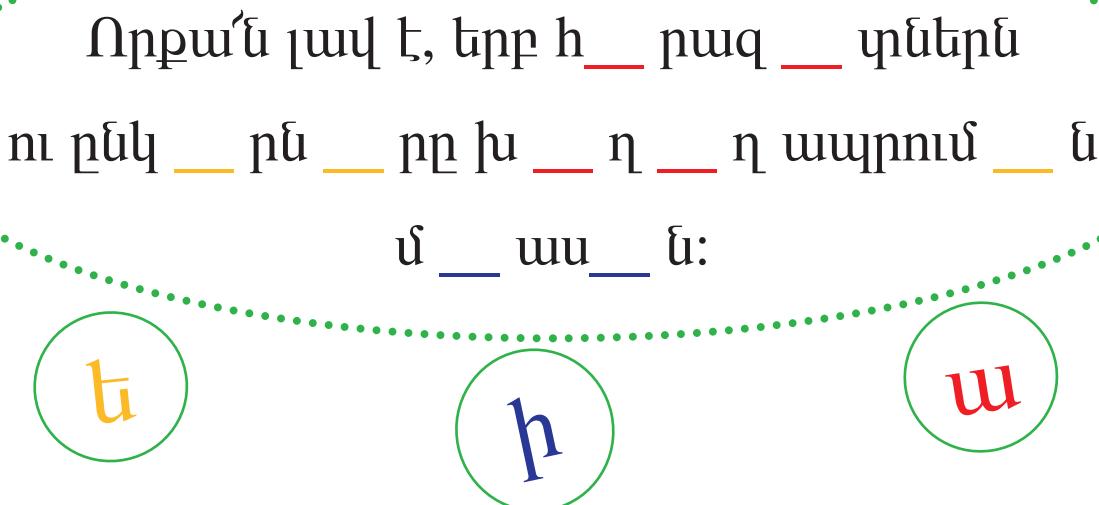

Ներկի՛ր ինձ:
Ներում եմ քեզ:

Խաղաղ սորեսք միասին

Գյոիր տառերը, որոնք համրնկնում են բաց թռղնված գծերի գույներով, և լրացրով բառերը: Ապա կարդա՛ աղոթքն ուսուցչի հետ: Այն արդասանի՛ր ամեն օր՝ առավորյան և երեկոյան:

Տառե՝ բնտառեք հետ

Այս դասը չորսից առաջինն է, որ նվիրված է ընդունելիան հարաբերություններին: Ընդանիքի անդամների հաշվու ու համերաշխ լինելով է պայմանավորված համայնքի և ընդհանրապես հասարակության անդամների խաղաղ համակեցությունը, որը մեծ հաշվով նպաստում է աշխարհի խաղաղությանը:

Վյորվա սուրբգրային պարմության մեջ Հովսեփը ներում է իր եղբայրներին՝ դարիներ առաջ իրեն եզիապացի վաճառականներին ծախելու համար: Պարմությանն անմիջապես հաջորդում է սովոր ժամանակ Հովսեփի՝ իր եղբայրներին հացահաքիկ վաճառելու դրվագը՝ առանց ճանաչվելու նրանց կողմից: Պարմության մեջ Հովսեփը հուզվում է և ներում իր եղբայրներին: Պարմությունն ավարտվում է ներելու և ներում խնդրելու գեղեցիկ օրինակով:

Դասը նաև բովանդակում է ներողամբության մասին Շխուս Քրիստոսի ուսուցումները **Մապրեսո 18.21-22** հավածում: Երեխաններին առիթ է գրպում նկարելու միջոցով անդրադառնալ ներելու իրենց փորձառություններին, ապա մրածելու Տերունական աղոթքի հետքյալ խոսքերին. «Ների՞ մեզ մեր մեղքերը, ինչպես որ մենք ենք ներում նրանց, ովքեր մեղք են գործել մեր դեմ»: **Սաղմոս 132.1** փողը երեխանների մեջ ներարկում է միասին խաղաղ ապրելու դրական գաղափարը:

Ձեր երեխայի հետ ընդունելով կապարել ներքոնշյալ առաջարկները՝ ներողամբության ոգին գորացնելու համար:

1. Թող նա նկարի Հովսեփի՝ իր եղբայրներին ներելու պարմությունը և այն պարմի իր սեփական բառերով:
2. Ասրբածաշնչում բացե՛ք **Մապրեսո 18.21-22** հավածը և այն միասին կարդացե՛ք:
3. **Վրաքասանե՛ք** Տերունական աղոթքը միասին դանդաղ, որպեսզի երեխան ուշադրություն դարձնի «Ների՞ մեզ մեր մեղքերը, ինչպես որ մենք ենք ներում նրանց, ովքեր մեղք են գործել մեր դեմ» փողերին:
4. Մեծ դասերով թղթի վրա գրե՛ք **Սաղմոս 132.1** փողը: Թող ձեր մանուկը նկարի գարդարուն շրջանակ և այն հաճախ ցուցադրե՛ք լավ երեխացող գեղում:
5. **Գծե՛ք** երկու սյունակ: Մի սյունակին գրե՛ք «Ես ներեցի», իսկ մյուսին՝ «Ես ներողություն խնդրեցի»: Գրանցե՛ք ամեն անզամ, երբ ընդունելու դրսէ անդամ ների կամ ներում խնդրի: Որպես ընդունելու գույները, թե ինչքան խաղաղ ու երջանիկ են բոլորը, երբ ներում են:

ԱՎԱԳ ԵՂԲՈՐ ՆԱԽԱՆՁԸ

«ՈՐԴՅԱԿ, ԴՈՒ ՄԻՇՏ ԻՆՉ ՃԵՏ ԵՍ, ԵՎ ԱՄԵՆ ԻՆՉ, ՈՐ ԻՄՆ Է, ՔՈՆՆ Է»:

Հափ Ղուկասի 15.31

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

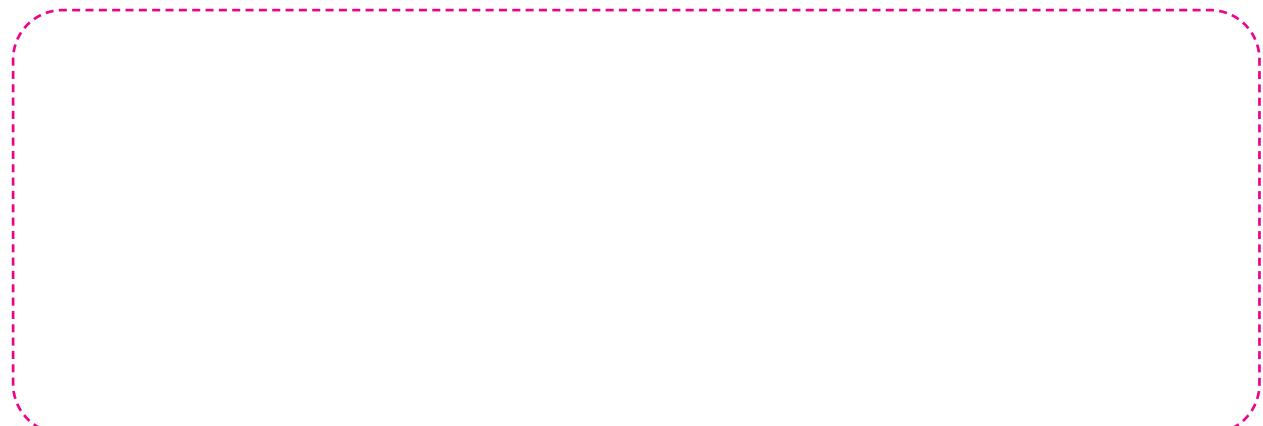
Նայի՞ր նկարին և պատմի՞ր, թե ի՞նչ է դեղի ունենում: Ո՞ր բառերը կնկարագրեն ավագ եղբոր զգացողությունը: Այսպիսի նշան դի՞ր քո ընդուած բառերի դիմացը:

—օդային — հուզված — ուրախ — նախանձ — դիմուր — անփեսված

Արդյոք եղել է ժամանակ, երբ դու իլ նույնն ես զգացել, ինչ նկարի երեխան:

Ներքնում նկարի՞ր դա ցոյց տալու համար:

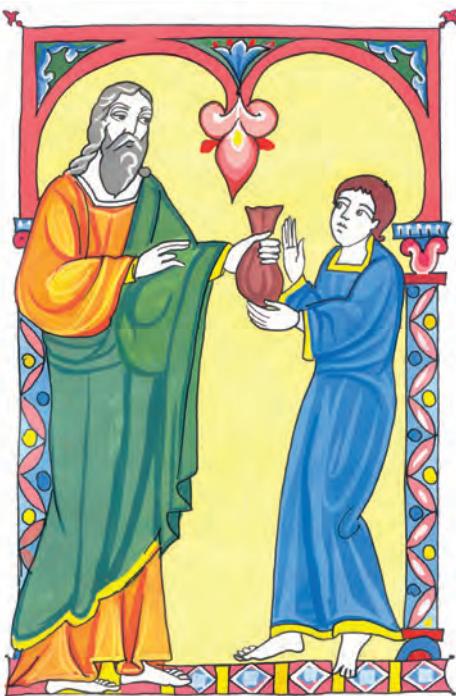
Ասդվածաշնչի մեր այսօրվա պատմության մեջ դեն, թե ո՞վ էր նախանձում:

ԱՍՏՎԱԾԱԾՈՒՅՑ

ԱՎԱԳ ԵՒՐՈՒ ԱԽԱՆՁԵՐ

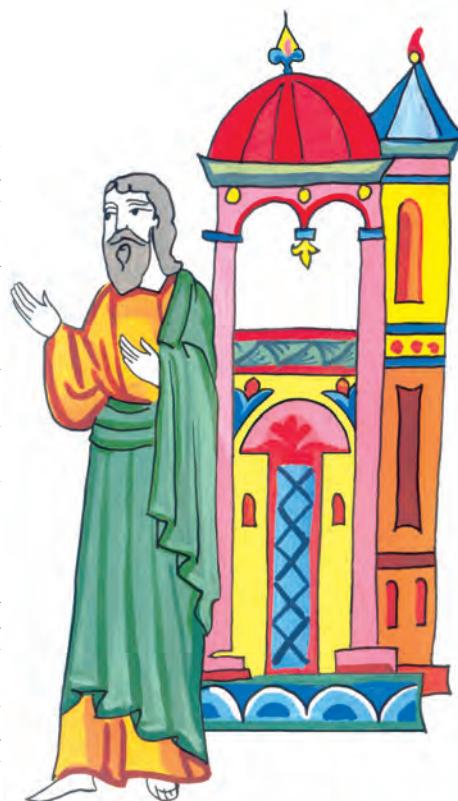
Ըստ Ղուկ. 15.11-32

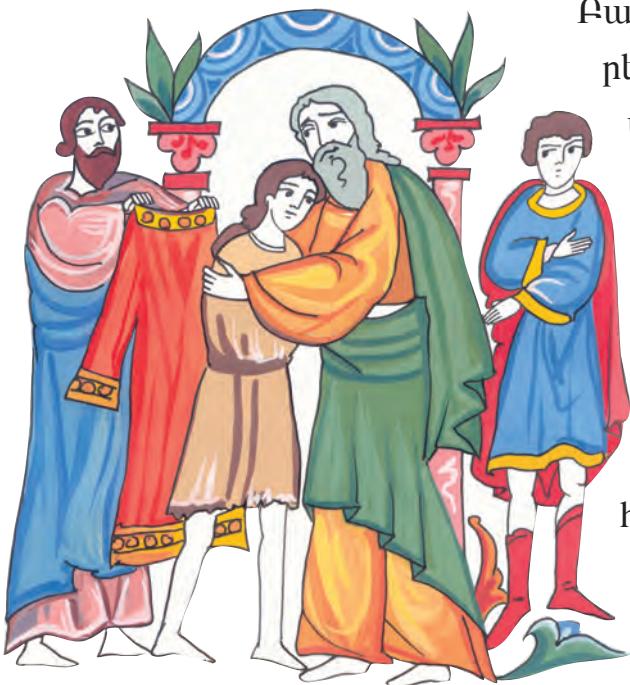
Դիսուսը հեփսյալ պարմությունը պարմեց իր ընկերներին: Մի հարուստ մարդու կրպսեր որդին ասաց հորը. «Տու ինձ իմ հասանելիք բաժինը, ուզում եմ դնից զնալ»: Նա զնաց հեռու երկիր ապրելու: Ամեն օր քեֆ էր անում և անխնա ծախտում հոր փված փողերը: Երբ գրպանի դրամը վերջացավ, ընկերները լքեցին նրան:

Նա այլևս ուփելու բան չուներ: Գնաց ու խոզարածի աշխատանք զբավ: Նա այնքան կցանկանար ուփել խոզերի կերը, բայց նրան դա էլ թույլ չէին փալիս:

Ի վերջո նա որոշեց վերադառնալ իր հոր մով և ներում խնդրել: Անզամ համաձայն կլիներ դառնալ նրա ծառաներից մեկը: Տեռվից հայրը փեսավ նրա վերադարձը: Նա խղճաց իր որդուն: Տայրը դուրս վազեց, գրկեց ու համրութեց նրան: Որդին զղալով ասաց. «Տայրիկ, ես մեղք եմ գործել Աստծո առաջ և քո առաջ: Ես արժանի չեմ կոչվելու քո որդին: Հնդունի՞ր ինձ իբրև քո ծառաներից մեկը»:

Բայց հայրը պարվիրեց իր ծառաներին, որ քենան իր որդու լավ զգեստները և մեծ խնջույք պարրասփեն:

Օ՛, որքա՞ն նախանձեց մեծ եղբայրը՝ իմանալով եղբոր պարվին փրվող խնջույքի մասին: Նա նույնիսկ փուն չէր մրնի, եթե անզամ հայրը դուրս գալով աղաչեր:

Դայրիկ, ես զայրացած եմ, քանի որ դու ինձ երբեք ոչ մի բան չես դրվել ընկերներիս հետք զվարճանալու համար: Բայց
դու խըն-
ջույք ես

պարրասփել քո փղայի համար, ով մսիւց քո փողերը, որովհետք պարզապես վերադարձե՞լ է:

Դայրը ձեռքը դրեց ավագ որդու ուսին և ասաց.

- Որդին, դու միշտ ինձ հետք ես, և ամեն ինչ, որ ունեմ, քոնն է: Բայց հիմա պետք է ուրախանանք և քոննենք, որովհետք քո եղբայրը կորած էր և զբնվեց, մեռած էր և հիմա ողջ է:

Գտի՛ն և ներկի՛ն այն բառերը, որ կնկարագրեն, թե ավագ որդին ինչպես իրեն զգաց, երբ հայրը ձեռքը դրեց նրա ուսին և խոսեց նրա հետ:

ՏԵՍՈՒԹՅԱՆ ՔԱՐԿԱՑՄԱՆ

ԱԻՐՎԱԾ ԵՐՋԱՆԻԿ

Կ ՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Երբ նախանձում եմ, Ասպած օգնում է ինձ

Ասպած զիփի, որ երբ նախանձում ենք, շար ենք տիրում: Դրա համար Ասպած սովորեցնում է մեզ չնախանձել մեկս մյուսին: Տերն ասում է.

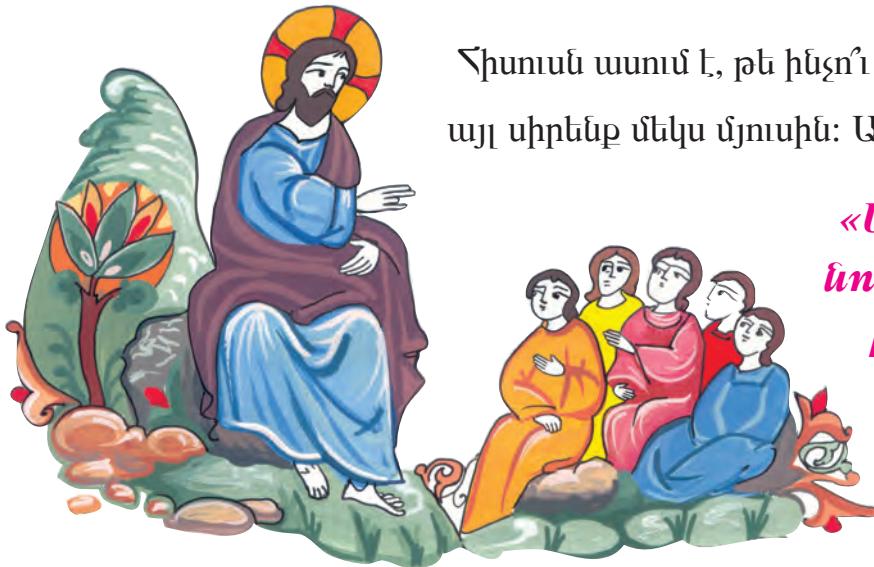
**«Մի՛ նախանձիր քո եղրոր, քո քրոջը կամ քո
ընկերոջը: Փոխարենը սիրի՛ր նրանց այնքան, ինչքան
Ասպած է սիրում քեզ»:**

Հմմդ. Ելք 20.17 և Հովհաննես 14.21

Չախ կողմի նկարները ցույց են տալիս մի պահ, երբ թերեւս դու նախանձ եւ զգացել: Յուրաքանչյուր նկարը զծով միացրո՞ւ աջ կողմի նկարներից մեկին, որը կօգնի քեզ նախանձելու փոխարեն սիրել:

Յեր ցուցաբերենք

Դիսուսն ասում է, թե ինչո՞ւ մենք չպետք է նախանձենք,
այլ սիրենք մեկս մյուսին: Ահա, թե Տերն ինչ ասաց.

«Սիրեցե՛ք բոլորին,
նույնիսկ նրանց, ովքեր
լավ չեն վարվում ձեզ
հետ, որպեսզի
զավակները լինեք
ձեր Տոր, որ
երկնօրում է:

**Ասրված արեգակը ծագեցնում է բարի և չար մարդկանց վրա:
Որպեսզի միշտ լինեք ձեր երկնավոր Տոր նման»:**

Մատթեոս 5.44-47

«Ուրախ եղիր, այսպես է ասում Տեր Ասրվածը:

Ես եմ Տերը, որ սպեղծեցի քեզ _____ :

Ես քո անունով կանչեցի քեզ, քանի որ իմն ես:

Ես եմ քո Ասրվածը: Դու թանկ ես ինձ համար և

Ես սիրում եմ քեզ:

Նմնք. Եսայի 43.1-4

Ես ասում է Ասրծուն.

«Ճնորհակալ եմ ինձ ս ____ թ ____ լու համար»:

t

h

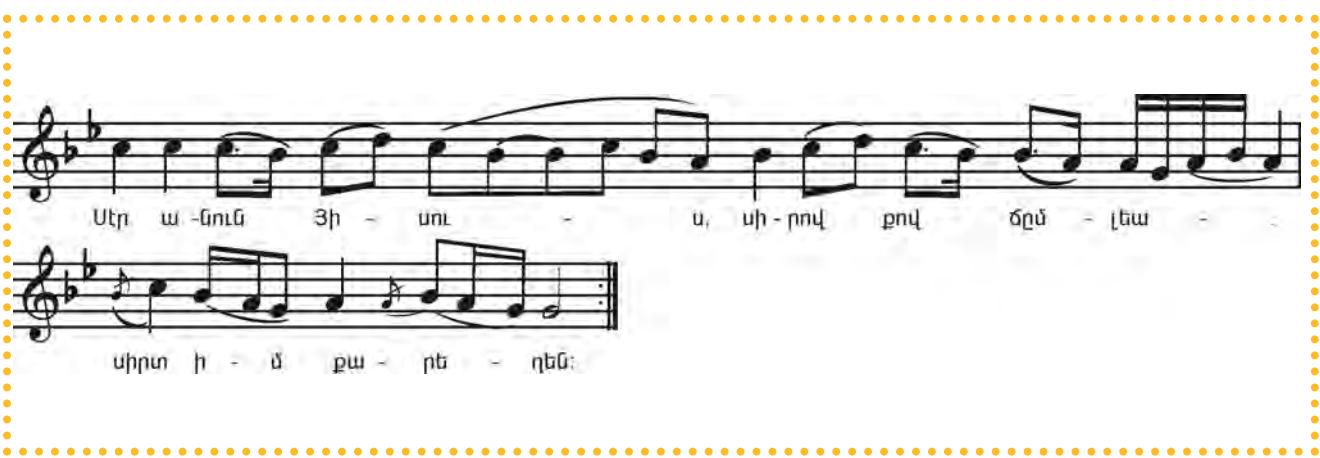
Տոգեռը Բառարան

Սեր՝

Ասրված ցոյց է փալիս իր սերը՝
հոգ փանելով մեր մասին և
պաշփանելով մեզ:

Երգեսք Ասծոնի

Սկը անուն Տիտու,
Քո սիրով ճմլիր իմ քարեղեն սիրով:

The musical score consists of two staves of music in common time, key signature one flat. The lyrics are written below the notes:

Մեր ա - նուն Յի - սու - ս, սի - րով քով ճըմ - լեա -
սիրու ի - մ քա - րե - դեն:

ԾԱԼ՝ ԷՆՏԱՆԻՔԻ ՇԵՏ

Նախանձը մարդկային զգացում է, որ սովորաբար ունենում են թե՛ փոքրերը, թե՛ մեծերը: Մանկության ընթացքում պարզած վարվելու դեպքում նախանձն այլս չի դառնա կախվածություն առաջացնող զգացմունք: Անառակ որդու մասին այսօրվա պարմության հայեցակետն ամեննեին էլ կրդսեր եղբայրը չէ, ով թողեց հայրական գունը և վարդնեց հոր ունեցվածքը, այլ ավագ եղբայրը, ով շանասիրաբար աշխագում էր հոր հետ գտանք: Տիրոջ պարմած այս առակը ցոյց է գույիս մեզ, որ ավագ որդին այրվում է նախանձի ծանր զգացումից, երբ հայրը սիրով է ընդունում գուն վերադարձած կրդսեր որդուն: Նախանձը ծնվում է անվարակելիության զգացումից, սիրված լինելու վախից: Վռակում հոր պարագաները ցոյց է գույիս, թե ինչպե՞ս է վերաբերվում իր ավագ որդուն՝ հավասարիացնելով, որ նա միշտ սիրված է եղել և պիտի շարունակվի սիրված մնալ:

Որպես ծնողներ մենք կարող ենք մեր զավակներին մատուցել վսրահության այդ նոյն զգացումը, որը բխում է սիրված լինելուց, ինչպես նրանք ապրում են՝ առանց դրան սպասելու: Վռակում ներկայացված հոր նման, որ իր սիրո համար պայման չնկարեց ճիշդ պահվածքը, իբրև ծնողներ մենք կոչված ենք շպայմանավորել մեր սերը երեխաների հանդեա նրանց ճիշդ պահվածքով, այլ համբերապար ու սիրալի առաջնորդել նրանց ցանկալի պահվածքի:

Ահա որոշ օգբակար խորհուրդներ գտանք կարարելու համար.

1. Թող ձեր երեխան քեմականացնի կամ դերակապարի պարմությունն իր եղբայրների կամ ընկերների հետ:
2. Դերախատից հետո քաջալերե՛ք նրանց արդահայրվել, թե ի՞նչ զգացին դերերը խաղալիս: Նարցե՛ք, եթե երբեւ իրենց զգացել էին ավագ որդու պատճեան նախանձով կամ անդեսված: Վռանց նախարելու գրուցե՛ք նրանց հետ այդպիսի դրսնորումների շուրջ:
3. Գրկախառնումով ու սիրառափ խոսքերով հավասրիացրե՛ք ձեր երեխային, որ նրան սիրում եք անպայմանավոր սիրով:
4. Ձեր երեխայի հետ գրե՛ք Եսայի 43. 1-4 գողերը ձևավոր կերպով առանձին թղթի վրա և այն գրեղադրե՛ք լավ գրեսնելի մի գրեղում. «Ես եմ Տեղ Աստվածը, որ քեզ անունով եմ կոչում: Դու իմն ես: Ես սիրում եմ քեզ»: Հաճախակի ընթերցե՛ք այն ձեր երեխայի հետ:

ԱՍՏԾՈ ՀՆՏԱՆԻՔՆ ՀՆԴԳՐԿՈՒՄ Է ԲՈԼՈՐԻՆ

«ԴՈՒք ԲՈԼՈՐԴ ԵՂԲԱՅՐՆԵՐ ՈՒ ՔՈՒՅՐԵՐ ԵՔ ՀԻՍՈՒՄ ՋՐԻՍՈՍՈՎ»:

Հմմպ. Գաղափացիներին 3.28

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Իմ ընդունիքը սերում է Հայաստանի վարդերից: Մենք մի մեծ ընդունիք ենք:

Յուրաքանչյուր լրարազով մարդուն զծով միացրո՞ւ իր բնակավայրի հետ՝
օգտագործելով գունային հուշումները:

մայրիկը

Ս կ ա զ

հայրիկն ու քեռին

պապիկն ու պապիկը

Ա դ ա ն ա

Ե ր և ա ն

զարմիկներս ու ես

Պարզի՞ր, թե ինչպիսի՞ն են մյուսների ընդունիքները, ովքեր եկել
են լրարեր լրեղերից:

ԱՅՏՎԱԾԱԾՈՒՆՉ

Ասծոն ըստահքն ընդգրկում է բոլորին

Հայր Գործ առաքելոց 10

Երուսաղեմից հեռու գտնվող մի քաղաքում էր ապրում հեթանոս Կոռնելիոսն իր ընդանիքի հետ: Նրանք սիրում էին Աստծուն: Օգնում էին աղքաքներին և միշտ աղոթում ու փառք էին փալիս Աստծուն: Տիրոջ հրեշտակը հայդնվեց նրան և ասաց.

-Կոռնելիոն, Աստված լսեց քո աղոթքները: Դիմա քո մարդկանցից մի քանիսին ուղարկիր Շռպպե քաղաք, որպեսզի գրնեն Պետրոս անունով մի մարդու և բերեն քեզ մով:

Պետրոսը գրնվում էր Շռպպեն և աղոթք էր անում իր ընկերոջ՝ Սիմոնի փան փանիքում: Մինչ սպասում էր, որ իրեն ուրեմնիք փային, հանկարծ մի փեսիլք փեսավ: Քառանկյուն սկրութեղի նման մի մեծ սփոռց իջավ երկնքից: Նրա վրա կային աշխարհի բոլոր կենդանիները, նաև թռչուններն ու սողունները: Հանկարծ մի ձայն եկավ Պետրոսին և ասաց.

- Պետրոն, վերցրո՛ կենդանիներին, եփի՛ր ու կե՛ր: Պետրոսը պարասիստեց.

- Ո՞չ, Տե՛ր իմ, իմ ընդանիքը չի ուրում այս կենդանիներից ոչ մեկին:

Ձայնը կրկին հնչեց.

- Պետրոն, այն, ինչ Աստված փալիս է քեզ, պետք է ուրեմն:

Նենց այդ պահին Կոռնելիոսի մարդիկ եկան փնդրելու Պետրոսին: Աստված ասաց Պետրոսին, որ զնա այդ մարդկանց հետ: Եթե միասին մրան Կոռնելիոսի փուն, նրանք ընդանիքով հյուրընկալեցին Պետրոսին: Պետրոսն ասաց.

- Դու գիտես, որ ես հրեա եմ, և օրենքն ինձ թույլ չի փախս այցելել կամ գործակցել ոչ հրեա մարդկանց հետ: Բայց Աստված ինձ ցույց փվեց, որ ես պետք է ընդունեմ բոլորին: Դիմա ասա՛, թե ի՞նչ ես ուզում, որ անեմ քեզ համար:

Կոռնելիոսն ասաց.

- Հրեշտակն ասաց, որ քո եփուից մարդ ուղարկեմ: Դիմա մենք պարբռասփ ենք լսելու այն ամենը, ինչ Աստված պարփիրել է քեզ ասել մեզ:

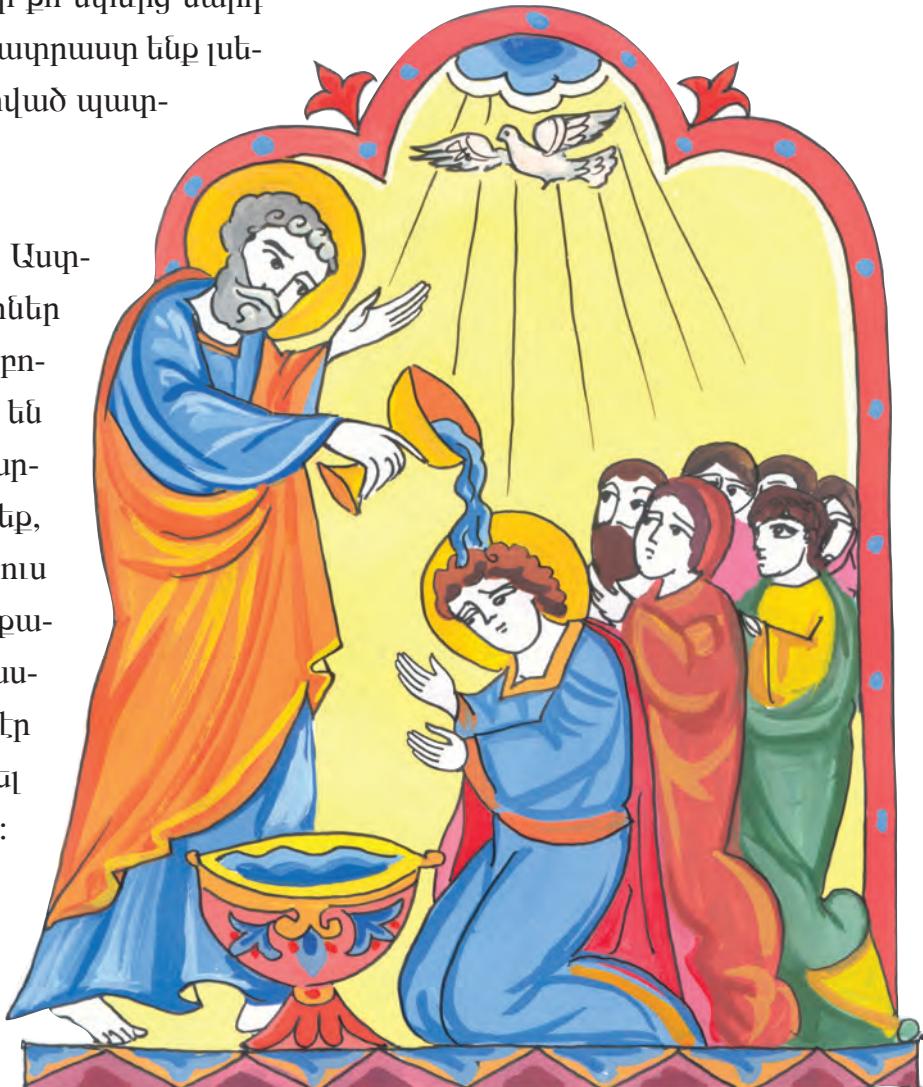
Պետքոսն ասաց.

- Ես դեսնում եմ, որ Աստված արփոնյալ սիրելիներ չունի: Տերն ընդունում է բոլոր նրանց, ովքեր սիրում են Աստծուն և արդար են վարփում: Ուրեմն, թոյնի դպիք, որ ձեզ պափմեմ Դիսուս Քրիստոսի մասին, ով քարոզում էր ամբողջ Հրեասփանում: Դիսուսը ծնվել էր Բեթղեհեմում և մկրպվել Շովհաննեսի կողմից: Նա օգնում էր մարդկանց, բուժում հիվանդներին ու հոյս և ուրախություն բերում ամենքին: Որոշ մարդիկ, ովքեր չեն սիրում Դիսուսին, Նրան խաչեցին: Նա մահացավ, սակայն երեք օր հետո հարություն առավ մահացածներից: Սիրելի ընկերներ, նա, ով հավաքում է Դիսուս Քրիստոսին, նրա բոլոր մեղքերը կներվեն:

Հանկարծակի Սուրբ Շողին իջավ բոլոր նրան լսողների վրա: Պետքոսի հրեա ընկերները զարմացել էին, որ Սուրբ Շողին իջավ Կոռնելիոսի և նրա ընդառնիքի վրա, որոնք հրեաներ չեն: Նրանք ականափես եղան և լսեցին, որ այդ մարդիկ ևս փառաբանում են Աստծուն: Ապա Պետքոսն ասաց.

- Այս մարդիկ մեզ նման Սուրբ Շողի սփացան: Ինչպես կարող են նրանց չմկրպել: Չուր բերեք այսպես:

Եվ Պետքոսը պարփիրեց, որ նրանք մկրպվեն Դիսուս Քրիստոսի անունով:

Շողեոր Բառարան

Կոռնելիոս՝

հեթանոս, այսինքն՝ ոչ-հրեա, որին
Պետքոսը մկրպեց, որպեսզի հեփսի
Դիսուս Քրիստոսին:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Եղայրներ ու քույրեր Քրիստոսվ

Ընդանիքի անդամները նույնը չեն: Մենք ունենք հարևաններ, որոնք պարբերվում են մեզանից: Մենք գուցե նույն ազգից ել չենք: Ինչպե՞ս պեսք է վերաբերվենք նրանց:

Սուրբ Պողոսը հեփսյալն է հորդորում քրիստոնյաներին.

«Երր մկրտվում եր Տիտոս Քրիստոսի անունով, դառնում եր

Ասրծո զավակներ:

Տարբերություն չկա՝ հույն ես, թե հրեա, պղամարդ ես, թե կին.

դուք բոլորդ եղայրներ ու քույրեր եր Քրիստոս Տիտոսով»:

Հմմպ. Գաղափացիներին 3.27-28

Q Կայանեն ընկերուիհիների հետ Դռոմից գալիս է Նայասպան

Մի խումբ քրիստոնյա կանայք, որոնք ապրում էին Շոռոմում, հալածվում էին թագավորի կողմից, քանի որ վերջինս չէր սիրում քրիստոնյաներին: Գայանեն՝ նրանց առաջնորդը, լսում է, որ Նայասպանում քրիստոնյաներ կան: Նրանք գալիս են Նայասպան և գտնում իրենց նման մի խումբ հայ քրիստոնյա կանանց, ովքեր զրկաբաց ընդունում են նրանց: Գայանեն և իր ընկերուիհիներն ապրում և աշխապում էին քրիստոնյա հայուիհիների հետ Շոգյաց վանքում: Չնայած նրանք հայեր չեն, բայց և հայուիհիները նրանց քրոջ պես էին ընդունում, քանի որ բոլորն ել սիրում և հերքելում էին Շխուս Քրիստոսին:

Աղ ___ թ ___ մ
էին միասին:

Պ ___ զմ ___ մ
էին մարդ-
կանց Շխուսի
մասին:

___ զն ___ մ
էին կարի -
քավորնե-
րին:

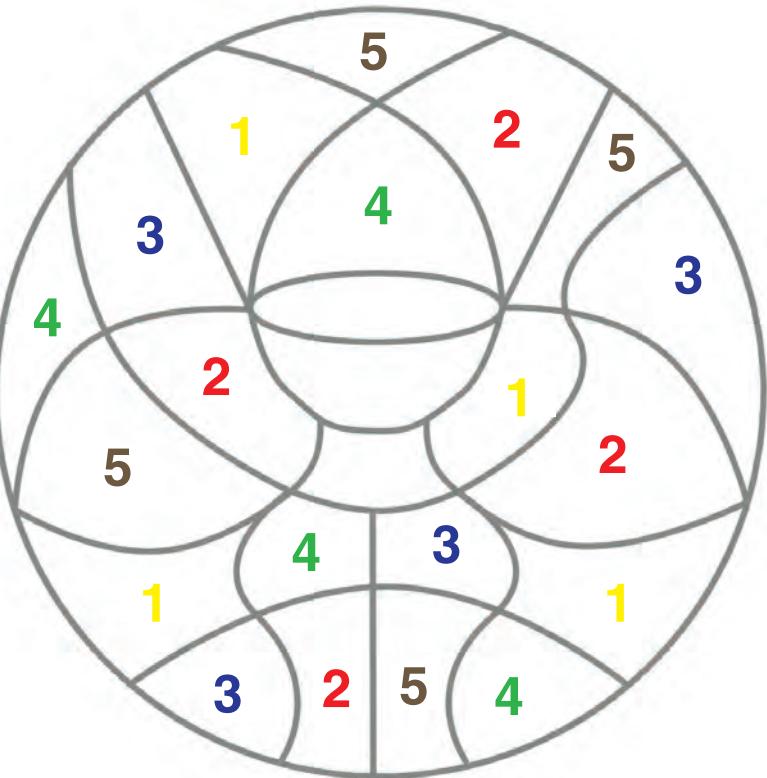
___ ոզ ___ մ
էին հոգևոր
երգեր:

*Օգովելով բառացանկից՝ լրացրո՞ւ
բաց թողնված տառերը և զրի՞ն այն
բառերը, որոնք կնկարագրեն, թե
ինչո՞վ էին զբաղվում հոռոմեացին
և հայուիհի քրիստոնյաները միասին:*

1. Աղոթում
2. Երգում
3. Պարմում
4. Օգնում

ՇԱՏ ՄԱՐԴԻԿ՝ ՄԵԿ ԵԿԵՂԵՑՄԱՆ ՌԱՏՄԱՔ

Եկեղեցին կազմված է տարրեր մարդկանցից: Շատ գույներ կազմում են գեղեցիկ պարկեր: Օգբագործիր գունային հոլոշումները՝ նկարը գունավորելու համար: Ի՞նչ ես փեսնում:

ԾԱՆԸ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՇԵՏ

Գաղաքացիների եկեղեցուն ուղղված Սր. Պողոս առաքյալի խոսքերը նախանշում են այս դասի նպարակը, որի համաձայն եկեղեցու ընդունիքը կազմված է տարրեր փեսակի մարդկանցից: Վյոյուհանդերձ նրանք բոլորը մի են և նույնն Ասքոն աչքում, որովհետո նրանք իր ընդունիքի անդամներն են:

Սուրբքային պարմությունը ներկայացրեց Կոռնելիոսին, ով քրիստոնյա դարձած առաջին հեթանոսն էր: Պետքոս առաքյալն արձագանքում է Քրիստոսի կոչին. «Գնացե՛ք, այսուհետու, աշակերտ դարձե՛ք բոլոր ազգերին, մկրտեցե՛ք նրանց Հոր, Որդու և Սուրբ Հոգու անունով...» (Մատթ. 28, 19), իր ասաց Կոռնելիոսի վաճռ հավաքվածներին. «Ճշմարգությամբ վերահասու եմ եղել, որ Ասքոն կորմից աչառություն չկա, այլ՝ բոլոր ազգերի մեջ ով երկնութ է նրանից և արդարություն գործում, ընդունելի է նրան» (Գործք. 10, 34-35):

Քրիստոնեական չափանիշներով՝ նրանք, ովքեր մկրտվում են Սուրբ Երրորդության անունով, դառնում են իրար նորայինք ու քոյլեր՝ անկախ ազգային կամ էթնիկ պարկանելության: Նակատակն ուսուցանելը կնշանակեր ժիպել Ասքոնը:

Մեր երեխաները պետք է սովորեն սիրալիր կերպով ընդունել միմյանց հագրկապես, իր նրանք անդամ են դառնում Քրիստոսի խորհրդավոր մարմնի՝ Սուրբ Եկեղեցու: Կյանքը Եկեղեցում բաժնում երեխաներին ուսուցանվում է, որ մկրտության միջոցով նրանք բոլորը դառնում են միևնույն ընդունիքի անդամ: Ավելին՝ Սր. Գայանեի և Սր. Նորիսիմեի և նրանց ընկերությունների օրինակի միջոցով նրանց առիթ տրվեց փոքր-ինչ պարկերացում կազմելու Նայապրանի վաղ քրիստոնեական Եկեղեցու կյանքի մասին: Այդ հոռոնեացի կոյսերը ի սեր Հիսուս Քրիստոսի գրան իրենց խաղաղ հանգրվանը քրիստոնյա հայուհիների հետ ապրելով, քանի որ քարոզում էին Քրիստոսի Ավելարան՝ դառնալով հայ ժողովրդի հավաքի դարձի յուրահարուկ գործիքները:

Օգնի՞ր քո երեխային աճելու քրիստոնեական սիրո մեջ հանդեպ բոլորը, ովքեր իրենց մկրտության շնորհով խոսքովանում են Տիրոջը: Ահա որոշ վարժություններ, որ կարող եք անել:

1. **Սովորեցրե՛ք** ձեր երեխաներին լավ գրամադրվել և սիրալիր ընդունել նրանց հանդիպող երեխաներին, ովքեր գույն իրենց համայնքից չինեն: **Քաջալերե՛ք** նրանց խաղալ շրջապատի բոլոր երեխաների հետ՝ առանց բացառության:
2. **Կազմակերպե՛ք** հագուստ այց կամ ուխտագնացություն դեպի Սր. Նորիսիմե և Սր. Գայանե վանքերը և ձեր երեխաների հետ աղոթե՛ք և փառք տվեր Ասքուն՝ իրքն հրաշալի օրինակ նրանց քրիստոնեական սիրո:
3. **Գոլո՛ք** հետևյալ փողը. «Մերգությունը մեզ դարձնում է նորայինք ու քոյլեր Քրիստոսով»: Թող ձեր զավակը գունազարդի այն և **պեղադրե՛ք** բոլորին լավ տեսանելի մի տեղում:
4. Ձեր շրջապատից **զպե՛ք** մի երեխայի, ով դեռ չի հաճախում Եկեղեցու կիրակնօրյա կամ մեկօրյա դպրոց: Թող ձեր երեխան նրան հրավիրի դպրոց՝ միասին սովորելու:

ԼԻԴԻԱՆ ՀՅՈՒՐԸՆԿԱԼՈՒՄ Է ԱՍԾՈ ԸՆՏԱՆԻՔԻՆ

«ՀՅՈՒՐԱՍԵՐ ԵՂԵՔ ՄԻՄՅԱՆՅ ՀԱՆԴԵՊ ԱՌԱՅ ՏՐՏՆԶԱԼՈՒ»:

Ա Պետրոս 4.9

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Մեր ընդանիքը սիրում է հյուրեր ընդունել մեր վանք: Մայրս սկսում է պապրասպություն վեսնել հյուրերի համար: Նա նաև դիմում է մեր օգնությանը՝ փունք կարգի բերելու համար:

Նայի՛ր նկարներին և համապատասխանեցրո՞ւ նկարազրող բառերը:
Գրի՛ր ճիշտ թիվը յուրաքանչյուր շրջագծում:

1. Ժ Ա Ն Ի Կ Ա Ե Բ ը դ Ա Ե Լ Ժ Ա Ն Կ Ա Մ Ա Ն Ի Մ Ե Չ
2. ա Վ Լ Ե Լ
3. Փ ո շ ի Ա Ե Բ ը Վ Ե Բ ց Ա Ե Լ
4. Խ մ ո ր ե ղ ե ն թ խ ե լ

Այժմ գունավորի՛ր ծաղիկներն ու թիւվածքները: Ապա Ասրւածաշնչի մեր այսօրվա պատմության մեջ տե՛ն, թե ի ո՞վ էր սիրում հյուրեր ընդունել:

ԱՅՏՎԱԾԱԾԱՌՈՒՆՉ

ԼԻԴԻԱՆ ՀՅՈՒՐԵՆԿԱԼՈՒՄ Է ԱՍԾՈՆ ՌԱՏԱՆԻՔԻՆ

Ըստ Գործը առաքելոց 16.1-15

Պողոս առաքյալն իր ընկերոջ՝ Տիմոթեևոսի հետ շրջում էր քաղաքից քաղաք և մարդկանց պարմում Տիսուս Քրիստոսի մասին: Ամեն օր նոր մարդիկ էին հավաքում Տիսուս Քրիստոսին: Նրանք միանում էին Եկեղեցուն՝ Ասքծոն ընդունիքին:

Դժվար էր ճամփորդել այդքան հեռու երկրներով: Բայց Պողոսը և Տիմոթեևուն ուզում էին, որ բոլորը լսեն Տիսուս Քրիստոսի մեր Ասքծոն սիրո մասին: Նրանք ճամփորդում էին ցամաքով և նավարկում ծովով:

Մի օր նրանք նավակ նավեցին և որոշեցին գնալ Փիլիպպե անունով մեծ քաղաքը: Պողոսն ասաց իր երիտասարդ ընկերոջը.

- Տիմոթեևն, արդեն շաբ ենք հոգնել, արի՞ մի քանի օր հանգստանանք: Ապա կզնանք դեսնելու մեր ընկերներին»:

Շաբաթ օրով նրանք գնացին գերափափին մոտ գվնվող մի վելու, ուր սովորությամբ ժողովուրդը զալիս էր աղոթքի: Այնպես էին եկել մի խումբ կանայք: Պողոսը և Տիմոթեևը նավեցին նրանց կողքին և սկսեցին զրուցել նրանց հետ: Պողոսն ասաց.

- Քույրե՛ր, ես լավ լուր ունեմ ձեզ համար: Ասքված ուղարկեց իր միակ որդուն՝ Տիսուս

Քրիստոսին, որպեսզի օգնի մեզ: Նա սովորեցրեց մեզ, թե ինչպե՞ս պետք է լինել Ասքծոն ընկերներ: Նա բուժեց հիվանդներին, օգնեց աղքաղներին և ուսուցանեց ինչպես սիրել Ասքծուն և միմյանց: Որոշ մարդիկ խաչեցին նրան: Նա մահացավ, բայց Ասքված հարություն դրվեց նրան:

Կանանց դուր եկավ պարմվածը, և ասացին.

- Ավելին պարմիր Շխուսի մասին:

Պողոսը շարունակեց.

- Ով որ հավաքում է Շխուսին և սիրում Նրան, հավիպյան կի-նի Ասքծո ընկերը:

Պողոսի խոսքը լսող կանանցից մեկի անունը Լիդիա էր: Նա այդ մեծ քաղաքից էր, որպես կազմակերպության գլուխացիկ կարելու գեղեցիկ կողորներ էր վաճառում: Ասք-ված օգնում է նրան, որպեսզի հավաքա Պողոսի և Տիմոթեոսի խոսքերին: Լիդիան խնդրեց, որ մկրտվի: Ապա ասաց Պողոսին ու Տիմոթեոսին.

- Եթե համարում եք, որ ես հավաքում եմ Տի-րոջը, խնդրում եմ եկեղեց և մնացե՛ք իմ գո-նը:

Լիդիան լավ ընդունեց և հյուրասիրեց նրանց իր տանը:

**Ներկի՞ր Լիդիայի տան
հյուրասենյակը և գեղեցկացրո՞ւ
հյուրերին բնդունելու համար:**

Հոգևոր Քառարան

ՏՅՈՒՐ ԲՆԿԱԼԵԼ՝

Երբ տանդ դռները բացում ես և բարի գալուստ մաղթելով ներս իրավիրում հյուրերին:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Սուրբ Մակրինեն

Մակրինեն շաբ ուրախ աղջիկ էր: Ուներ լավ ընդունակություն: Եղանակում էին հյուրեր ընդունել իրենց փառը: Մակրինեն Շխուս Քրիստոսին սիրել սովորեց իր փափիկից, հայրիկից ու մայրիկից: Մակրինեի ծնողներն ունեին մի մեծ փուն: Իրենց փափիկի նման նրանք հյուրեր էին հրավիրում իրենց փուն և պատվում էին նրանց: Նրանք նաև աղքադներին էին բաժին հանում: Նոր մահից հետո Մակրինեն օգնում էր մորը՝ փունը կարգի բերելու համար: Մակրինեն հարզանքով էր վերաբերվում բոլորին: Նրանք վաճառում են իրենց թանձարժեք կահույքը և գումարը բաժանում աղքադներին: Նա իրենց փառը ծառայողներին վերաբերվում էր իր եղբայրների ու քույրերի պես: Նրանք բոլորը նագում էին սեղանի շուրջ և ճաշում միասին:

Մակրինեն և նրա մայրն իրենց փունը դարձրել էին մի վայր, որտեղ բոլորը հյուրափակում էին: Հյուրերի հետ նրանք ուփում էին, գրուցում, սովորում Շխուս Քրիստոսի մասին և միշտ աղոթք անում:

Մակրինեն ինչպե՞ս էր դրսնորում իր սերը Շխուսի նկարմամբ:

Գունավոր յուրաքանչյուր նախադասության մեջ շրջագծի՛ր այն բառը, որը ցույց է տալիս, թե Մակրինեն ինչպե՞ս էր վերաբերվում իր հյուրերին և գոհ՛ն դրանք ներքեւի զծիկների վրա՝ ըստ համապատասխան գույների:

1. _____

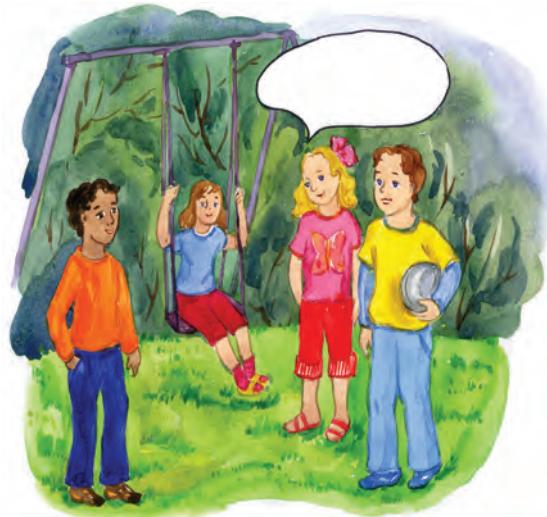
2. _____

3. _____

ՄԵԱՔ ԸՆԴՈՒՆՈՒՄ ԵԱՔ ԱՅՈՒՍՆԵՐԻՒ ԱՅՏՈՆ ԸՆՏԱԿԻՔՈՒՄ

Նայի՛ր հյուրասեր լինելու մասին նկարներին: Յուրաքանչյուր զոյց նախադասություններից ընդունութիւնը լավ տարբերակը: Հնդգծի՛ր քո ուղղածը:

- ❖ Ես չեմ ուզում, որ նա խաղաղ մեզ հետ:
- ❖ Եկե՛ք նրան ասենք, որ խաղաղ մեզ հետ:

- ❖ Տե՛ր Շայր, մենք չենք ճանաչում այս մարդկանց, արի՛ զնանք ուրիշ փուն:
- ❖ Տղա՛ս, արի՛ օրինենք նրանց փունը և նրանց Ել եկեղեցի հրավիրենք:

- ❖ Ես չեմ սիրում այս փղային, արի՛ առանց նրա զնանք խաղալու:
- ❖ Արի՛ մեզ հետ զնանք եկեղեցու մեկօրյա դպրոց: Այնքեղ շափ լավ է, միասին կսովորենք:

Յ ենք ողջունում ենք իրար սուրբ համբույրով

Դիսուսը իրավիրում է մեզ Իր հագուկ ճաշին՝ Սուրբ Պատարագին: Պատարագի ընթացքում մենք ողջունում ենք իրար սուրբ համբույրով:

Քրիստոսի հայրնեկ մեր մեջ

Օրինյալ է հայրնությունը Քրիստոսի

Ուսուցի հետ սովորի՛ր սուրբ համբույրով փոխանցել ողջոյնը:

Տ ԱՆՁ՝ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՇԵՏ

Հյուրասեր լինել առաքինի հագուստից է, որ երեխաները հեշտ սովորում են իրենց ծնողներից: Հարազարդներին կամ ընկերներին հյուրասիրելը լավ սովորություն է, որ բնորոշ է բոլոր մշակույթներին և պարզականություն է բոլոր քրիստոնյաների համար: Երրայեցիներին ուղղված նամակում քրիստոնյաներին հորդորվում է հերքսյալը. «Մի՛ մոռացեք օգտարասահրությունը (հյուրասիրությունը), որովհենու դրա շնորհիվ շատերը հրեշտակներ հյուրընկալեցին առանց իմանալու» (Երր. 13.2): **Պարուսի առաջին նամակի 4.9 համարում դարձյալ ասվում է. «Հյուրասեր եղեք միմյանց հանդես առանց դրդնչալու»:**

Լիդիայի դարձի կարճ պարմության մեջ երեխաները ծանոթացան մի կող հետ, ով քրիստոնեական հյուրասիրություն ցուցաբերեց և օգնեց հոգևոր ծառայության մեջ զբնվող Պողոս առաքյալին: Դասն անդրադարձնում է նաև Վաղ եկեղեցական կյանքին Սր. Մակրինեկ՝ Սր. Բարսեղ Կեսարացու և Սր. Գրիգոր Նազիազանցու քրոջ Վարքի միջոցով: Նրա ամբողջ կյանքը Քրիստոսի սիրուց ծնված հյուրասիրություն էր ներկայացնում: Եվ վերջապես երեխաներին ատիք վրավեց կիրառել այս քրիստոնեական առաքինությունն իրենց կյանքի առօրյայում:

Ծարունակե՞ք սերմանել հյուրասեր լինելու առաքինությունը ձեր զավակների հոգում:

1. **Ներգրավե՛ք** նրանց ձեր գունը սպասվող հյուրերի ընդունելության կազմակերպման գործում:
2. **Սովորեցրե՛ք** նրանց լինել առարկանուն գունը հյուր եկած երեխաների հետ խաղալու և նրանց հետ ժամանակ անցկացնելու հարցում:
3. Թող նրանք **լսե՛ն** պապիկ-գագիկներին կամ գարիքով մեծ հարեաններին, ովքեր իրենց անձնական կյանքից հյուրասիրությանը վերաբերող պարմություններ ցուցել պատմեն:
4. **Տրավիրե՛ք** ձեր երեխայի կիրակնօրյա դպրոցի դասարանին ձեր գուն՝ հնարավորության դեպքում օրվա դասը ձեր գունը անցկացնելու համար:

ԳԼՈՒԽ Թ

Ղ ԱՏՁԱՆԻՔՆԵՐԸ

ՃԱՏ ԼԱՎ ԲԱՆԵՐ ԵՆ ԱՆՈՒՄ ՄԻԱՍԻՆ

Հնդանիքները

Չափ լավ բաներ են անում միասին: Նրանք
օգնում են իրար, միասին աղոթք անում եկեղեցում,
ընկերների հետ ուրախ առիթներ նշում, այցելում
բարեկամներին ու ծանոթներին և հյուրեր
ընդունում իրենց փներում:

Ծնողների համար

Այս գլխի համար ընդրված ավելարանական չորս պատումներն ընդգծում են շաբ բաներ, որ ընդառնիքներն անում են միասին: Մագրենոսի 21.28-32 հարվածում խոսվում է, թե ինչպե՞ս ընդառնիքներն օգնում են իրար: 12-ամյա Հիսուսի ընդառնեկան այցերի մասին Ղուկասի 2.41-52 հարվածը ցույց է տալիս ընդառնեկան պաշտամունքի կարևորությունը: Ուրախ առիթներով ընկերներին օգնելու ընդառնիքի մասնակցությունը ներկայացվում է Հովհաննեսի 2.1-11 հարվածում Կանայի հարսանիքի մասին, որին ներկա էին նաև Հիսուսն իր մոր հետ: Ի վերջո, տանն ընկերներին հյուրընկալելու հաճույքի մասին խոսվում է Ղուկասի 10.38-42 հարվածում՝ Մարթայի և Մարիամի հյուրապիրության պատմության մեջ:

ԵՐԿՈՒ ՈՐԴԻՆԵՐԻ ԱՌԱԿՆ

«ՈՂՈՐՄԻՌ ԻՆՉ, ՏԵՌ»:

Սաղմոս 30.10

ՀԱՅՏԱԳՈՐԾԵՆՔ

Երեխաներն օգնում են իրենց ծնողներին թերևն զործեր անելով: ՄփածիՌ, թե ինչպե՞ս ես օգնում ծնողներիդ փնային զործերում:

X նշան դիր յուրաքանչյուր նկարի տակ, որը ցույց կտա քո օգնելու կերպը:

ՆկարիՌ մեկ այլ
զործ, որ սիրով անում
ես՝ օգնելու հայրիկիդ
ու մայրիկիդ:

Կարդա՛ Ասպասածաշնչի պատմությունը և տե՛ս, թե ինչպե՞ս էին
եղբայրներն օգնում իրենց հորը:

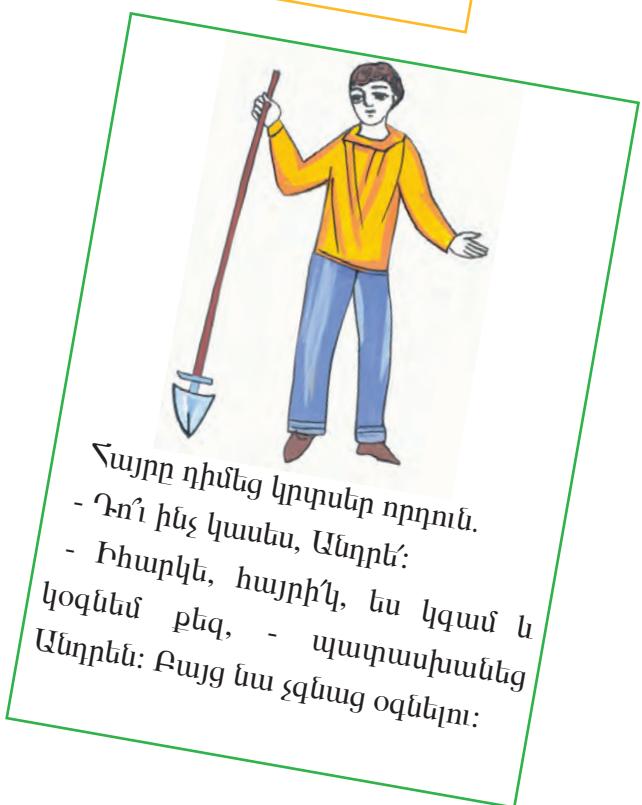
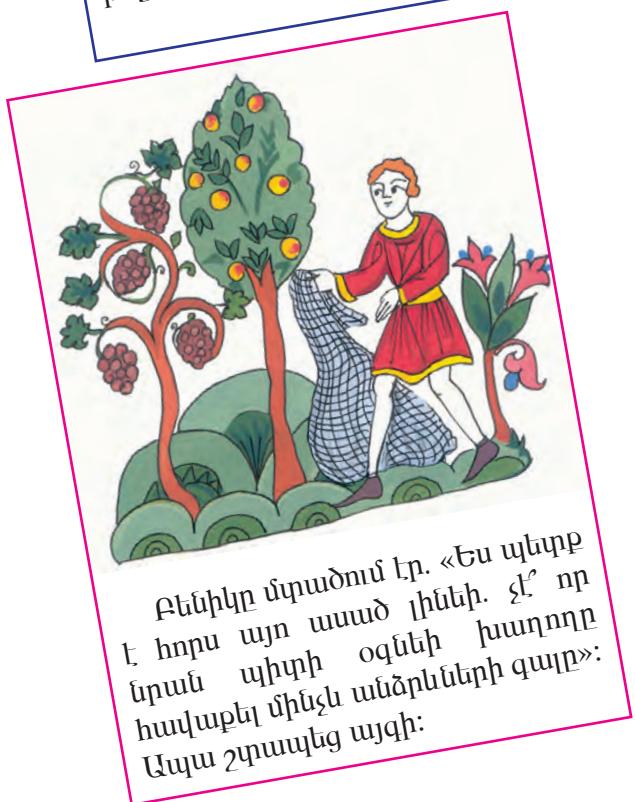
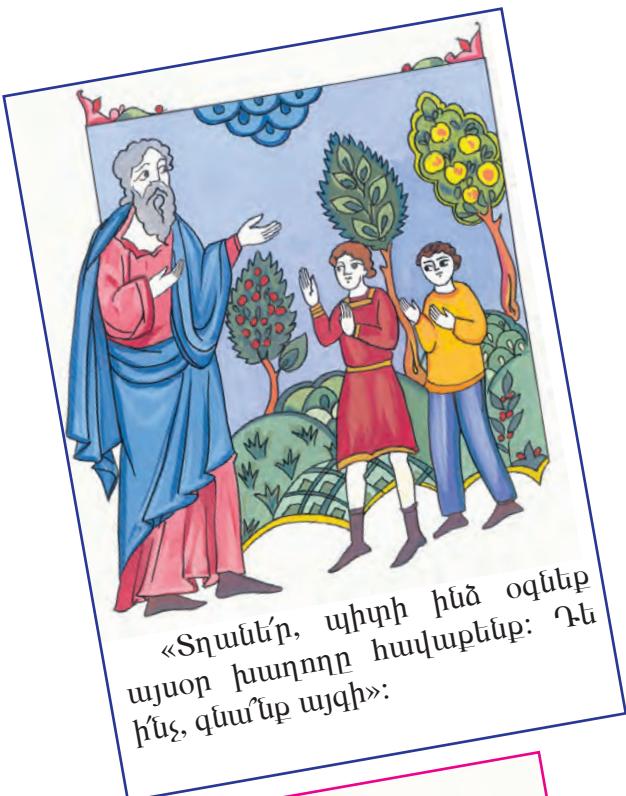

ԱՍՏՎԱԾԱԾՈՒՆՉ

Հրովար ուստառի է մի առակ երկու որդիների մասին

Ըստ Մատթ. 21.28-32

Սկսի՛ր թիվ 1-ից և ուսուցի օգնությամբ ճիշտ կարգով համարակալիր պատմությունը ներկայացնող յուրաքանչյուր քարտիր:

Հայրն արագ էր աշխաքում.
«Միս, երանի որդիներս այսպես
լինեն ու ինձ օգնենին: Վախենամ
շաացնեմ խաղողները հավաքել
մինչև անձրևների գալը և փշացնեմ
բերքի մեծ մասը»:

«Ապրես Բենիկ, իմ խելացի
տղա: Ես մենակ չեմ կարող
ամրող բերքը հավաքել»: Բենիկը
շաբ երջանիկ էր:

«Հայրիկ, ես փոխեցի միտքս և
եկա թեզ օգնելու: Կհասցնեմ միշտ
էլ խաղալ, իսկ թերքը չենք կարող
այդպես թողնել»:

Անդրեն ներս մրավ:
«Տղան, ասացիր՝ կզաս, ես էլ
սպասում էի թեզ: Որդե՞ն էիր»:
Անդրեն զիտեր, որ սիսալ էր արել՝
չպահելով խոսքումը:

Գրին ներքուի թվերին համընկնող տառերը և գրին խաղողի ողկույզի մեջ:
Արդյունքում կպարզեն, թե հայրն ինչ ասաց Բենիկին:

g 3

k 2

k 5

g 4

դ 7

կ 1

ու 8

ս 6

1

2

3

4

5

6

7

8

Կ ՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Ինչպիսի՞ օգնական եմ ես

Ծնողներդ կանչում են քեզ օգնելու փան թերևն զործերում: Ինչպե՞ս կզգայիր, երբ քեզ հանձնարարվեր մի բան անել փան համար:

Մեր պարմության մեջ Բենիկը չուզեց օգնել, բայց զղաց և փոխեց միտքը: Իսկ կրտսեր եղբայրը՝ Անդրեն, այդ ասաց իր հորը, սակայն չգնաց օգնելու նրան:

Երբսէ նմանվե՞լ ես Բենիկին կամ Անդրեին:

Նայի՛ր զոյզ նկարներին և X նշանն դիր նրա կողքին, որը զոյզ կտար քո վարվելակերպը:

- ♦ Ձանա՞ր, խնդրում եմ պարբասարի՛ր ընթրիքի սեղանը:

- ♦ Ռաֆֆի՛, կրանե՞ս աղբը թափելու:

Նկարի՛ր մի դրվագ, երբ օգնել ես ծնողներիդ տնային զործերում:

Օգտության առողջք

Երբեմն մենք խոսքանում ենք օգնել փանեցիներին, բայց երբ մեր ընկերներից մեկը կանչում է դուրս խաղալու, մենք մոռանում ենք մեր խոսքման մասին: Ինչպես Բենհիկը փոխեց իր ընթացքը և օգնեց հորը, այնպես և մենք պետք է փոխենք մեր անպիտան սովորույթները:

Սովորի՛ր հետևյալ աղոթքը և խնդրի՛ր, որ Աստված օգնի քեզ փոխելու անպիտան սովորույթները՝ լավերի:

*Մոլորածներին դարձի քերող
Քրիստոս, դարձրո՛ւ ինձ իմ չար
սովորություններից բարի
սովորության, որպեսզի զջամ
մեղքերս և ազնիվ ու բարի զործեր
անեմ. և ողորմի՛ր քո սրարածներին ու
նաև ինձ. ամեն:*

Սբ. Ներսես Շնորհալի

«**Տոգեոր Բառարան**
Ո դ ո ր մ ո ւ թ յ ո ւ ն՝
Ասպված սեր և բարություն է
ցուցաբերում մեր հանդեպ:

Ոռորժություն իւնդրու երգ

*Sté'r, nəղորմիր, Sté'r, nəղորմիր,
Sté'r, nəղորմիր, Sté'r, nəղորմիր:*
*Արի՛, արի՛ Տովիկ Բարի,
արի՛, մինլրի՛ր քո ոչխարին:*

Ծանը՝ ԸՆՏԱՆԻԳԻ ՀԵՏ

Վյա դասր չորսից առաջինն է, որ կենդրոնանում է ընդունիքների կողմից միասին կափարվող գործերի վրա: Ծնողները հաճախակի են իրենց երեխաններին գործի դնում կամ հանձնարարում անել այս կամ այն գնային գործը: Փորբիկները նույնպես կարող են անել գնային գործեր, ինչպես օրինակ՝ ավելի, փոշիները վերցնել, փոշեկուլը բերել, ծաղիկները ջրել, ընդանի կենդանիներին հող տանել և այլն: Երեխանները անկասկած ապրում են մի բան անելու հանույթը, իսկ երբեմն էլ գործի ծանրությունը, մանավանդ երբ դա նրանց հանձնարարվում խաղալու ընթացքում:

Մարդենու 21.28-32 համարներում զերեղված երկու որդիների առակը նրանց շաբ հեշտ ընկալելի պատմություն է ներկայացնում: Նրանց գուցե ծանոթ լինեն երկու որդիների պարասիանները: Առաջին որդու պարասիանը նրանց կողմից կդիմուի որպես ընդունելի և լավ պահվածքի մողել:

Դասի վարժությունը հրավիրում է երեխաններին մգածելու իրենց մասին՝ իրքու փան օգնականների: Մր. Ներսես Շնորհակալ «Նաւարով խոսքովանիմ»-ից քաղված աղոթքը հնարավորություն է փալիս երեխաններին օգնության համար դիմելու Շիրոջը, երբ թերանում են ճիշդ բանն անելուց:

Զգիրներ ձեր երեխայի մնջ զարգացնել արփադրելու և համագործակցելու լավ սովորություններ: Նրանց կարողություններին համաչափ հանձնարարություններ փալը կզարգացնի նրանց ի գորու լինելու զգացումը, որն իր հերթին կօգնի նրանց նախաձեռնող ու հաջողակ լինել իրենց կյանքում և գործում:

Ահա առաջարկվող որոշ վարժություններ ձեր երեխայի հետ կափարելու համար:

1. Ձեռ երեխան վերապարզ կամ դերախառա երկու որդիների առակը: Ապա հարցընք, թե ո՞ր փողային է նա ամենաշաբար հավանում:
2. Համագործակցար կազմնը գնային թեթև գործերի մի ցուցակ, որը երեխան կկարողանա անել և այն փակցընք պատին: Ամեն գործն անելուց հետո ասպեկտների դրե՛ք ցուցակի փվյալ հանձնարարության կողքին: Իրազործումների գծապարկերին նայելու կրաշալերի նրանց:
3. Սովորեցնե՛ք ձեր երեխային և միասին արփասանե՛ք «Նաւարով խոսքովանիմ»-ի 17-րդ աղոթքը, որը փրփած է այսօրվա դասում:
4. Երգը «Տե՛ր, ողորմյա»-ն միասին, ինչպես փրփած է այս էջի սկզբում:

ՇԻՍՈՒՄԸ ՊԱՇՏԱՎՄՈՒՆՔԻ ԷՐ ԳՆՈՒՄ ԾՆՈՂՆԵՐԻ ՆԵՏ

«ԵԿԵՇ ԵՐԿՐՊԱԳԵՆՔ ՆՐԱՆ, ԽՈՆԱՐԴՎԵՆՔ ՄԵՐ ԱՐԱՐՉԻ ՏԻՐՈԶ ԱՌՋԱ»:

Սաղմոս 94.6

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Կիրակի առավույան եկեղեցու զանգերը դողանջում են՝ քրիստոնյաներին եկեղեցի կանչելով։ Շապ ընդանիքներ հավաքվում են միասին փառաբանելու և պաշտելու Ասթուածուն։

Նկարով պատկերին ընդանիքի կամ ընկերների հետ եկեղեցի գնալը։

Հնրերցին Աստվածաշնչի պատմությունը՝ գրնելու, թե Շիուման ինչ արեց իր ծնողների հետ։

ԱՍՏՎԱԾԱԾԱՇԽԻՆՉ

Հիսուսը Զատկի տուին գտիւ է Երուսաղեմ

Հսկ Դուկ. 2.41-52

Ամեն փարի Հիսուսը ծնողների հետ
իշնում էր Երուսաղեմ՝ Զաքրի փոնը
նշելու համար: Հիսուսի փասներկու
փարեկանը լրանալուց հետո
դարձյալ զնացին Երուսաղեմ:
Ծննդավայր Նազարեթ քաղաքից
Հիսուսը բարեկամների ու ընկերների
հետ ամբողջ երեք օր ճամփորդեց:

Դա շաբը զվարճալի էր: Ուրախ բացականչություններ սկսվեցին, երբ ընկերները նորից
փեսան իրար:

- Տես, թե Սառան ինչպե՞ս է մեծացել ու գեղեցիկ աղջիկ դարձել, - ասաց փափիկը:
- Իսկ քո Հիսուսը ամրակազմ, կարգին փղա է դարձել», - ավելացրեց ընկերներից մեկը:
- Այն, բոլորս հպարփանում ենք նրանով, - պատասխանեց Մարիամը:

Երուսաղեմում Հիսուսը միավ դամար Զաքրիկը փոնելու համար: Զաքրիկան ճաշին
Շովենիք բաժակը լցրեց հարուկ զինով:

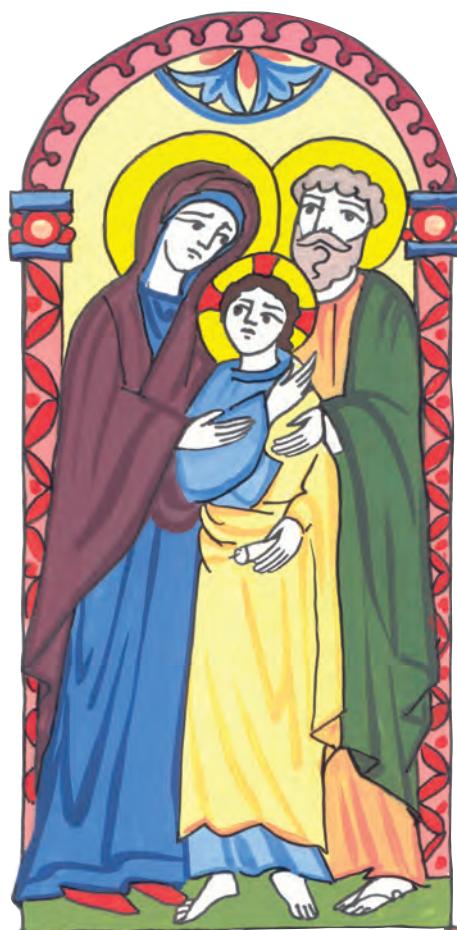
Պատանի Հիսուսը կրկին լսում
էր հոր պատմությունը, թե
Աստված ինչպես Իր ժողովրդին
ազափեց Եղիպատոսից: Տոնի
ավարփից հետո բոլորը
հրաժեշտ էին փալիս իրար
ասելով.

- Կիանդիպենք հաջորդ փարի
Երուսաղեմում:

Նազարեթ վերադարձի ճանապարհին Մարիամը նկատեց, որ Հիսուսն ուխտավորների խմբի հետ չէ: Սկսեց հարցուփորձ անել, եթե որևէ մեկը գրեսել է իր որդուն: Սակայն ոչ ոք գրեղյակ չէր: Հովսեփը հանգստացրեց նրան ասելով.

- Մի՛ վախեցիր, եթ կզնանք Երուսաղեմ և կգրնենք նրան:

Ապա շրապ վերադարձան Երուսաղեմ: Նրանց սիրով վախ էր ընկել: Հիսուսին փնտրեցին երեք օր և վերջապես զբան դարձարում՝ վարդապետների կողքին նստած և նրանց հետ գրուցելիս:

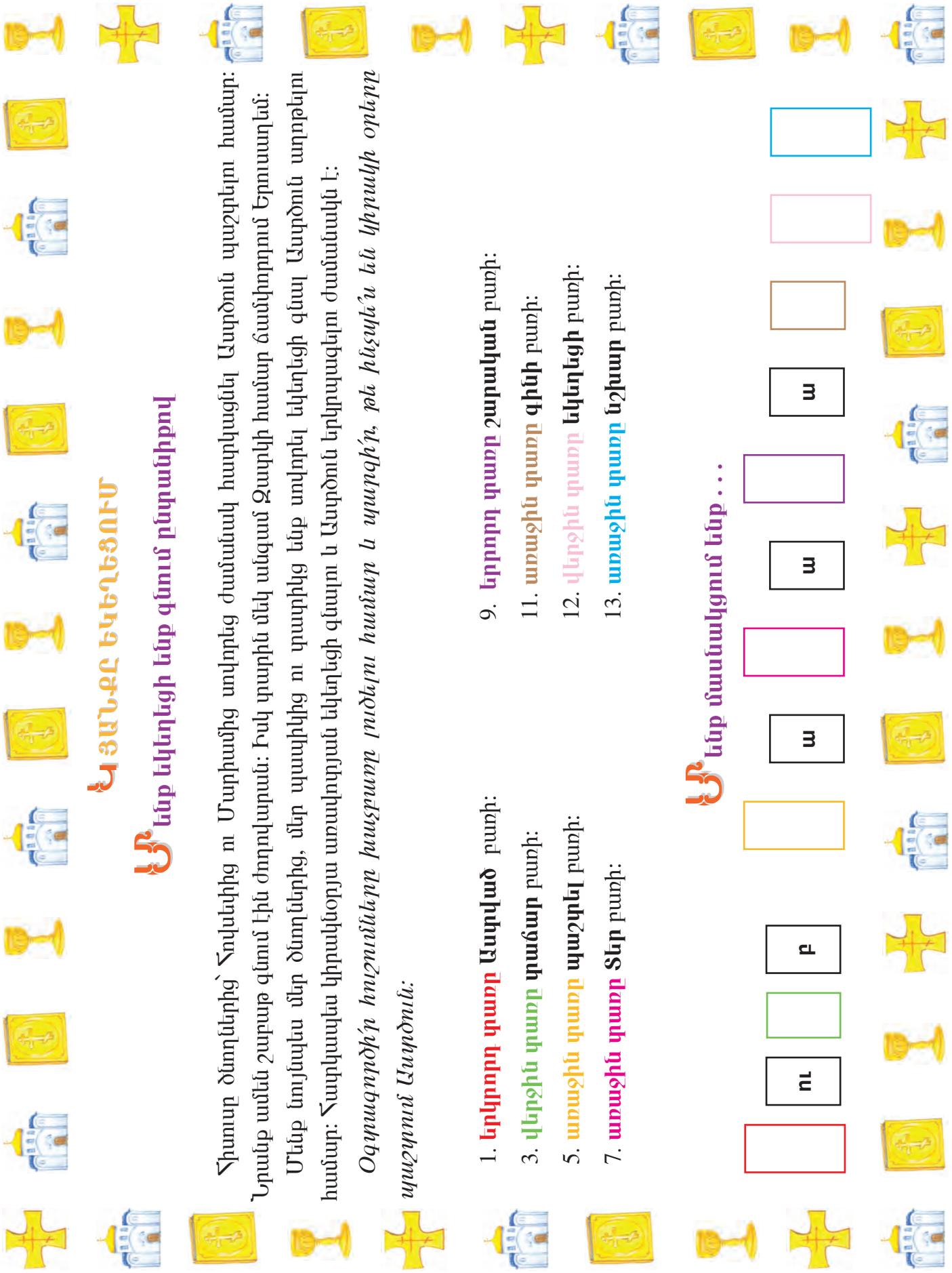
- Տղա՛ս, դու մեզ շատ վախեցրիր, - սրբագրով ասաց Մարիամը, - մենք ամենուր քեզ Էինք փնտրում:

- Ինչո՞ւ էիք փնտրում, մայրիկ, զգիլեհ՛ք, որ Նորս դանու պեսքը է լինեմ:

Նրա գրուցակից վարդապետները հիացել Էին:

- Դուք շատ խելացի քղա ունեք, - ասացին նրանք ծնողներին:

Այնուհետև Հիսուսը Հովսեսի և Մարիամի հետ վերադարձավ Նազարեթ: Ծնողների հսկողության դակ շարունակեց մեծանալ ու հասակ առնել: Նա ամեն շաբաթ ծնողների հետ զնում էր ժողովարան և դարին մեկ անգամ՝ Երուսաղեմ Զաքրի գոռնակագրաբության համար:

1. **Արկորդ գառլ Ապրված** բարի:
3. **Վերջին գառլ գաճար** բարի:
5. **Առաջին գառլ պաշտել** բարի:
7. **Առաջին գառլ Տեր** բարի:
9. **Կրորդ գառլ շարական բարի:**
11. **Առաջին գառլ զինի բարի:**
12. **Վերջին գառլ Եկաղեցի բարի:**
13. **Առաջին գառլ նշանար բարի:**

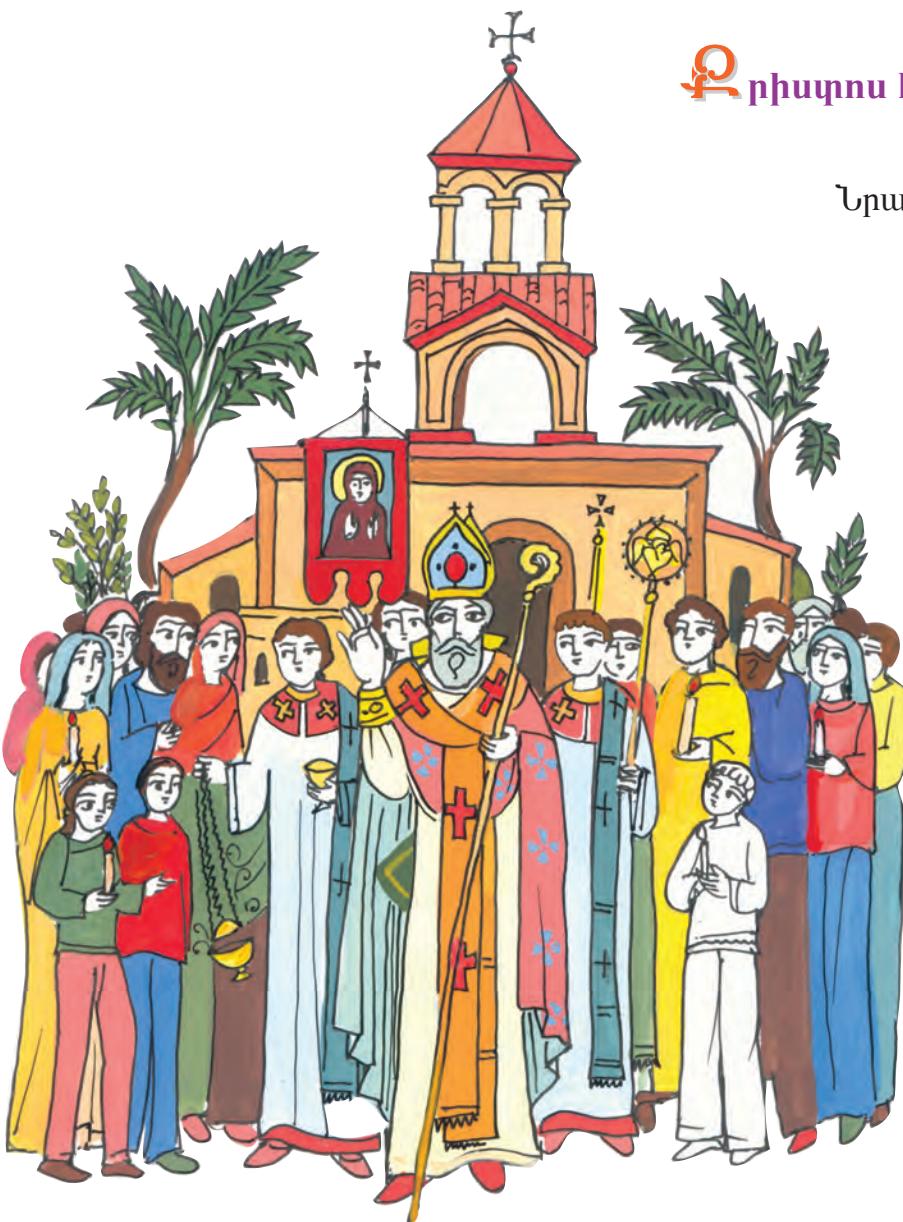
Ենք մասնակցում ենք . . .

Քրիստոյաներն ունեն և գտնու Երուսաղեմ

Զաքրիկի վոնին մենք հիշում ենք այն օրը, երբ Տիսուր հարություն առավ մեռելներից: Դա մեզ համար շատ ուրախ վոն է:

Երուսաղեմում մի եկեղեցի է կառուցված ճիշփ այն վայրում, որտեղից Տիսուր հարություն առավ: Ամեն փարի բազմաթիվ քրիստոնյաներ գնում են այս եկեղեցին և աղոթում, փառաբանում ու երկրպագում Աստծուն:

Կես գիշերին հոգևորականների ու ժողովրդի երգեցողության տակ եպիսկոպոսը դուրս է գալիս վառած մոմը ձեռքին: Մոմի լույսը հիշեցնում է մեզ, որ Տիսուր լույսի նման հարություն առավ մահացածներից: Բոլորը մոքենում են վառելու իրենց մոմերը և քահանաների հետ երգում են՝

Քրիստոս հարյավ ի մեռելոց

Նրանց հետ դու ևս փառաբանի՛ր

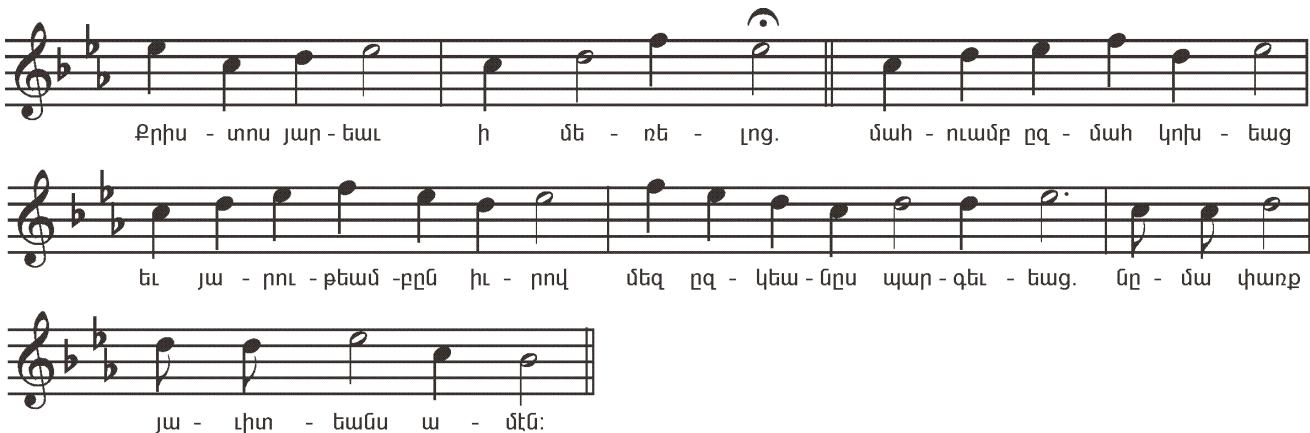
Տիսուս Քրիստոսին: Նկարի՛ր քեզ ներքսի պատկերում և զունավորի՛ր քո մոմը, որպեսզի պայծառ լույս դառնա:

Հոգեւոր Քառարան

Տ ա ճ ա ր՝

Վայր, որտեղ
Տիսուր ծնողների
հետ պաշտում էր
Աստծուն:

Ենք հոգևոր երգով փառարանում ենք Շխուսի Նարությունը

Քրիս - տոս յար - եաւ ի մե - ոն - լոց. մահ - ուամբ օզ - մահ կոյս - եաց
եւ յա - րու - թեամ - բըն իւ - րով մեզ օզ - կեա - նըս պար - գեւ - եաց. նը - մա փառք
յա - լիտ - եանս ա - մեն:

ԾԱՆԸ՝ ԸՆՏԱՆԻԳԻ ՀԵՏ

Այս դասի ընթացքում ձեր երեխան ծանոթացավ ընդամնիքով Ասպծուն պաշտելու փորձառությանը: Ընդամնիքի հետ միասին եկեղեցի զնալը բարերախփարաք յուրաքանչյուր երեխայի կյանքի մաս է: Կազմում: Նարկապես գոնական օրերին եկեղեցի հաճախելիս երեխան մնջապես դպավորվում է և այն դրոշմվում է նրա հիշողության մեջ՝ որպես կարևոր սովորություն և ընդամնեկան կյանքի հետ կապված նշանակալի իրադարձություն:

Զարկի գոնին Երուսաղեմի փաճար Շխուսի՝ ընդամնիքի և ընկերների հետ ճամփորդության պարմությունը գեղեցիկ կերպով միահյուսում է ընդհանրացած փորձառությունը Շխուսի և իրենց միջև:

Դասը հափող եզրեր է: Ապահովում Շխուսի՝ ընդամնիքի հետ պաշտամոնիք զնալու և երեխայի միևնույն փորձառության համար: Շխուսը ծնողներից սովորեց պաշտել Ասպծուն: Ճիշտ այդպես սովորեցին նաև մեր երեխաները իրենց ծնողներից, պապիկներից ու քափիկներից: Կիրակնօրյա պարագագը նրանց համար կարող է լինել հարուկ ժամանակ Ասպծուն պաշտելու համար:

Միևնույն ժամանակ, մանուկ Շխուսի ուխտագնացության փորձառությունը կապակցվում է Երուսաղեմի Սուրբ Նարության փաճար ուխտագնացության հետ: Երեխաներին սովորեցվում է երգել Նարության ժամանութը:

**Քրիստոսը հարություն առավ մեռելներից,
Իր մահով մահին հաղթեց,
Եվ Իր Նարությամբ մեզ կյանք պարզեց:
Նրան փառը հավիտյանս. ամեն:**

Ահա, թե ի՞նչ կարող եք անել.

1. **Լուկի**, թե ձեր երեխան ինչպես է պարմում Շխուսի՝ ծնողների հետ Երուսաղեմ ուխտի զնալու պարմությունը:
2. Սովորություն դարձրե՛ք ամեն կիրակի **զնալու** եկեղեցի և մասնակցելու Սուրբ Պատրարագի արարողությանը:
3. **Նշե՛ք** գոները, հարկապես եկեղեցու հինգ դադավար գոները, երեխայի հետ միասին եկեղեցի զնալով:
4. **Երգե՛ք** այս եջի վերևում դրված Նարության շարականը ձեր երեխայի հետ: Նաճախակի կրկնե՛ք, որպեսզի Զարկական պարագին ներկա գրնվելիս երեխան ճանաչի այն և ձայնակցի երգեցողությանը:

ՏԻՍՈՒՄԸ ՄՈՐ ՏԵՏ ԳՆՈՒՄ Է ՀԱՐՍԱՆԻՔ

«ՏԻՍՈՒՄ ԱՅՍ ԱՌԱՋԻՆ ՆՇԱՆ ԱՐԵՅ ԳԱԼԻԼԻԱՅԻ ԿԱՆԱ ՔԱՂԱՔՈՒՄ ...»:

Ըստ Հովհաննեսի 2.1-11

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Հովհանք նշում էր իր վեցերորդ տարեղարձը: Ծննդյան խնջույքին հրավիրվել էին նաև նրա ընկերները: Նայիր նկարին և ներկայացրու, թե ի՞նչ է փեղի ունենում: Հայրերը և մայրերը շար երազանքներ են կապում իրենց երեխաների հետ:

Ներքեսում նկարին, թե դու ի՞նչ կանեիր քո ընկերոջ ծննդյան օրը նրան ուղախացնելու համար:

Ասրվածաշնչի այսօրվա պատմության մեջ ყեն, թե Դիտուն ի՞նչ արեց հարսանելան խնջույքի ժամանակ:

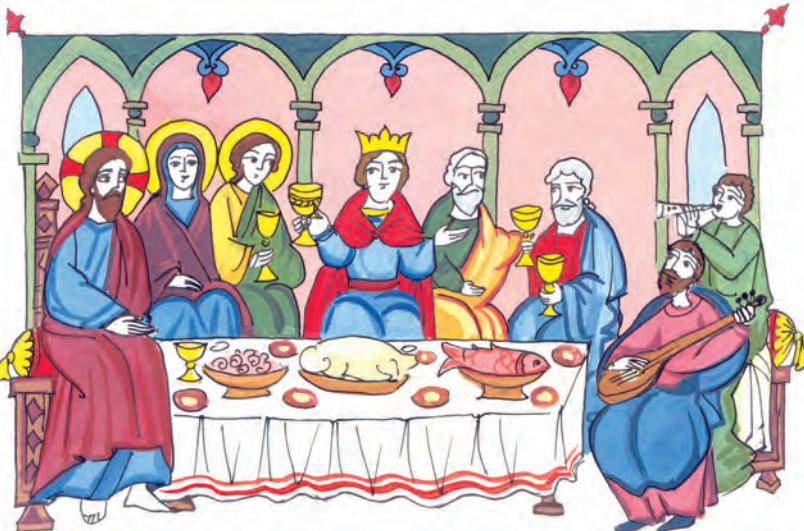

ԱՅՏՎԱԾԱԾՈՒՆՉ

ՀԻՍՈՒՄ ԱՌԱՋԻՆ ՀՐԱՃՐԸ

Ըստ. Տովհ. 2.1-11

Կանա քաղաքում հարսանիք էր: Տեռու-մոփիկ բոլոր ընկերները եկել էին երջանկություն մաղթելու փեսային ու հարսին: Մարիամն այնպես էր: Դիսուսը նույնպես հրավիրված էր այդ հարսանիքին իր աշակերդների հետ: Նրանք նստել էին ուրիշներով ու խմիչքներով լի գոռնական սեղանների շուրջ: Երգն ու երաժշտությունն ուրախությամբ էին լցնում հարսանեկան խնջույքը, և հյուրերը պարում էին նորապսակ զույգի շուրջը: Որոշ ժամանակ անց Մարիամը նկատեց, որ հյուրերից ոմանք անփրամաղիք են: «Գինին վերջացավ», - ցածր ձայնով ասաց մի գորեց մարդ: Մարիամը շբապեց օգնության: Գնաց որդու մով ու ասաց.

- Դիսուս, զինին վերջացել է: Դիսուսը նայեց մորը և պարասիանեց.

- Մայրիկ, ի՞նչ ես ուզում, որ անեմ: Իմ ժամանակը դեռ չի հասել:

Սակայն Մարիամը վսպահ էր իր որդու վրա: Նա մաքուցողներին ասաց. «Արե՛ք այն, ինչ նա կպարվիրի ձեզ»: Մաքուցողները փոքր-ինչ շփոթված նայեցին իրար:

Նրանք կանգնած էին մառանի դռան առջև, որպես դրված էին քարե վեց մեծ կարասներ: Ցուրաքանչյուր կարաս մոտ 100 լիքր գարողություն ուներ: Դիսուսն ասաց նրանց.

- Կարասները բերներեան լցրե՛ք ջրով:

Մաքուցողներն անմիջապես կարարեցին պարվերը: Ապա Դիսուսն ասաց.

- Այժմ դրանից լցրե՛ք բաժակը և փարե՛ք սեղանապետին: Մաքուցողներն սկզբում չհասկացան, բայց բաժակը մոցրին կարասի մեջ: Այն լցնելուց հետո շաբ զարմացան, որ ջուրը կարմիր է, գինի է դարձել:

Նրանք վերցրին գինի դարձած ջուրը և փարան սեղանապետին: Նա խմեց գինին: Առանց իմանալու, թե որպեսոց է գինին, կանչեց փեսային ու ասաց.

Մաքուցողները հասպար գիտեին, թե որպեսոց եղավ գինին: Սա առաջին նշանն էր, որ Հիսուսը կավարեց Գալիլիայի Կանա քաղաքում՝ ցույց փալով Իր փառքը, և աշակերդները հավաբացին Նրան:

Տեքստում գրի՛ր գունավոր տառերը և գրի՛ր յուրաքանչյուր կճուճի մեջ ըստ գույների, պարզելու, թե ինչի՞ համար Հիսուսը զնաց Կանա:

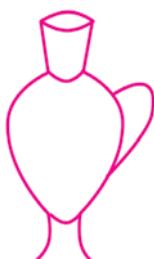
- Չեմ հասկանում, ամեն մարդ նախ լավագույն գինին է մաքուցում, ապա նոր հանում վարը: Դու, ի՞նչ է, լավը պահել ես վերջո՞ւմ:

«ողեր Բառարան

«թաշը»

Հիսուսն արեց բամեր, որոնք անհնար էր՝ գեղի ունենային: Սա նշան էր, որ Ենքն Ասրված է:

h

p

Կ ՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Հարսանիքը կապարվում է եկեղեցում

Դիտուք սիրում էր ուրախանալ իր ընդանիքի և ընկերների հետ: Կանայի հարսանիքին ներկա զբնվելով՝ Տերը ցույց փունք Իր ուրախությունը փեսայի և հարսի համար՝ նրանց հետ փոնելով հարսանեկան խնջույքը:

Երբեմն ներկա եղել ես եկեղեցում հարսանեկան արարողության: Հարազարներն ու ընկերները զալիս են եկեղեցի փեսնելու փեսայի ու հարսի խոսքումը, որ պիտի սիրեն և հարգեն իրար: Ահա այն ամենը, ինչ կապարվում է եկեղեցում:

Գրի՞ր նախադասության համարը՝ նկարագրությանը համընկնող յուրաքանչյուր նկարի շրջանակի մեջ:

1. Փեսան ու հարսը փոխանակում են օրհնված մատանիները:

2. Քահանան աղոթքով խնդրում է, որ Վստված օրհնի զույգին, և նրանց զիրքին դնում թագանման պակներ:

3. Փեսան ու հարսը դառնում են իրենց նոր ընդանիքի թագավորն ու թագուհին:

4. Մարդիկ ուղիղ են կանգնում ի պատիվ փեսայի ու հարսի:

5. Փեսան ու հարսը խմում են օրհնված զինին:

: -----

ղվանկ

յանդևիդի մոլոր վիստ և վիրուդի ոզ
:ձկոնտովուս հոռշ ուսես

ս դվմորի ----- մոսվ
6. : նրվասի

η 'վճեմոհ ս ----- ոզ
5. սիսձ ուղ ։ղվմբաջր ղոհղումը

նոմը ----- սոսով
6. :մեղ վսդիսկիմձ

ովկյումո վճողի մեղ ովկյունիդմո

η ----- ոզ
4. 4. η ----- սվ ճողի ժկյուսմը մոսվ

ուրբու ուրբու ուրբու ուրբու ուրբու

կեդեսդ ճպյուօ ովքյուտոյը ուց կե սայ կեդասմ յութեսվուս

յաճկյումո , ----- ու,

յաճկյումո վմոդոհ մոսվ

ՃԵԿՅԱՐՈՒՅ ՃՊՀ

Յ Ն Ա Ր Ա Վ Ո Ւ Մ Ն Ա Ր Փ Ե Ս Ա Յ Ի Ո Ւ Խ Ա Մ Ա Ր

The musical score consists of three staves of music in common time (C). The first staff starts with a treble clef, the second with a bass clef, and the third with a treble clef. The lyrics are written below each staff:

Սի - րոյ ան - մահ փե - սա - յին ե - ղեր դու

մայր Մա - րի - ամ բա - րե - - իսու - եա վա - սըն մեր ի

յայնա ա - - ւուր ա - հե - դին:

ՏԱՍԼ՝ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՇԵՏ

Դասում ընդգծվում է միասին կարարվող ընդունելիան հավաքույթները, որը կապակցվում է Մարիամ Աստվածածնի և Հիսուսի՝ Գալիլիայի Կանա քաղաքում հարսանիքին մասնակցելու պարմության հետ, երբ Հիսուսը ջուրը վերածեց գինով՝ իրքն հրաշքներից առաջնորդ: Ընդունելիան հավաքույթները և դուռախմբություններն ուրախության ատիքներ են, և երեխաները դրանց մի մասն են կազմում:

Մարիամն ու Հիսուսը մասնակցեցին իրենց ընկերների հարսանելիան ուրախությանը: Հիսուսն օգնեց նրանց՝ շուրջ գինով փոխելով:

Երեխաները ծանոթ են այն եղանակներին, որոնցով կարարվում են ընկերների կամ ընդունելիան ուրախությունները: Նրանց ներկայացվում է նաև Սուրբ Պատրիարքի իիմնական պահերը: Նրանք կարողացան համեմագել հարսանելիան արարողությանն իրենց մասնակցությունը՝ Կանայի հարսանիքում Հիսուսի ներկայության հետ:

Ահա մի շարք եղանակներ, որոնցով կարող եք հարսացնել ձեր երեխայի փորձառությունը ընկերական կամ ընդունելիան արարողություններին մասնակցելու առնչությամբ:

1. Երեխային հանձնարարին՝ **Վերապարմել** Կանայի հարսանիքի պարմությունը՝ բացահայփելով հարսանիքին ներկա կարևոր անձանց: Գուց նաև օգնե՛ք դերակարգել այն:
2. **Ֆիշեր** ձեր երեխայի հետ այն արարողությունները, որոնց մասնակցել եք՝ նշանդեմներ, հարսանիքներ, ծնունդներ, անվանակոչություններ, մկրտություններ և այլն: Բացահայփե՛ք, թե ինչպե՞ս իրքն ընդունիք օգնեցիք, որպեսզի հիշյալ արարողություններն ավելի լավ և ուրախ անցնեն: Նանձնարարե՛ք, որ **պարկերի** մի նկար վերը նշված արարողություններից հիշարժան մի դրվագի մասին:
3. Թող երեխան նկարի նաև, թե ի՞նչ է կարարվում հարսանելիան արարողության ժամանակ՝ ըստ այսօրվա դասում իրենց սովորածի: Եթե ներկա եք եղել հարսանիքի ձեր մանուկի հետ, թող նա վերիիշի այդպիսի ատիքները և խոսի իր գույքությունների մասին:
4. Ձեր երեխայի հետ միասին **երգե՛ք** այս եջի վերևում ներկայացված շարականի հարվածը, որը երգվում է Սուրբ Պատրիարքի խորիրդի ընթացքում:

ՄԱՐԹԱՆ ԵՎ ՄԱՐԻԱՄԸ ՀՅՈՒՐԱԽՐՈՒՄ ԵՆ ՀԻՍՈՒՄԻՆ

«ՏԵՌ, ՔԵԶ ՓՈՒՅԹ ՉԵ», ՈՐ ՔՈՒՅԹՍ ԻՆՉ ՄԵՆԱԿ Է ԹՈՂԵԼ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅԱՆ ԳՈՐԾԻ ՄԵԶ»:

Հսկ Ղուկասի 10.40

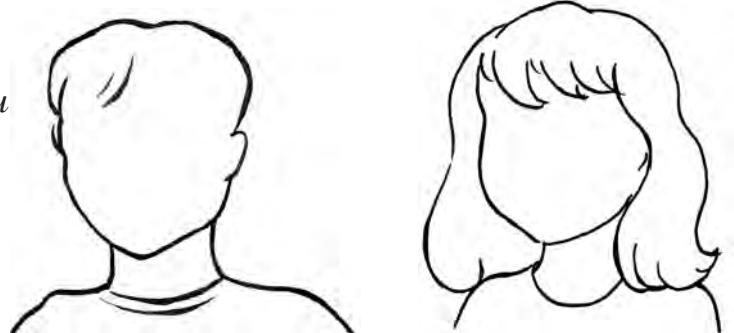
ՀԱՅՏԱՎԳՈՐԾԵՆՔ

Ե՞րբ ես վերջին անգամ դրանք հյուրեր ընդունել ճաշկերույթի: Դիշո՞ւմ ես, թե ճաշին ինչ հյուրասիրեցիք: Ներքևում նկարին սեղանի վրա մաքուցված ճաշը և մյուս ուփելիքները, որ միասին վայելեցիք:

Ո՞վ ամենաշապն օգնեց մայրիկիդ ճաշը պատրաստելիս: Արդյոք դո՞ւ, թե՛ եղբայրդ կամ քույրդ: Ո՞վ ամենաքիչն օգնեց:

*Պատկերին դեմքդ, թե ինչպե՞ս
զգացիր:*

*Ասրվածաշնչի այսօրվա պատմության մեջ ყե՞ն, թե ինչպե՞ս քույրերը
հյուրասիրեցին Դիտուին:* ➔

Ապեկային գործություններ

Հրուսա պյտելում է Մարթային և Մարիամին Հսկ Դուկ. 10.38-42

«Հիսուսը շար էր աշխափում ամեն օր: Նա ժողովրդին խոսում էր այն սիրո մասին, որ Աստված ուներ մարդկանց հանդեպ: Տերը բուժում էր հիվանդներին, ուրախացնում էր փխոր մարդկանց, կերակրում էր քաղցածներին և ժամանակ էր անզեղացնում երեխաների հետ:

Մի օր նա անցնում էր Բեթանիա կողվող գյուղի մո-
լուք: Այնպես էին ապրում նրա ընկերներից երկուսը՝
Մարթա և Մարիամ անունով քոյրերը: Մոփեցավ նրանց
դժուար և թակեց դուռը: Մարթան դուռը բացեց և ասաց.
«Դամեցնիք, ներս եկեք մեր դպուն»: Ապա արագ ներս ան-
ցավ և կանչեց քրոջը. «Մարիամ, արի՛, մեր ընկեր
Հիսուսն է եկել մեզ այժմ»:

պարրասփեմ մեր ընկերոջ համար: Նա պետք է օգախը հավի միև բապակելու համար, մի անքա՞ն անելու բան կա: Շուտով ճաշի ժամն է»:

- Մարիամ, խնորոյմ եմ առի իրիանոց, - կանչեղ նա:

Անցավ հինգ րոպե, դասը, ապա՝ դասնկինզ, բայց Մարիամը չէր զալիս: Մարթան շփառեց հյուրասենյակ: Մարիամը պարզապես նախած զրուցում էր Շիտուի հետ: «Նա չի՞ մրածում ինձ օգնելու մասին», - էր մրգում ասաց Մարթան: Վաս մորենզավ Շիտուին և դժողոհեց:

- Շիսնա, քեզ փուլյթ չէ՝, որ բույրս ինձ մենակ է թողել, և ամրող գործերը մնացել են ինձ վրա:
Խնդրո՞ւմ եմ, ասա՛, որ օգնի ինձ:

Մարիամը թողեց ինչ որ անում
էր և շփապեց բարևելու նրան:
Դիսուսն արդեն հարմար նսփել էր
բազմոցին: Մարիամը նսփեց
զեփին դեմքով դեպի Դիսուսը, և
ուշադիր յում էր նրա խոսքերը:

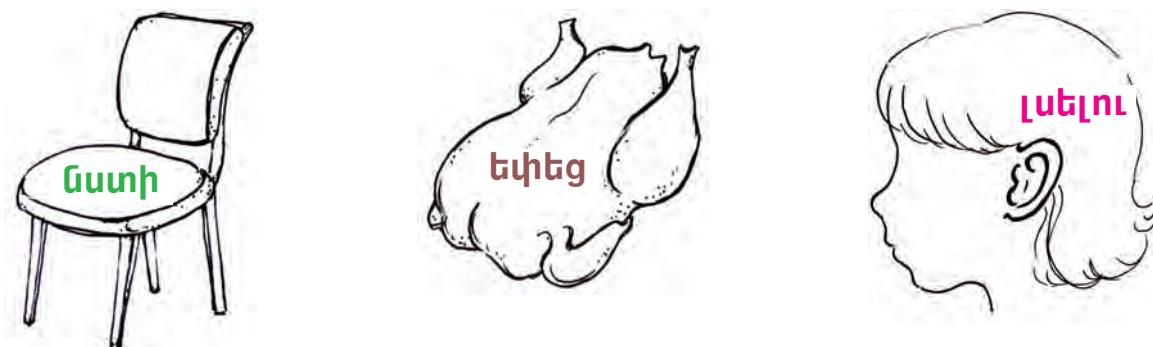
Այսուհետքև Մարթան գնաց
խոհանոց: «Ես պետք է մի ճաշ
սի», - մըածեց Մարթան: Նա վառեց
և կ խոռո շունչ բաշեց. «Վի՞ն, ուր ան-

Դիսուսը սիրալիր նայեց Մարթային և ասաց.

- Մարթա՛, Մարթա՛, զիփեմ, որ անհանգստանում ես շապ ուփելիքներ պարտասպեկու համար: Լավ է, որ ինձ համար ճաշ ես պարտասպում: Բայց կարևոր է նաև, որ զաս, նսդես իմ կողքին և միասին զրուցենք: Ի՞նչ կլինի, եթե դու ևս զաս ու մեզ միանաս:

Հնդրին ճիշտ բառեր՝ նախադասություններ լրացնելու համար:

1. Մարթան իրավիրեց Դիսուսին և ճաշ նրա համար:

2. Մարիամը բարևեց Դիսուսին և նսդեց՝ նրան համար:

3. Դիսուսը խնդրեց, որ Մարթան ևս զաս և իր հետ:

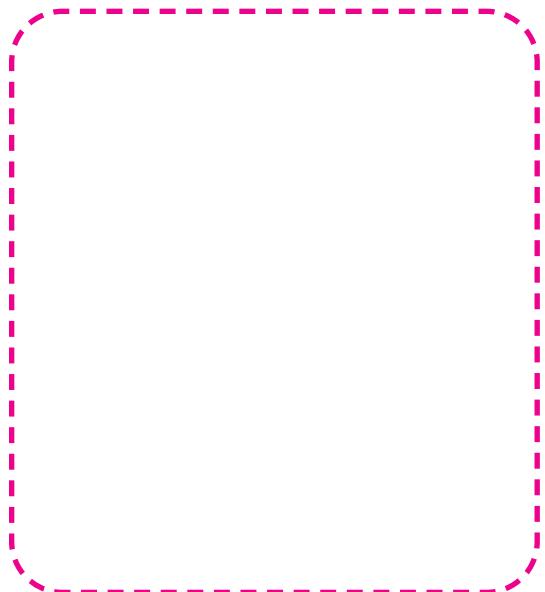
ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Ինչպե՞ս եմ հյուրեր ընդունում

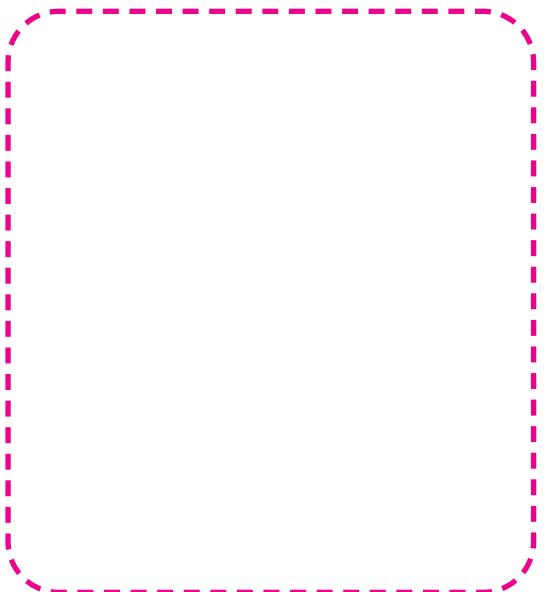
Մարթան և Մարիամը հյուրընկալեցին Դիտուսին: Մարթան շափ էր զբաղված նրա համար ճաշեր պատրաստելով: Նաև զայրացել էր, որ քույրը չէր օգնում իրեն: Իսկ Մարիամը հաճույքով գրուցում էր Դիտուսի հետ և լսում նրա խրավները:

Մփածիք այն պահերի մասին, եթե հյուրեր եք ընդունել ձեր դանք: Ինչպե՞ս հյուրասիրեցիք նրանց:

Նկարին Մարթայի հարվածում, եթե զբաղված ես եղել հյուրերին ուղելիք մասրուցելով: Նկարին Մարիամի հարվածում, եթե վայելել ես ժամանակդ հյուրերի հետ պարզապես խաղալով և զրուցելով:

Մարթա

Մարիամ

Հնորին նկարը, որը ցույց կտա, թե ինչպե՞ս դու կընդունեիր Դիտուսին:

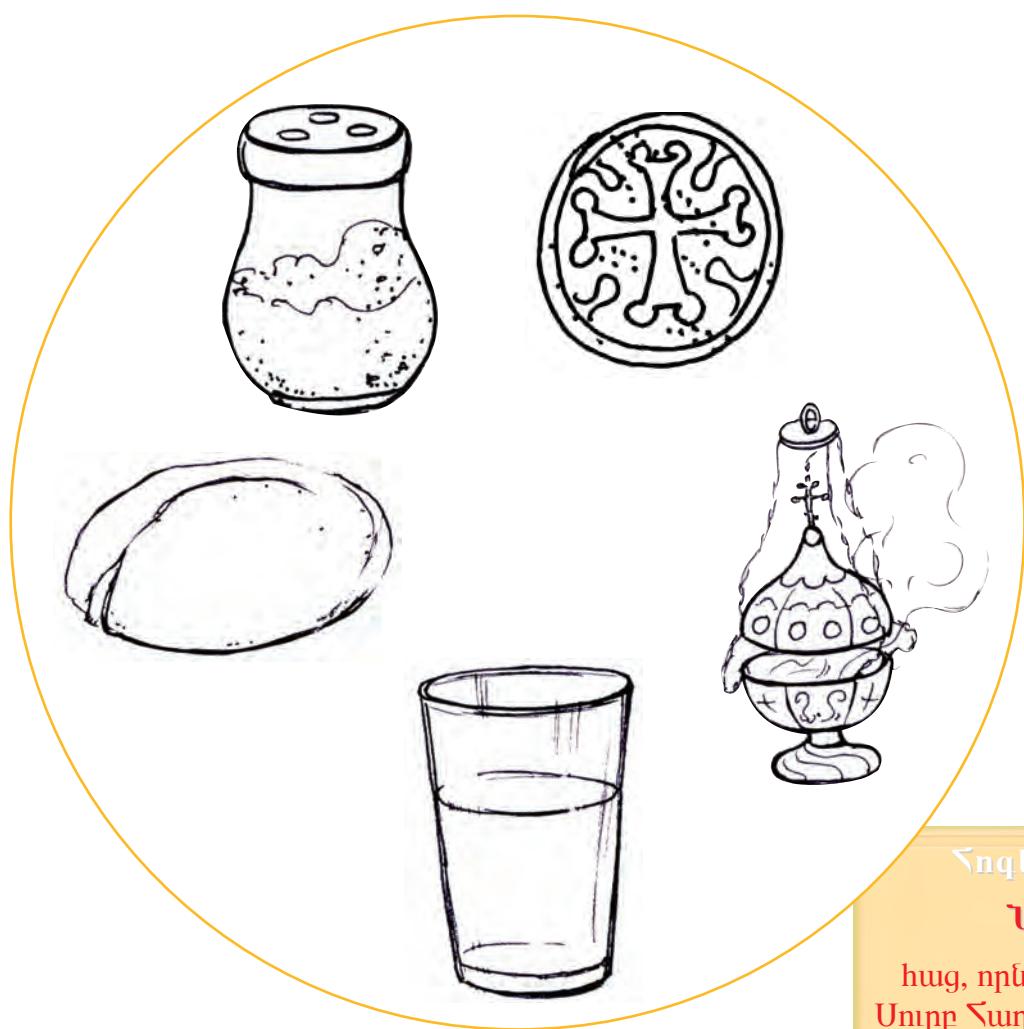

ՄԵՐ ՔԱՀԱՆԱՆ ՀՊԱՎԻՐՈՒՄ ԵԱԲ ՄԵՐ ՏՈՒՆ

Մեր քահանան դարին մի քանի անգամ մեր փուն է զալիս: Նա այցելում է մեզ ուրախ առիթներով և այն օրերին, երբ մեզանից մեկը հիվանդ է: Հարուկ երկու առիթները Սուրբ Ծնունդը և Սուրբ Զափիկն են: Տեր հայրն այցելում է ամեն փուն, օրինում բոլոր բնակիչներին և նրանց բնակարանը:

1. Մայրիկը հարուկ սկուփեղ է պատրաստում, որի վրա դնում է մի բաժակ ջուր, մի քանի կփոր հաց կամ լավաշ և ամանով աղ:
2. Քահանան _____ է դնում սկուփեղի վրա:
3. Տեր հայրը նաև անուշահով խունկ է ծխում:
4. Տնօրիների վերջում յուրաքանչյուրս խմում ենք օրինված ջուրը: Մայրիկը օրինված աղն օգտագործում է ճաշեր եփելիս և օրինված նշխարը պահում հացի կամ ալյուրի ամանում:

Գունավորի՛ր սկուփեղի բոլոր առարկաները, որոնք քսիանան օրինում են:

Հոգևոր Բառարան
Ն շ խ ա ր՝

հաց, որն օգտագործվում է
Սուրբ Հաղորդության համար:

Ես սովորեցի՝ ինչպես ողջունել քահանային

Եթք որ քահանան զալիս է մեր գոտուն, ես ուրախ ողջունում եմ նրան, համբուրում աջը և ձեռքին բռնած խաչը:

Ասում եմ.

«Օրինեցե՛ք, Տե՛ր Հայր»:

Քահանան
օրինում է ինձ՝
ասելով.

«Ասպա՞ծ օրինի»:

ԾԱՆՐ՝ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՇԵՏ

Տյուրասեր լինելով շաբ ցանկալի հավկություն է, որ մարդ պեսքը է ունենա: Բացի ընդանիքով միասին ճաշելուց, երեխաները նաև փորձառություն ունեն ճաշելու իրենց ընկերների հետ ինչպես իրենց, այնպես և ընկերոջ գանը:

Այս դասում Հիսուսի ընկերներ Մարթան, Մարիամը և Ղազարոսը հյուրընկալում են նրան իրենց գանը (**Ղուկաս 10. 38-42**):

Մարթայի և Մարիամի այս գեղեցիկ պատրնությունը շաբ բան ունի սովորեցնելու մեր երեխաներին, ովքեր շաբ հաճախ դժգոհում են, որ իրենց եղայրը կամ բույրը «ոչ մի բանով զօննեց» իրենց ընկերներին հյուրասիրելիս:

Մարթայի և Մարիամի հյուրասիրելու մոդեցումները համեմափող վարժության միջոցով երեխան սովորեց, որ Հիսուսը գնահարում է երկուսին էլ՝ թե՛ ճաշը պատրաստողին և թե՛ հյուրին գրադաւողին:

Դրանից հետո ներկայացվում է հյուրասիրության կարևորությունը և բահանայի ավանդական այցելությունը մեր դրական կազմակերպության և սուսանական գործությունների համար: Ի վերջո երեխան սովորում է բահանային բարեկու պատշաճ կերպը:

Ահա որոշ եղանակներ, որոնցով կկարողանաք քրիստոնեական հյուրասիրությունը ամրապնդել ձեր երեխաների մեջ:

1. Տանը **հյուրեկը ընդունելիս** կանչե՛ք ձեր երեխային մասնակցելու նրանց գոտուն հրավիրելու, պատշաճ ողջունելու և նրանց զբաղեցնելու գործին, հավկապես, եթք նրանց հետ մանուկներ կան:
2. **Տրավիրե՛ք** ձեր եկեղեցու բահանային այցելելու ձեր գոտուն, եթք ձեր երեխաները գանն են:
3. **Քաջալերե՛ք** երեխային, որ գոտուն կանչի իր ընկերներին խաղալու և ամրապնդե՛ք նրա մեջ հյուրասեր լինելու դրական սովորությունը, օրինակ՝ խաղալիքները միասին կիսել, ընկերաբար խաղալ և այս:
4. Ամեն անգամ Տե՛ր Հայրին հանդիպելիս **Խրախուսե՛ք** ձեր երեխային նրան պատշաճ կերպով բարեկ՝ ինչպես ներկայացված է այս դասում:

ԳԼՈՒԽ Ժ

Ասծո ՀՆՏԱՆԻՔԸ ՏՈՆՈՒՄ Է

Եկեղեցին նշում է շաբ գոներ: Գարնանը գոնում ենք
Հիսուս Քրիստոսի Տարությունը, իսկ դրանից 40 օր անց՝ մեր
Տիրոջ Տամրարձումը դեպի Երկինք:

Ծնողների համար

Քրիստոսի Հարության և Համբարձման Վոներին նվիրված դասերը Երեխաներին ուսուցանում են, թե ինչպե՞ս է Եկեղեցին նշում այս երկու Վոները: Դիսուսի Հարությունը հիմքն է քրիստոնեական մեր հավաքի, իսկ Համբարձումը հասպագումն է այն խոսքման, որ Դիսուր պիտի զա՞հավագայալներին Իր հետ Երկնքում բնակեցնելու համար:

ՀԱՐՈՒԹՅԱՆ ՏՈՆԸ

«ԵՍ ՏԵՍԱՌ ՏԻՐՈՁԸ»:
Հսկ Դովհ. 20.18

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Նկարում պատկերված երեխաները ներկում են զարկական հավկիթները։ Դու երբեք ներկել ես։ Ո՞վ օգնեց քեզ դրանք ներկել։ Ի՞նչ օգտագործեցիր հավկիթները ներկելու համար։

Ներկե՞ն այս զարկական հավկիթները։ Փորձե՞ն դրանք ներկել այնքան գեղեցիկ, ինչքան կարող ես։

Աստվածաշնչի այսօրվա պատմության մեջ ყեն, թե ինչպե՞ս ենք նշում Սուրբ Դարության տոնը։

ԱՅՏՎԱԾՎԱԾՈՒՆՉ

Կանայք Հիսուսի գերեզմանի մոտ

Հսկ Դուկ. 7.36-8.3, 23.44-24.12, Մագիթ. 28.1-10, Մարկ. 16.1-8, Հովհ. 20.11-18

Ուսուցիչ օգնությամբ կարդա՛ պատմությունը, ապա գունավորի՛ նկարը:

Եթե Դիսուսը գյուղից ճամփորդում էր քաղաք, ամենուր ուսուցանելով ու Ասքծոն փրկության ճանապարհները ցույց տալով, որոշ մարդիկ քայլում էին Տիրոջ հետք: Դիսուսին ուղեկցողների մեջ կային նաև կանայք: Ոմանք օգնում էին Դիսուսին իրենց տներից ելնելով, իսկ ոմանք էլ միանում էին Նրա խոսքերը լսելիս:

Վյնքեղ էր նաև Մարիամը՝ Դիսուսի մայրը, Սաղոմեն և Դակորոսի մայր Մարիամը, Հովհաննան, Շուշաննան և այլ կանայք, ովքեր օգնում էին Դիսուսին, բայց մեզ հայփնի չեն նրանց անունները: Տիրոջ հեփետրդների շարքում էր նաև Մարիամ Մագդաղենացին: Դիսուսն օգնել էր նրան շաբ անզամներ փրկելով վագ բաներից: Դիսուսը նրա լավագույն ընկերն էր:

Մի ուրբաթ օր, Երուսաղեմում, Մարիամը և մյուս կանայք նայում էին խաչի վրա մահացող Դիսուսին:

Կանայք քայլում էին փխոր և լաց էին լինում, քանի որ զնում էին պարտասպելու խնկերը:

Կիրակի օրը, արևածագից առաջ, կանայք զնացին զերեզման Հիսուսի մարմինը յուղերով ու անուշահով խնկերով օծելու համար: Ճանապարհին նրանք հարցնում էին միմյանց. «Ինչպե՞ս ենք զլորելու զերեզմանի դրան մեծ քարը»: Նանկարծ այդ պահին զերինը դդրդաց: Կանայք սարսափեցին:

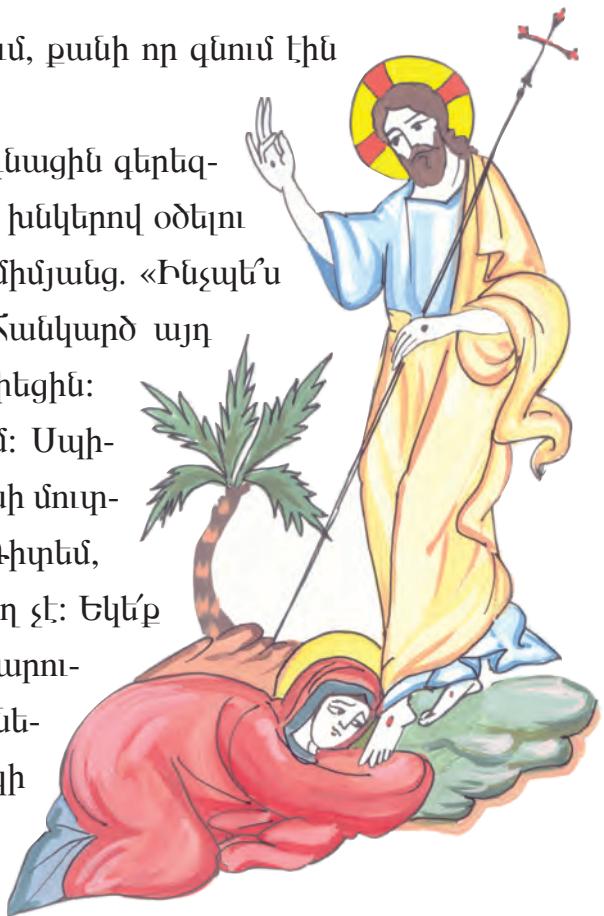
Պայծառ լուս շողաց նրանց կանգնած փեղում: Սպիրակ հազած մի հրեշտակ հայփնվեց զերեզմանի մուտքի առջև: Դրեշտակն ասաց. «Մի՛ վախեցեք: Գիրեմ, որ խաչված Հիսուսին եք փնտրում: Նա այսքեղ չէ: Եկեք և փեսե՞ք այն փեղը, որ նրան դրեցին: Նա հարություն է առել: Գնացե՛ք Գալիլիա և աշակերպներին հայփնե՞ք, որ Տերն այնքեղ կհանդիպի նրանց»:

Կանայք զերեզմանից հեռացան երկյուղով, բայց մեծ ուրախությամբ: Վյո պահին մի մարդ հանդիպեց նրանց ու ասաց՝ ողջո՞յն: Մարիամը կարծեց, թե նա պահակներից է, և հարցրեց.

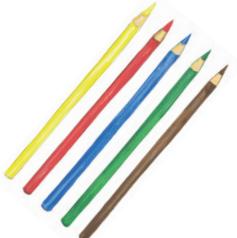
- Գիրե՞ս, թե ուր դարձան իմ Տիրո՞՝ Հիսուսի մարմինը: Մարդը պարտախանեց.
- Մարիամ:

«Ենու այդ պահին Մարիամի սիրով վկայեց, որ նա Հիսուսն է: Նա ծունկի իջավ Նրա ուրբերի առաջ և բացականցեց.

- Վարդապե՞ս, ի՞մ ուսուցիչ: Հիսուսն ասաց.
- Մարիամ, զնա՛, հայփնի՛ր իմ եղբայրներին, որ ես հարություն եմ առել: Ես ողջ եմ: Մարիամը վազեց արագ ինչքան կարող էր և բարձրացավ այն սենյակը, որտեղ բոլոր աշակերպները Մարիամ՝ Հիսուսի մոր հետ հավաքված էին: Նա ուրախությունից բացականչեց.

ԵՍ ՏԵՍԱՌ ՏԻՐՈՂԸ,

ՆԱ Ո՛ՂՋ Է:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Արիամ Մազդաղենացին գնում է պարմելու բոլորին

Մարիամն այնքան ուրախ էր, որ Դիսուսը ողջ է, որ ուզում էր ամբողջ աշխարհին պարմել նրա մասին: Նա գնաց հեռու- հեռավոր քաղաք՝ Շռոմ անունով: Շռոմը մեծ ու խճողված քաղաք էր: Մարիամը քայլեց քազմամարդ փողոցներով՝ ուրախ բարևելով իր ճանապարհին հանդիպող մարդկանց և նրանց պարմելով Դիսուսի մասին:

Շուրով Շռոմում ապրողները սովորեցին Ասքծո սիրո մասին: Մարիամը պարմում էր նրանց, թե ինչպե՞ս էր Դիսուսը սիրում բոլորին, և

որ Նա խաչվեց, քայլ կրկին կենդանացավ՝ հարություն առավ:

Նա գնաց ողջունելու նաև Շռոմի կայսրին՝ ասելով. «Քրիստոն հարյավ»: Կայսրն ասաց. «Ես կհավաքամ, որ Քրիստոսը հարություն է առել միայն այն դեպքում, եթե հավը կարմիր ձու ածի»:

Մարիամը ցածրաձայն աղոթեց Դիսուսին, որ օգնի կայսերը հավաքալ: Ապա ձեռքը մփցրեց շուկայից գնած ձվի զամբյուղի մեջ և հանեց մի հավկիթ: Ո՞վ զարմանք: Նրա ձեռքին կարմիր հավկիթ էր: Վյղժամ կայսրը հավաքաց, որ Դիսուս Քրիստոսն իսկապես հարություն է առել մահացածներից:

Այդ ժամանակից ի վեր քրիստոնյաները վառ կարմիր գույնով են ներկում ձվերը Զաքրի գունին, որպեսզի ամբողջ աշխարհին հայփննեն, թե Դիսուս Քրիստոսը հարություն է առել:

Գունավորին Մարիամի ձեռքի հավկիթը ճիշտ գույնով:

Տոգեոր Բառարան

Ք ր ի ս փ ո ս հ ա ր յ ա վ՝

զաքրիկան ողջոյն:

ՄԵԱՔ ՇԱՐՈՒԱԿԱԿՈՒՄ ԵԱՔ ՊԱՏՄԵԼ ԱՇԽԱՐՀԻՆ

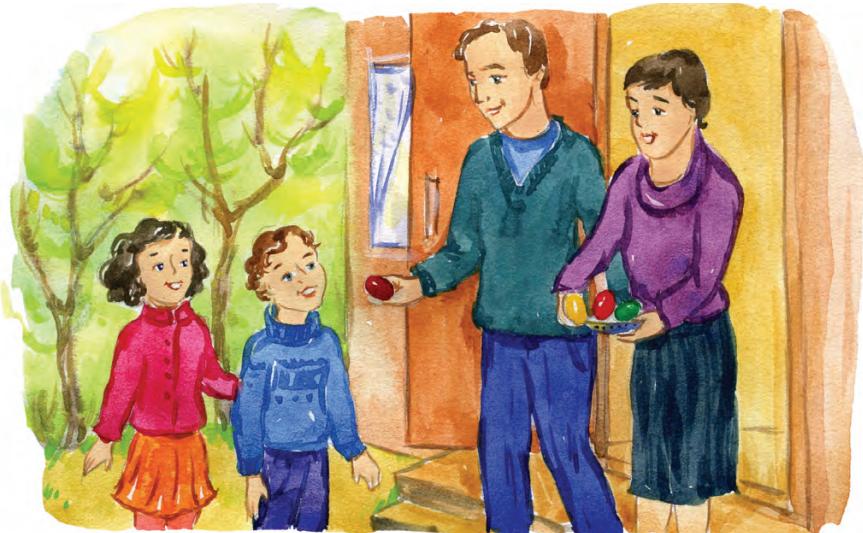
Տիշում եմ՝ չորս դարեկան էի, երբ հայրս ու մայրս ինձ դարան եկեղեցի Զաքիկի վոնին, և արդեն մութն ընկել էր: Դեռ լսում էի երգչախմբի երգեցողոթյունը. «Քրիստոս հարյավ ի մեռելոց»: Երբ արթնացա հորս գրկում, արդեն Զաքիկի առավոքը բացվել էր:

Եկեղեցուց վերադարձանք գուն: Այդ օրվա նախաճաշը հարուկ էր, կարմիր ներկված հավկիթները մեզ էին սպասում: Ես սովորեցի, որ Զաքիկի օրը մենք յուրահապուկ բաներ ենք անում: Նայի՛ր նկարներին՝ դրանք պարզելու համար:

Վյափիսի ✓ նշան դիր այն նախադասությունների սկզբի վանդակներում, որոնք նկարագրում են պաքլերները:

Ես գնում եմ դպրոց:

Ես ձվակորիվ եմ
խաղում:

Ես այցելում եմ հարևաններին ու
ընկերներին՝ ասելով. «Քրիստոս
հարյավ»:

Հարևաններն ինձ ներկած
հավկիթներ են դալիս:

Ես շամիչով փլավ եմ ուրում:

Ես մարրում եմ սենյակս:

Ա նը երգում ենք մեր զափկական ուրախությունը

*Փա՛ռը որ հարությանը, Տէ՛ր,
ևս անդադար օրինում եմ քեզ, Քրիստոն՝,
իմ կյանքի բոլոր օրերին:*

Փա՛ռ - որ հարությանը, Տէ՛ր,
ևս անդադար օրինում եմ քեզ, Քրիստոն՝,
իմ կյանքի բոլոր օրերին:
ա - տուրս կեն - դա - նու - թեա - նու,

Տէ - ր ի ու ն է դա - նե - ցայց քրիս - տոս,
օ - ռի նել ոզ - թե - զ զա - մե - նայմ

ա - տուրս կեն - դա - նու - թեա - ն ի - մո - յ:

ԾԱՆԸ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ԴԵՏ

Մեր Տիրոջ Հարության վոնք երեխաներին ծանոթ արարողություն է, քանի որ այն նշում ենք ինչպես նկեղեցում, այնպես և գրանք: Ազգային զանազան սովորությունները, որ կապարում ենք այս վոնքի ընթացքում, փափափորփում են երեխաների մվրում:

Վյորվա դասի սուրբգրային պապումները, քաղված Դուկասի 7.36-8. 3, 23. 44-24. 12, Մարքենսի 28.1-10, Մարկոսի 16.1-8, Տովհաննեսի 20.11-18 հարվածներից, հսկակ փաստեր են դաշլիս երեխաներին, որոնք ել ընկած են վոնքի հոգևոր արարողությունների հիմքում:

Ներկայացված պապումները և Հարության վոնք հետ կապված արարողություններն ու ավանդույթները նպագակ ունեն ամրապնդել երեխաների հավաքր հարուցյալ մեր Տիրոջ նկադրմամբ: Զարկական հավկիրների ներկանան սովորույթի արմագները և դրա հետ աղերսվող ձվակրվի խաղերը, ընկերներին ու բարեկամներին այցելելու և զափկական ողջույնով բարեւելու սովորությունը երեխաներին հրավիրում են մասնակցել հարության լորի ավելիքանը, որը առաջին անգամ կապարեց Մարիամ Մագդաղենացին և հայփարարեց. «Ես գրեա Տիրոջ, Նա ողջ է»:

Ահա որոշ բաներ, որ կարող եք անել ձեր երեխայի հետ.

1. Երեխային **հանձնարարե՛ք** նկարել մի պապկեր ասրվածաշնչային պապմությունից, որն այսօր լսեցին դասի ընթացքում:
2. Թող երեխան դերով **ներկայացնի** Մարիամ Մագդաղենացու պապմությունը կարմիր զափկական ձվի մասին:
3. Ավագ Ուրբաթ կամ Ավագ Շաբաթ օրը **ներկե՛ք** զափկական հավկիրները ձեր երեխայի հետ միշտ անդրադառնալով դրա սկզբնավորման պապմությանը:
4. Զափկի կիրակի օրը ձեր երեխայի հետ այցելե՛ք հարևաններին և ողջունե՛ք նրանց՝ ասելով. «Քրիստոս հարյավ ի մեռելոց»:

ՇԱՄԲԱՐՁՄԱՆ ՏՈՆԵ

**«ԵՎ ՄԻՆՉ ՀԻՍՈՒՄԸ ՕՐԴՆՈՒՄ ԷՐ ՆՐԱՆՑ, ԲԱԺԱՆՎԵՑ ՆՐԱՆՑԻՑ ԵՎ ԴԵՊԻ
ԵՐԿԻՆՔ ԷՐ ՎԵՐԱՆՈՒՄ»:**

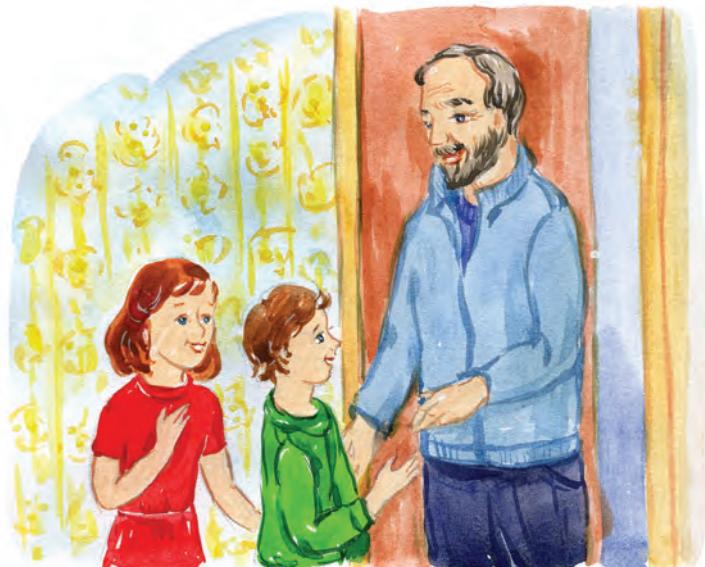
Ըստ Ղուկ. 24.51

Ինչենսագործենք

Մաֆֆիի մեծ պապիկը զյուղից եկել էր փեսնելու իր թոռնիկին: Նա մի քանի ամիս ապրեց նրանց հետ: Ապա եկավ ժամանակը, երբ մեծ պապը պիտի վերադառնար փուն:

Պապիկին հրաժեշտ փալուց հետո Մաֆֆին զիվեր, որ երկար ժամանակ գուցե չփեսնի նրան: Բայց նաև զիվեր, որ իր մեծ պապը վերադառնում է իր փուն:

Ի՞նչ ես կարծում, Մաֆֆին ի՞նչ հույս ուներ: Հնարին ճիշտ տարրերակը նախադասության լրացման համար:

բնի

նորից զա

գնդակ խաղա

Պապիկը պիտի

Ասրւածաշնչի այսօրվա դասում տեսն, թե ո՞վ վերադարձավ եղկինք
և նորից պիտի զա:

ԱՍՏՎԱԾԱՇԽՆԻՆՉ

Հիսուսը պերագառառիւ է Հոր մոտ

Ըստ Ղուկ. 24.36-53, Մագի. 28.18-20, Գործք. 1.1-11

Կարդա՛ պատմոթյունը ուսուցչի հետ: Օգտվի՛ բարացանկից և զրի՛ բառերն իրենց ձիշու տեղերում:

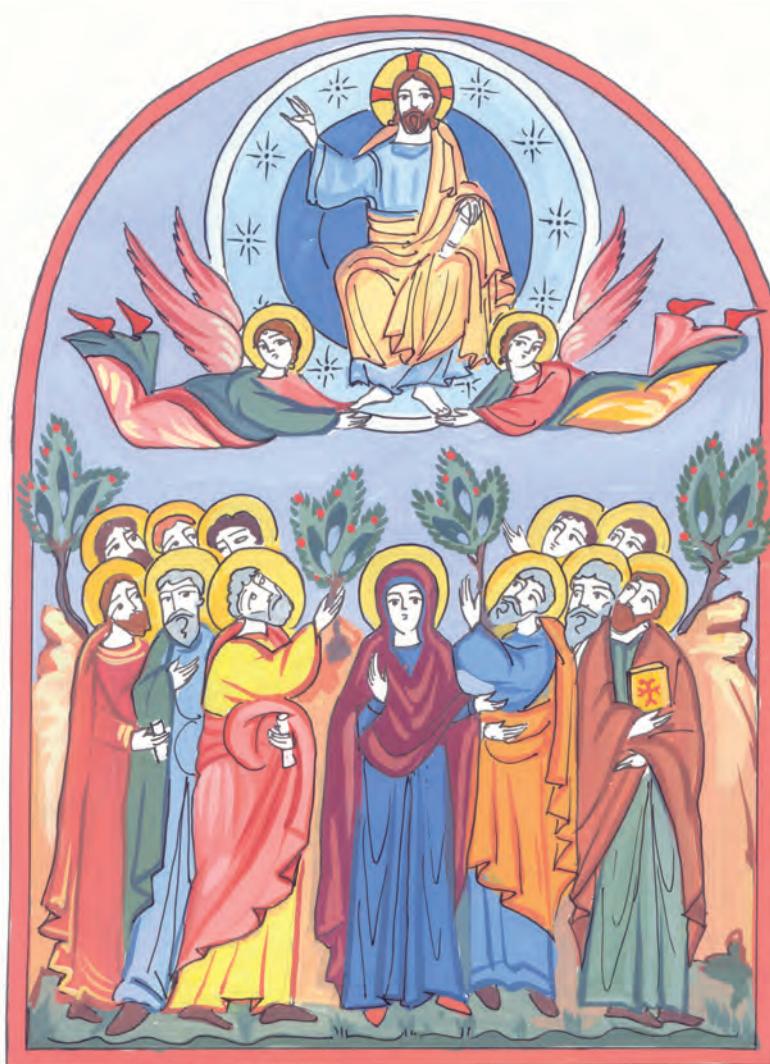
Դիսուսը հարություն առավ օրը: Նա նորից կենդանացավ և այլս չպիրի մահանա: Նրա ընկերներից շաբերը ուրախությամբ ընդունեցին այս հրաշալի լուրը, իսկ ոմանք չէին հավաքում:

«Արդյո՞ք Դիսուսն իսկապես մահացել է», - հարցնում էին նրանք, - «Արդյո՞ք նա իսկապես է առել»: Կային նաև ոմանք, ովքեր ցանկանում էին Դիսուսի մահը, որով սկսեցին չար սպեր հորինել: Մեր Տերն ուզում է, որ բոլորն իմանան ճշմարդությունը: Դրա համար էլ նա օր ավելի մնաց երկրի վրա, որպեսզի ցույց փա, թե Ինքն իրոք ողջ է: Նա քայլեց, զրուցեց և հաց կերավ նրանց հետ: Ապա ցույց փետք իր ձեռքերի ու կողքի վերքերը: Տերը նույնիսկ թույլ փվեց, որ Թովմաս ձեռքով շոշափի իր վերքերը:

Աշակերտների հետ Դիսուսը քայլեց մինչև լեռնակողմ: Նա նսպեց և խոսեց նրանց

Բառացանկ

Զ ա պ կ ի
հ ա ր ո ւ թ յ ո ւ ն
ր ա ռ ա ս ո ւ ն

հետ. «Իմն է երկնքի ու երկրի ամրող իշխանությունը, և դուք եք իմ պատգամախոսները», - ասաց նա:

«Գնացե՛ք և բոլորին պարմե՛ք այն սիրո մասին, որը ցույց փվեցի ձեզ: Բոլորին նրանց տարձրեք, նրանց սովորեցրե՛ք այն ամենը, ինչ

Բառացանկ
ա շ ա կ ե՝ ր Փ
Մ կ ր Փ ե՝ ր
զ ա

սովորեցրի ձեզ:

նրանց Հոր,
Որդու և Սուրբ Հոգու անունով:

Գնացե՛ք և մնացե՛ք Երուսաղեմում մինչև կուղարկեմ Սուրբ Հոգուն: Երբ Հոգին իշխի,
կիմանաք ձեր անելիքը: Դիշե՛ք, ես միշտ ձեզ հետ եմ ձեր կյանքի բոլոր օրերին»:

Դիսուսը բարձրացրեց իր ձեռքերը և օրինեց նրանց: Նրանց օրինելիս բոլորի աչքի
առջև Դիսուսը գերմից վերև բարձրացավ և վերացավ դեպի երկինք:

Նրա ընկերներն արագ ցափկեցին և բացականչում էին բարձր ու երկար: Նրանք
աչքերը չէին կպրում Տիրոջից, մինչև որ ամպը ծածկեց Դիսուսին: Նրանք
շարունակում էին հայացրով հեփսել ամպերի մեջ անհեփացող Տիրոջը, երբ
հանկարծ մի ձայն լսվեց: Երկու մարդ լուսափայլ զգեստներով կանգնեցին նրանց
առաջ և ասացին. «Ինչո՞ւ եք վերև նայում: Դիսուսը, որ երկինք բարձրացավ ձեր
միջից, մի օր պիտի նույն կերպով: Եվ ապա պիտի իր հետ երկինք դանի բոլոր
նրանց, ովքեր հավաքում են Իրեն»:

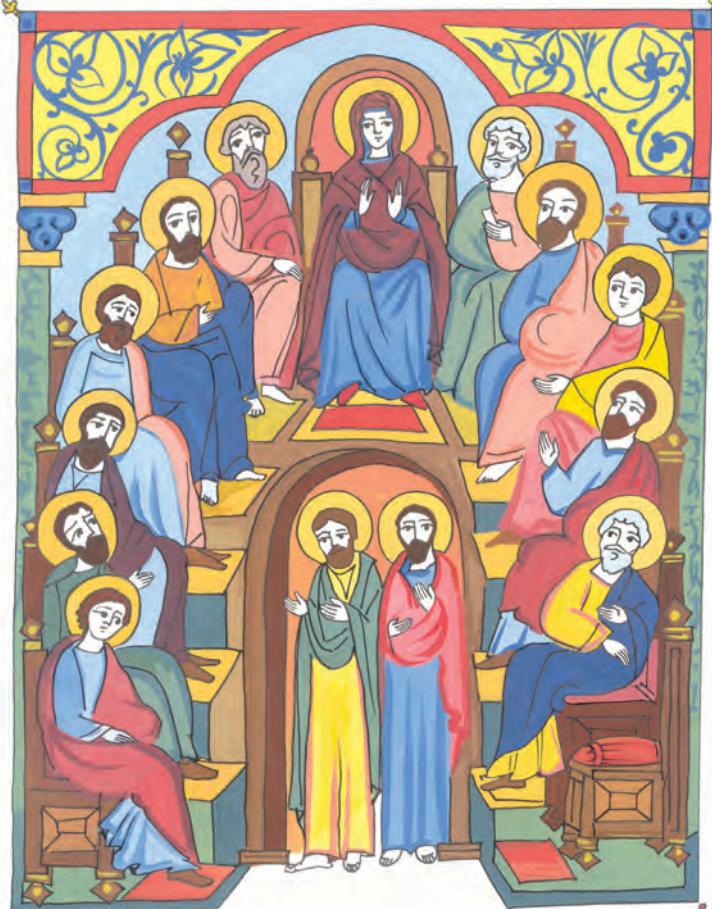
Նրանց սրբերը լցվեցին ուրախությամբ: Ասդուն փառարանելով նրանք
վերադաշտան Երուսաղեմ՝ սպասելով Սուրբ Հոգու գալուստին:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ Առաքյալներն ընդունում են

Դիսուսի՝ երկինք համբարձվելուց
հետո աշակերպները վերադառնում են
Երուսաղեմ և հավաքվում են այն
սենյակում, որտեղ անցկացրել էին
Վերջին Հնմթրիքը Դիսուսի հետ:
Նկարում քանի՛ հոգի են նստած :

Պետքու առաքյալը ուժի կանգնեց
և ասաց Դիսուսի հեփեռդներին.
«Հնկերներ, Շուղան Էլ մեզ հետ էր:
Սակայն նա դեմ դուրս եկավ Դիսուսին
և օգնեց նրան ձերբակալողներին:
Դիմա նա այլևս մեզ հետ չէ: Եկեք
ընդունում մեկին նրա գուղը»:

Առաջ բերեցին երկու հոգու, ովքեր
սիրում էին Դիսուսին և հեփեռում էին
նրան: Երկուսն էլ լավ մարդիկ էին,
բայց չգիտեին որ մեկին ընդունել: Այսպիսով, նրանք աղոթեցին. «Տե՛ր, Դու լավ գիտես
բոլորին: Ցո՞յց գոուր, թե այս երկուսից որի՞ն ես ընդունել Շուղայի գուղը գրավելու համար»:
Ապա նրանք վիճակ գցեցին նրանց համար, և
վիճակն ընկավ Մադաֆիային:

Տողեռ Բառարան

Վ ի ճ ա կ գ ց ե լ՝

ընդունություն անել երկուսի միջից:

Մադաֆիան դարձավ ու ու բդ առաքյալը

ՀԱՎԱՏԱՄՔ

Մեր Եկեղեցին հավաքում է այն խոսքերին, որ հրեշտակը հայփնեց առաքյալներին Շխուսի համբարձումից հետո: Ամեն կիրակի մենք արդասանում ենք Հավաքամբը, այսինքն՝ այն, ինչին հավաքում ենք:

Գրի՞ն բառերն իրենց ճիշտ տեղերում՝ պարզելու նախադասությունը:

Յիշուսը ահտի

նորից նույն

Գծի՞ն մի նկար՝ ցույց տալու, թե քո կարծիքով Շխուսն ի՞նչ տեսք կունենա, եթե
նորից զա:

A large dashed pink rectangular frame for drawing.

⌚ Ազում ենք ցնծությամբ

Նամրարձվեց մեր *Sկըր երկինք, աշակերտության ասելով. մնացե՛ք
Երուսաղեմ քաղաքում մինչև երկնքից գորություն կարանաք:*

The musical score consists of four staves of music in common time, treble clef, and a key signature of one flat. The lyrics are written below each staff. The lyrics are:

Յամ - բար - ծաւ Տէ - րըն մեր յեր - կինս
ա - սե - լով ա - շա կեր - տացն նըս - տա - րուք ի
բա - դա - թիդ ե - րուսա - դէմ մին - չեւ զգե -
նու - ցուք զօ - րու - թիւն ի բար - ծանց:

ՏԱՐԾՈՒԹՅՈՒՆ

Մեր Տեր Շխուս Քրիստոսի Նամրարձման փոնք նշվում է Նարությունից 40 օր հետո: Այն անփոփոխ հանդիպում է հինգշաբթի օրվան, երբ եկեղեցիներում Սուրբ Պատրիարք է մարդուցվում:

Ամպերի միջով Քրիստոսի համրարձման դրվագը մի գրավիչ պարմություն է վեց տարեկանների համար, որը և հարմար առիթ է տալիս երեխաներին Նիկիական հանգանակի հավաքո խոսքովանությունը: «... Նամրարձվեց երկինք նոյն մարմնով և նայեց Նոր աջ կողմում: Նորից զարու է նոյն մարմնով և Նոր փառուվ՝ դադելու ողջերին ու մահացածներին, և նրա թագավորությանը վերջ չպիտի ունենա»: Իհարկե, երեխաների համար ներկայացնում ենք սույն մի հասպարում ասելով. «Շխուսը նորից պիտի զա նոյն մարմնով»:

Տիրոջ համրարձմանը հաջորդում է Շխուս Խսկարիովացուն փոխարինելու ընդունության դեպքերը՝ ինչպես նկարագրված է **Գործք. 1.15-26** հավաքածում: Մարտիային ընդրելու համար առաջալների աղոթքը և վիճակ զցելը հիմք է ծառայել հայերիս մեջ ընդունված «Վիճակ» զցելու գեղեցիկ սովորության համար, որը կապարվում է Նամրարձման փոնի օրը:

Օգնի՞ր, որ երեխաները նշեն Նամրարձման փոնը:

1. **Նանձնարարե՛ք**, որ երեխան վերապարմի Նամրարձման պարմությունը և նկարի դրա մասին:
2. Թյորե մի պատրաստի վրա **գրե՛ք** «Շխուսը պիտի զա նորից նոյն մարմնով» փողը և թող ձեր երեխան այն գունագարդի: Պատրաստ փակցը ձեր վրան երևելի մի պատին Նամրարձման փոնի օրը:
3. Միասին **երգե՛ք** Նամրարձման շարականը:

ԱՄԵՆՕՐՅԱ ԱՂՈԹՔՆԵՐ

1. Տանուն Դոր և Որդու և Սուրբ Հոգու. ամեն:
2. Փառք Հորը, Որդուն և Սուրբ Հոգուն. ամեն:

3. ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

Դայր մեր, որ երկնքում ես,
սուրբ թող լինի քո անունը.

քո թագավորությունը թող զա.

քո կամքը թող լինի երկրի վրա, ինչպես
որ երկնքում է.

և ների՞ր մեզ մեր հանցանքները,
ինչպես որ մենք ենք ներում նրանց, որ

հանցանք են գործում մեր դեմ.
և մի՛ փար մեզ փորձության, այլ փրկի՛ր

մեզ չարից.

որովհեք քո՞նն է թագավորությունը և
գորությունը

և փառքը հավիպյան. ամեն:

4. ՀԱՎԱՏՔԻ ՀԱՍՏԱՏՈՒՄ

Հավաքում եմ Հորը՝ որպես ճշմարիփ
Աստված,
Հավաքում եմ Որդուն՝ որպես
ճշմարիփ Աստված,
Հավաքում եմ Սուրբ Հոգուն՝ որպես
ճշմարիփ Աստված:

/Սուրբ Պատարագ/

5. ԱՌԱՎՈՏՅԱՆ ԱՂՈԹՔՆԵՐ

Տե՛ր, եթե շրթներս բացես, բերանն իմ
կերպի քո օրինությունը:

/Սաղմոս 50.17/

6. Լույսի առավով Արդար արեգակ Թռղ քո լույսը ծագի ինձ վրա: Հորից բխող Սուրբ Հոգի Հոգուց բխեցրու Քեզ խոսքեր հաճելի:

/Սուրբ Ներսես Շնորհալի/

7. ԱՂՈԹՔ ԳՈՐԾ ՍԿՄԵԼՈՒՅՑ ԱՌԱՋ

**Ուղղի՞ր մեր ձեռքի գործերը, Տե՛ր, մեր
ձեռքի գործերը հաջողությա՞մբ
պակիր. ամեն:**

/Սաղմոս 89.17/

8. ԱՂՈԹՔ ԼԱՎ ՍՈՎՈՐԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

**Իմասպություն Նոր՝ Տիսուս, վո՞ւր ինձ
իմասպություն բարին խորհել, խոսել և
գործել ամեն ժամ Քո առաջ, փրկի՞ր
ինձ չար խորհուրդներից, խոսքերից և
գործերից. և ողորմի՞ր քո
արարածներին, և ինձ՝ բազմամեղիս.
ամեն:**

9. ԱՂՈԹՔ ՃԱՇ ՈՒՏԵԼՈՒՅՑ ԱՌԱՋ

**Ճաշակենք խաղաղությամբ այս
կերակուրները, որ մեզ պարզենել է
Տերը, օրինյա՞լ է Տերն իր պարզեների
համար. ամեն:**

10. ԱՂՈԹՔ ԾԱՇ ՈՒՏԵԼՈՒՅՑ ՀԵՏՈ

Փառք փիեզերքի կերակրողին, որ մեզ
կերակրեց և կշպացրեց, Նրան փառք
հավիպյանս. ամեն:

11. ԱՂՈԹՔ ՊԱՇՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ ԵՎ ՔՆԵԼՈՒՅՑ ԱՌԱՋ

Բոլորի պահապան Քրիստոս, թող քո
Աջը հովանի լինի ինձ գիշեր ու ցերեկ,
փանը մնալիս, ճամփա գնալիս, քնած
թե արթուն, որպեսզի երբեք
չփկարանամ. և ողորմի՞ր քո
արարածներին, և ինձ՝ բազմամեղիս.
ամեն:

/Սուրբ Ներսես Շնորհալի/

12. ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՄԱՂԹԱՆՔ

Ամեն հայի սրբից բխած,
Լսի՞ր այս ձայնը, ո՞վ Ասպած.
Երկար կյանք պուր Հայրապետին,
Երկար օրեր Հայոց Հորը.
Տե՛ր, անսասան պահիր Դու միշտ
Քո իսկ հիմնած Մայր Աթոռը: